

கோர்வீதியில்...

நாடக எழுத்துருக்கள்

கந்தையா ஸ்கந்தவேள்

Dr. விஷ்ணுகாமல், எஸ்.யென்.எஃப்.
வினாக்கள் திட்டத்தின் பேரவை
கலை - 58, கலைநகர் மேம்பாட்டு,
சென்னை மாநகரம்.

தேரார்வீதியில்....

நாடக எழுத்துறுங்க்கள்

கந்தையா பூர்கந்தவேள்

ஆசிரியர்

வ/விடுலாநந்தாக் கல்லூரி, வவுனியா.

வவுனியீடு

சண்முகவிங்கம் கல்வியியல் அரங்கு, வவுனியா.

SET

தலைப்பு	:	தேரார் வீதியில்....
விடயம்	:	நாடக எழுத்துரூ
ஆசிரியர்	:	கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேள் B.A., Dip.in.Ed., M.Ed.
முதற்பதிப்பு	:	2008 ஜூன் 21
வெளியீடு	:	சண்முககலிங்கம் கல்வியியல் அரங்கு
உரிமை	:	செல்வஸ்தகமி ஸ்ரீகந்தவேள் B.A.
அட்டைப்பட		
ஓவியம்	:	சுப்பிரமணியம் ரதீஸ்வரன்
கணனிப் பதிப்பு	:	மல்லிவிஷன் அச்சுக் கலையகம், வங்கியா.
புகைப்படம்	:	சி.கூபாஸ்சிங்கம் (மதன்) பொன்சீடி யோ அன் ஸ்ரூடி யோ.
பக்கங்கள்	:	xxiv + 82
பிரதிகள்	:	500
விலை	:	ரூபா.290

Name of Book	:	<i>Therar veethiyil</i> (The Charriot on the Road)
Subject	:	Drama Script
Author	:	Kandiah Srikanthaverl B.A., Dip.in.Ed.,M.Ed.
ISBN No	:	978 - 955 - 51050 - 0 - 2
First Edition	:	2008 June 21
Published by	:	Sanmugalingam Educational Theatre
Copy Right	:	Selvaluxmy Srikantheverl B.A.
Cover Designing	:	Subramaniyam Ratheiswaran
Print by	:	Multivision, Vavuniya.
Photo	:	S.Subassingam (Mathan) Pon Video & Studio
Pages	:	xxiv + 82
copy's	:	500
Price	:	Rs.290

சமர்ப்பணம்

ஏடு தொடக்கி எழுத்தறிவித்து
ஏற்றமுற கதை சொல்லி
கணக்கு சொல்லி
கற்பதற்கு வகை தந்து
வளர்த்தெடுத்து
உற்ற உறவு தந்து
பற்றுடன் தேவார திருவாசகம்
புராணம் பயன் தந்து
புதுவாழ்வு காணும் மார்க்கம் காட்டி
ஆயகலை கற்று
தூய கலைஞராய்
வினைஞராய்!
வித்தகனாய்!
வருவாய் காண்!
எனப் போற்றி வளர்த்த
என் தந்தைக்கு
அமர்ர் புராணபடன வித்தகர்,
அதிபர் செல்லையா கந்தையா அவர்களுக்கு
இந் நாலை காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

உள்ளே.....

வாழ்த்துரை	v
முன்னுரை	vii
வெளியீட்டுரை	x
அணிந்துரை	xii
குறிப்புரை	xv
என்னுரை	xxii
மீட்டும் நினைவுகள்	02
கற்புரதீபம்	25
கானல்வரி	43
எதிர்பார்ப்புகள் நிறும்தானா	55
தேரார்வீதியில்	69

வாழ்த்துரை

இந்நாடகத் தொகுதி அதன் ஆசிரியர் காரணமாக முக்கியமாகின்றது.

இந் நாடகங்களை எழுதியுள்ள கந்தையா ஸ்கந்தவேள் ‘நாடகமும் அரங்கியலும்’ எனும் பாடம் பாடசாலைகளிலே பயிற்றப்படும் ஒரு பாடமாக விஸ்தரிக்கப்பட்ட முறைவழியிலே முக்கியமான ஒருவராகின்றார்.

நாடகம் என்பது கல்வி நிலைப் பாடமாக வந்து மாணவர்களின் ஆக்கத் திறன்களை வெளிக்கொணர்வதற்கும் மாணவர்களிடத்து வயது வந்தோர் உலகத்திலே காணப்படும் அனுபவங்களை அறிமுகம் செய்வதற்குமான ஒரு கல்வி நிலை முயற்சியாக மேற்கொள்ளப்படத் தொடங்கியதும் இத்துறையிலே ஆர்வம் காட்டிய ஆசிரியர்கள் பலர். அவர்களில் ஒருவர் கந்தையா ஸ்கந்தவேள் ஆவார். உண்மையில் கந்தையா ஸ்கந்தவேள் அவர்கள் நாடகமும் அரங்கியலும் எனும் பாடத்தை தமது முதற்பட்டப்படிப்புக்கான பாடங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டவர். கந்தையா ஸ்கந்தவேளின் பின்புலத்தினை இங்கு வற்புறுத்திக் கூறுவதற்கான காரணம் இந்த நாடகங்கள் மாணவர்கள் மீது ஆசிரியர் மட்டத்தில் நின்று கொண்டு திணிக்கப் பெற்ற நடைமுறையாக இல்லாமல் நாடகத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட மாணவர்களுடன் மேற்கொண்ட கலந் துரையாடல் கள் (உண்மையில் வாதவிவாதங்களுடாக) வந்தவையாகும். நாடக அரங்கக் கல்லூரி யாழ்ப்பாணத்திலே குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தால் தொடக்கப்பெற்ற பின்னர் நாடகம் தயாரித்தல் என்பது கலை ஆர்வமும் கலைத்திறனும் ஒழுங்கமைப்படுத் திறனும் கொண்ட ஒரு முயற்சியெனும் அம்சம் வற்புறுத்தப்படவே அந் நிறுவனம் ஊடாக வந்த நாடகப் பயில்வாளர்கள் அந் நடைமுறைகளை தமது நாடகவாக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கமும் முதலிலே தமது நாடகத் துறை முயற்சிகளை பாடசாலை நாடகங்களினுடோகவே மேற்கொண்டவர். கந்தையா ஸ்கந்தவேளுக்கு சண்முகலிங்கத்தின் முன்மாதிரி நல்ல உதாரணமாக விளங்கி இருத்தல் வேண்டும். இக் கட்டத்திலே பாடசாலை நிலைகளில் நாடகம் நடிக்கப்படுவது பற்றிய ஒரு குறிப்பு முக்கியமாகிறது. தேரார்வீஸீஸ்

பாடசாலையில் நடிக்கப்பெறும் நாடகங்கள் எல்லாமே கற்றல் நிலை சார்ந்த நாடகங்கள் எனக் கொண்டுவிட முடியாது. உண்மையில் பாடசாலை நாடகங்கள் கல்வி / கற்றல் சார்ந்த நாடகங்களாகவும் அமைதல் வேண்டும். தமிழ்ச் சினிமாவின் தாக்கம் காரணமாக இப்பண்பு பல பாடசாலைகளில் கவனிக்கப்படாது போய் விட்டதெனக் கூறலாம். நாடகத்தை ஒரு கல்வி கற்றல் சார் முறைவழியாகக் கொள்ளும் புலமைப் பின்புலத்திலேயே இத்தொகுதி நாடகங்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன. கடந்த பதினெந்து வருடகாலயமாக கற்றல் கற்பித்தல் வரலாற்றில் நாடகத்தை முழுவகுப்பினதும் பங்குகொள்ளல் அனுபவமாக மாற்றிய நாடக ஆசிரியர்கள் பலர் உள்ளனர். மண்கமந்தமேனியர் நாடக நெறியாளர் திரு.க.சிதம்பரநாதன் இத்துறையில் முக்கியமானவர். இந்தப் பாரம்பரியத்தையே தனது இயக்கம் மூலமாகக் கொண்ட கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேள் “பயிற்றுவித்து எழுதிய நாடகங்களே” இவை. இம் முயற்சியில் மாணவர்களும் முக்கிய பங்குதாரர்களாவர். அது இந்த எழுத்துருவாக்கத்திலே நன்கு தெரிகின்றது. மாணவர்களைக் கொண்டும் மாணவர்களுடன் சேர்ந்தும் கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேள் இந்த நாடகங்களை நமக்குத் தருகின்றார். இந்நாடக எழுத்துருக்களின் அமைப்பிலே அது நன்கு தெரிகின்றது.

இத்தொகுதி கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேளை மேலும் ஊக்குவிப்பதாகவும் இத்துறையில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள தொக்க நிலை ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாகவும் அமைதல் வேண்டும். கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேளின் முயற்சிகள் வெல்லதாக. அவருக்கு என் வாழ்த்துக்கள் உரித்து.

காந்திகேசு சிவத்தம்பி.

தகைசார் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர்

15.06.2008

முன்னுறை

நாடகம் ஒரு கலைவடிவம். அதற்கென ஒரு மூலப்பண்பு இருக்கிறது. அது காலத்தால் கட்டி எழுப்பப்பட்டு முழுமையை எய்திவிட்ட ஒன்று. அதன் முழுமையைச் சிதைத்து விட்டு இதுவும் நாடகந்தான் என்று எதையும் கூறிவிட முடியாது. நாடகத்தின் முக்கிய பண்புகள் இருக்கின்றன. என்பதற்காக காணப்படும் யாவும் செய்யப்படும்யாவும் நாடகமாகிவிடாது என்று ஓரிடத்தில் கூறிய நண்பர் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் கூற்று இதை எழுதுகையில் ஞாபகம் வருகிறது.

ஸமூத்துத் தமிழ் நாடகத்துக்கு ஒரு நீண்ட வரலாறுண்டு. இந்நாடக மரபு பல்வேறு மாற்றங்களுக்குட்பட்டு வளர்ந்து வந்துள்ளது. பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் இன்று நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாட நெறியுமாகிவிட்டது.

இத்தனை பின்புலம் கொண்ட இம்மரபின் 2000ம் ஆண்டுகளுக்கும் பிற்பட்ட சாதனைகள் யாவை? என்ற வினா எல்லோர் மத்தியிலும் எழுதல் தவிர்க்க முடியாததே.

வினாவுக்கான விடை இல்லை என்பதே. இதற்கான காரணங்கள் பல உண்டு. அதை விவாதிக்கும் இடமும் இதுவன்று.

நாடகம் ஒரு கட்டுப்புக்கலை. அது படிப்பதற்குரிய தாயினும் நடிப்பதுவே அதன் பிரதான பண்பு. இன்று நாடகத்தைப் படிக்கும் தொகையினர் மிகமிக அதிகம். நடிக்கும் தொகையினர் மிகமிக்க குறைவு.

தொலைக்காட்சியும், அங்க அசைவுகள் அதிகம் கொண்ட மேடை நிகழ்வுகளும் நம் சமூகத்தை அக்டோடைஸ் போல ஆக்கிரமித்துள்ள இக்காலகட்டத்தை நாம் தமிழ் நாடக உலகின் சோதனைக் காலம் எனலாம்

மின்டிய மாயவாதம் எனும் சண்ட மாருதம், மாணிக்க வாசக சுவாமிகளை நிலைத்துமாறச் செய்தது போல 20ம் நூற்றாண்டின் அதி

நவீன தத்துவங்கள் நாடகக் காரர்கள் பலரை நிலை தடுமாரச் செய்துள்ளன. இதனாலேயே நாடகத்தின் பண்புகள் கொண்ட எல்லாவற்றையுமே நாடகம் என மயங்கும் நிலையும் தோன்றியுள்ளது.

இச் சோதனைக் காலத்தில் நமக்கு ஒரளவு நம்பிக்கை தருவதாக உள்ளது. பாடசாலைகளில் ஆங்காங்கு நடை பெறும் காத்திரமான நாடகங்களும் ஒன்றாகும். காத்திரமான பாடசாலை நாடகங்களை மேடையிடும் மரபு 1985களில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பமாயிற்று எனலாம்.

அக் காத்திரமான பாடசாலை நாடகமரபு இன்று பல ஆசிரியர்களால் அவர்கள் பயிற்றுவிக்கும் பாடசாலைகளில் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. இப் பின்னணியில் வரும் ஒருவராகவே இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீகந்தவேள் எனக்குக் காட்சி தருகிறார்.

அவரது தமையனார் ஸ்ரீகணேசன் இனுவிலில் உள்ள அவரது வீட்டில் காற்சட்டை போட்ட சிறு பையனாக ஸ்ரீகந்தவேளை எனக்குக் காட்டியது நேற்றுப்போலிருக்கிறது. இன்று ஸ்ரீகந்தவேள் எம்மிடம் நாடகமும் அரங்கியலும் பின் பட்டப் படிப்பு நெறியினை(M.A) பயிலும் ஒரு வளர்ந்த மாணவர். யாழ்ப்பாணத்தில் பல கல்லூரிகளில் கற்பித்த பின்னர் இன்று வவுனியா விபுலாநந்தக் கல்லூரியிற் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார் யாழ் நாடக அரங்கக் கல்லூரியிற் பயிற்சி பெற்ற இவர் குழந்தை சண்முகவிங்கத்தால் பட்டை தீட்டப்பட்டவர். அவரது நாடகங்களில் சண்முகவிங்கத்தின் பாணி நிறையவே காணப்படுகிறது.

இந்நூலில் அவர் எழுதிய

1. மீட்டும் நினைவுகள்
2. கற்புரதீபம்
3. காணல்வரி
4. ஏதிர்பார்ப்புகள் நிஜம்தானா?
5. தேரார் வீதியில்

எனும் ஐந்து நாடகங்கள் இடம் பெறுகின்றன. முதல் நான்கு நாடகங்களும் பாடசாலைக்காக எழுதப்பட்ட நாடகங்களாகும். ஐந்தாவது நாடகம் சான்றிதழ்ப் பரிசைக்காக எழுதப்பட்ட நாடகமாகும்.

ஒரு வரியிலான உரையாடல்கள் இடையிடையே அர்த்தம் தொனிக்கும் பாடல்கள் என்பன ஸ்ரீகந்தவேளின் நாடக ஆக்க முறைமைகளுள் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. இது சண்முகவிங்கத்தின் பானி. மீட்டும் நினைவுகள் நாடகமும் கற்புரத்பம் நாடகமும் கருவையும் பாத்திரங்களையும் வளர்த்தெடுத்துச் செல்வதில் ஏனையவற்றை விட விஞ்சிநிற்கின்றன என்பதுடன் ஸ்ரீகந்தவேளை ஒரு நாடகாசிரியனாகவும் நம் முன் காட்டுகின்றன. இத்திறமையினை ஸ்ரீகந்தவேள் மென்மேலும் விருத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். அவர் நாடக அரங்கியல் விரிவுரையாளராயிருப்பதனால் பல்வேறு நாடகங்களையும், நாடகப் போக்குகளையும் கற்கவும், அறியவுமான வாய்ப்புகளுண்டு. நல்ல நாடகக் காரர்களுடைய தொடர்புகளுமைவருக்குண்டு ஸ்ரீகந்தவேளிடம் எனக்குப் பிடித்தமான குணங்கள் கற்றல், மேலும் கற்றல் உண்மை, பணிவு, ஓயா உழைப்பு, உற்சாகம் என்பனவாகும். அவர் ஒர் நாடக எழுத்தாளர் மாத்திரமன்று. ஒரு நாடக நெறியாளருமாவார்.

தன் திறன்களை ஒரு முகப்படுத்தி ஈழத்து நாடக உலகுக்குத் தம்பங்களிப்பினையும் அவர் வழங்குவார் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ஸ்ரீகந்தவேளுக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் சி.மென்னகுரு

தலைவர், நுண்கலைத்துறை, கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்,
வந்தாறுமலை, மட்டக்களப்பு.

வெளியீட்டுக்காரர்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் நூல் வெளியீட்டு வசதிக்குறைவு நீண்டகாலமாகவே மிக முக்கியமானதொரு பிரச்சினையாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆயின் ஒரிரு தசாப்தங்களில் இந்நிலை படிப்படியாக மாறிவருதல் மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். இலங்கையில் அதிகளவு நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அது புற்றீசல்போல அதிகரித்துமுள்ளது.

திரு.கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேள் அவர்கள் யாழ் மண்ணிலுள்ள மாணிப்பாய் மகளிர் கல்லூரியில் தனது நாடகம் அரங்கியல் பாடத்தை தனியே வரலாறாக கற்பித்துவிடாது, செயல் பாடாக பல படைப்புக்களை படைத்து அரங்கத்தில் “மீட்டும் நினைவுகள்” என்ற நாடகம் யாழ் றொற்றிக்கழகம் மாவட்ட மட்டத்தில் நடத்திய பாடசாலை நாடகப் போட்டியில் முதலாமிடம் பெற்றதோடு, “கற்பூரதீபம்”, “கானல்வரி”, “தீர்பார்ப்புகள் நிஜம் தானா?”, “தேரார் வீதியில்” என்றும் ஐந்து நாடகங்களின் தொகுப்பை சமுதாயத்தில் பவனிவரச் செய்ததோடு சமுதாயத்தில் புரையோடிக்கிடக்கும் உயர்வு தாழ்வு, அந்தஸ்து, வறுமை, அத்தோடு திணைக்களங்களில் நடக்கும் தவறுகளை சமுதாயக் கண்ணைத் திறக்க வழிசைமக்க கால்கோளாக அமைகின்றன. இவரது நூலை பருத்தி நூலாக நான் பார்க்கவில்லை, வருத்தி உழைத்த பொக்கிசமாகும்.

இவர் தனியே நாடக எழுத்தாரு செய்பவர் மட்டுமல்ல சிறந்த நடிகரும், நல்ல கலைஞரும், இவரது நூல் அனைத்து தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கும் மிகவும் பயன்தரக்கூடிய ஒரு நூலாக அமைகின்றது.

இந்நூலில் அமைந்துள்ள சாராம்சத்திலும், மொழி நடையிலும் இவருடைய ஆழந்த புலமையினையும், கற்றல் கற்பித்தல் தொடர்பான

பர்சுசயமும் வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. அத்துடன் சிந்தனைத் தூண்டலை அளிக்கும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

இவரை முதலில் நல்லாசிரியராகவும், நண்பராகவும், நடிகராகவும், நல்லபயிற்றுவிப்பாளராகவும் கண்ட நான் இன்று நூலாசிரியராக பார்க்கின்றேன். இவரது நூலைக் கற்று சிறப்படைவதோடு, இந்நூலின் தராதரத்தால் நல்ல பரிசுபெறும் நூலாகவும் அமையும் என்பதை வாழ்த்துதல் கூறுகிறேன்.

தேரார் வீதியில் என்ற நாடக எழுத்துருக்களின் தொகுதியை சண்முகவிங்கம் கல்வியியல் அரங்கு என்ற அமைப்பினுடோக வெளியிடுவதில் நாம் பெருமையடைகின்றோம்.

எனவே எழுத்துலகில் தொடர்ந்து ஆழமான இன்னும் பல நூல்களை சங்கமிக்க எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் துணை நிற்கவும் வேண்டி நிறைவு செய்கின்றேன்.

நன்றி.

திரு.கி.உதயகுமார், ஆசிரிய ஆலோசகர் (தமிழ்),
தலைவர், சண்முகவிங்கம் கல்வியியல் அரங்கு,
வவுனியா.

அணிந்துரை

இலங்கைத் தமிழ் வரலாற்றில் ஏற்பட்டு வந்த ஒரு மாற்றங்களில் எண்பதுகள் (1980ற்குபின்) குறிப்பிட்ட ஒரு பிரிப்பு நிலை என “சமூத்து அரங்கு” பற்றி ஆய்வு செய்யவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதனைச் சிறப்பாக யாழிப்பாண் நாடக மரபில் ம.சண்முகவிங்கத்தின் மண்கமந்த மேனியருக்குப் பின்னான காலப்பகுதி எனக்கூடக் குறிப்பிடலாம். இக் காலப்பகுதியில் நாடகத்துறையில் ஏற்பட்ட அகநிலைப்பட்ட, புறநிலைப்பட்ட மாற்றங்கள் ஏராளமானவர்கள் தன்பக்கம் ஈர்த்துக் கொண்டது. இவ்வீராப்பால் இழுக்கப்பட்டதினைஞர் பரம்பரை நாடகத் துக்கு வலிமை சேர்த்துக் கொடுத்தனர். இத்துடன் இக்காலப்பகுதியில் முனைப்படைந்திருந்த தமிழர்விடுதலைப் போராட்ட உணர் வும் இவ் வந்துகைக் குக் காலயிருந்தது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்று. இத்தகைய பின்னணி பலரை அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்களாகத் தோற்றுவித்தது. இக்காலத்தில் இத்தகைய உணர்வில் மாணவர் என்ற நிலையில் நாடகத்துறையுடன் தம்மை இணைத்துக்கொண்டவர்களில் திரு.கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேங்கும் ஒருவர். இன்று அவர் ஒரு ஆசிரியராகப் பரிணமித்து தனது கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் அக்கறையோடும் ஆர்வத்துடனும் ஈடுபட்டு வருபவர். இவ்வகையில் இவரை கல்வியியல் நோக்கில் அரங்கினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஒருவராகவும், சமுதாய அவலங்களுக்கு எதிராக அரங்கினைப் பிரயோகிக்கும் ஒருவராகவும் நான் காண்கின்றேன். இவர் தனது நாடக ஈடுபாட்டுக் காலப்பகுதியில் தயாரித்து வெளியிட்ட பல நாடகங்களில் குறிப்பிட்ட ஜந்து நாடகங்களின் தொகுதியாக வெளிவரும் இந்நாவில் நாடகங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டிய சிறப்பமிசங்கள் வெளிப்படுத்துவதனை இவரது இந்த நாடகங்களுள் நுழையும் (வாசித்தோ/பார்த்தோ) ஒருவரால் விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

இத் தொகுதியில் வெளிவரும் நாடகங்கள் சமகாலப்

பிரச்சினைகளை நாம் அனுபவித்து உணர்ந்தவற்றை வெளிக் கொண்டிருக்கிறீரார்ப்புக்கள் உரையாடல்கள், காட்சி விபரிப்புக்கள் யாவுமே எம்மை அத்தோடு இணைத்துச் செல்கின்றன. இலக்கியகர்த்தா ஒருவரின் பிரக்ஞங் பூர்வமான, உணர்வு சமூகம் பற்றிய அக்கறை அவரது படைப்புக்களை குறிப்பிட்ட பண்பாண்டின் துடைப்பங்கள் ஆக்கிவிடுகின்றன. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி கூறுவதுபோல “ஒருபண்பாட்டில் நாடகம், அரங்கு பெறுமிடத்தினை ஒட்டுமொத்தமாகவும் சிறப்பம்சங்களாகவும் அறிந்து கொள்வதற்கு அந்நாடகம் தோன்றிய பண்பாட்டுப் பின்புலம்பற்றிய மிக ஆழமான அறிவு இருத்தல் வேண்டும்.” இவ்வகையில் திரு.க.ஸ்ரீகந்தவேள் அவர்களின் இந்தநாடகங்கள் ஜந்திலும் அதன்பண்பாட்டுப் பின்புலத்தை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அகநிலைப்பட்ட அம்சங்களைப் புகுத்தியிட்டார். அவை பற்றிய தெளிவும் ஆழமும் அவரிடம் இருந்தமையே இதற்குக்காரணம். இங்குவைக்கப்படும் முதலாவது நாடகம் “மீட்டும் நினைவுகள்” 1994ல் அரங்காக்கம் பெற்றுள்ளது. அது குறிப்பிட்டால் சமூகவியல், அரசியல் பின்புலத்தில் பலகூறுகளிலும் பரிணமித்துள்ளது. ஒருபொதுவான குழலில் கல்விப் புலத்தில் ஏற்படும் பொதுப்பிரச்சினையாக இதனைச் சிலர் கருதினாலும் இன்று ஏற்படும் விரைவான மாற்றம், பாடசாலை முகாமைத்துவம், கட்டமைப்பு, ஒழுங்கு என்பவற்றில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் மாற்றத்தோடு, பண்பாட்டு பின்புலத்தை ஒப்புநோக்கி விளங்கிக் கொள்வதாக இருக்கவேண்டும். இதுபோலவே கற்புரதீபம் (1996), கானல்வரி (1999) எதிர்பார்ப்புக்கள் நிலைமதானா? (2001) தேரார்வீதியில் ஆகிய நாடகங்களையும் அவை வெளிவந்த சிறிய சிறிய அரசியல் மாற்றப் பின்புலத்தையும் (எதிர்பார்ப்பு என்றும் கூறலாம்) அதனோடு தொடர்புடைய வடபுலம் (குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம்) வாழ் மக்களின் சிக்கலான, அவலமான, எதிர்வுகூறமுடியாத வாழ்க்கை நிலைமைகளையும் அவிழ்த்துக் காட்டுகின்றன.

நாடகத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான முயற்சி நாடகத்தைப் பார்ப்பவர்கள், அதற்கு வெளியே நின்று நாடகத்தின் சுவைகளோடு ஒன்றித்து மீண்டும் அதில் நின்றுவிடுபடுவது மட்டுமல்ல ஆற்றுவோர் பார்ப்போர் இடைத்தாக்கத்தின் மூலம் அவ்வாற்றுகையின் அங்கத்தவர்களாகி (பிரச்சினையின் பிரதிநிதிகள்) தன்மைகளை

மாற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்கின்ற நிலைக்கு மாற்றியமைத்ததாகும். இம் முயற்சியினை திரு.க.ஆர்ஜீகந்தவேளின் நாடகங்கள் மெப்பிக்கின்றன. கதை, உரையாடல், பாடல் (பின்னி) காட்சிப்படுத்தல் என்பன இதனை அடைவதற்கான உத்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்டும் உள்ளன. 1996ல் ஆசிரியர்தினத்தன்று மேடையேற்றப்பட்ட “கற்பூரதீபம்” 2001ல் வெளிவந்த “தேரார்வீதியில்” இவற்றைத் தெளிவாக வெளிக்காட்டுகின்றன.

குறியீடு, படிமம் என்பவற்றில் கற்பனையை கலந்து, எடுத்துக் கொண்ட, சொல்லவந்த செய்தியினை, இலாவகமாகச் சொல்லும் திறன் இவருக்குத் தனித்துவம், மொழிநடையோ எனிமையும்கச்சிதமும் பூடகமாக சொல்லும் மொழியாற்றல் அற்புதம். உதாரணம் ஒன்று வருமாறு இம்...! முக்கி இழுங்கோ! அப்பதான் தேர் ஒடும...., “அடிச்சுவடுகள் பலவற்றையும் கண்டு வந்தம்”, “திருப்பங்கள் வரேக்கை முண்டிபோடத் தானே வேணும், ஆனால் அது சறுக்குக்கட்டையாய்த்தான் இருக்கவேணுமே அல்லாது முட்டுக்கட்டையாய் இருக்கக் கூடாது, முண்டியைப் போடுறவற்ற கையில இருக்கு சங்கதி” (இவை தேரார் வீதியில் - நாடகத்தில் வரும் உரையாடல்)

கலாசாரம் மீதான கவனம், மனித நேயம், தொன்மம், சமூகப்பொறுப்புணர்ச்சி என்பன கொண்டு ஆசிரியர் என்ற நிலைக்கு அப்பால் “சமூகச்சிற்பி” யாக மாறி ஆசிரியர், மாணவர், கல்விசார் பிரச்சினைகளையும், நெருக்கடியில் சிக்கி வாழும் எமது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும் ஆண்பெண் உணர்வுகளையும் கூறும் இவரது “தேரார் வீதியில்” என்ற நாடகத் தொகுதி ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு புதிய சேர்மானம்.

திரு.க.ஆர்ஜீகந்தவேளின் பணிதொடர்க, இந்நாடகத் தொகுதி சார்பில் சிலமணிநேரம் என்னையும் மற்றவர்களையும் சிந்தித்து எம் வாழ்வைத் திரும்பிப் பார்க்கத் தூண்டும் அவர் பணி வளர்க.

பொ.சத்தியநாதன் M.A.in TEd

(இலங்கை ஆசிரிய கல்வியியலார் சேவை)

சிரோஷ்ட விரிவுரையாளர், யாற்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

குறிப்புக்காலம்

இரு படைப்பு கருக்கொள்ளப்படுதலுக்கு அடிப்படைக் காரணம் சமூகம் பற்றிய பரிவுதான். பிரச்சினைகள் பல கோணங்களில் உள்ளன. எதிலும் பிரச்சினை, எங்கும் பிரச்சினை, என அதனுடைய பரப்பு விரிந்தது. பிரச்சினை ஒன்றோ அல்லது பலதோ எழுத்தாளன் மன்னிலையில் பதிவாக்கப்படுவதும் அதுபற்றிய விபரணமும் கற்பணையும் அனுபவமும் சேர்ந்ததோன்று. பாத்திர நிலைப்படுத்தப்பட்டு முரண்படுத்தப்பட்டு உரையாடல் ஊடாக காட்சிப்படுத்தப்பட்டு மொழிவடிவில் தாள்களிலோ அது சார்ந்த ஊடகங்களிலோ வெளிவரும் போது நாடக எழுத்துரு தோற்றும் பெறுகிறது.

எழுத்துரு அது சொல்லப்படும் முறையை, மோடியை வைத்து வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த வகைப்படுத்தலுக்கு வரையறை இல்லை கிரேக்க நாடக ஆசிரியர்கள் டயோனியஸ் வழிபாடு ஊடாக நாடகவகையை கண்டுகொள்கின்றனர். இந்த வகையை நாம் பின்பற்றலாம், விடலாம். அது பார்வையாளனை பொறுத்தது இந்நூலில் தரப்பட்ட நாடகங்கள் அவலச்சவை, மகிழ்நெறி என இருபிரிவாக வந்துள்ளன. மீட்டும் நினைவுகள், எதிர்பார்ப்புக்கள் நிஜுந்தானா?, தேரார் வீதியில் என்பன அவலச்சவையான நாடகங்கள் கற்பூரதீபம், கானல்வரி மகிழ்நெறி நாடகங்கள்.

எந்தவகையைச் சார்ந்த நாடகங்களாக இருப்பினும் அவை எழுத்துருவில் வரும்போதுதான் ஆற்றுகையை முற்கூட்டியே திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். எந்தக் காலத்திலும் ஆற்றுகை செய்ய உதவியாக இருக்கும். இவ்நூலில் உள்ள நாடக எழுத்துருக்கள் காலத்தின்பதிவையும் நினைவையும் தரும் நுட்பம் சார்ந்த வரலாற்று ஆவணங்கள். இந்த முயற்சியில் தன்னை இணைத்துக் கெண்ட கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேள் முக்கிய கர்த்தா!

இக் காலகட்டத்தில் எழுத்துருக்கள் அருமையாகவுள்ளது. அருமையை பெருமையுடன் முயற்சி செய்து நாடக எழுத்துருவை படைக்கும் திருக்நதையா ஸ்ரீகந்தவேள் பராட்டப்பட வேண்டியவர்.

விஞ்ஞான முன்னேற்றம் பல பிரச்சினைகளை தோற்றுவித்துள்ளது. கலைஞர்களும் ஆக்கத்திறனை மட்டுப்படுத்தி தொழில்நுட்பத்தை வளர்த்துவிடுகிறது. மறுபக்கம் கலைப்படைப்பை அருமையாக்கியும் நுட்பம் சார்ந்தவையாக்கியும் விடுகின்றன. அருமையாக வெளிவரும் படைப்புக்குள் இவரது நாடக எழுத்துருவாக்கங்கள் முக்கியமானவை. நாடகத்தை போதிக்கும் ஆற்றல், எழுத்தும் ஆற்றல் நெறிப்படுத்தும் ஆற்றல், கட்டுரைகள், நூல்கள் எழுதும் திறன்கள் அரங்கப்பயிற்சிகள் நிகழ்த்திவரும் செயல்பாடுகள் இந்நால் உருவாக்கத்திற்கு காரணமாக அமைந்துள்ளன. அன்மைக்காலமாக கல்வியியலில் அரங்கு என்ற எண்ணோட்பாட்டுக்கேற்ப சண்முகவிங்கம் கல்வியியல் அரங்கு (SET) என்னும் அரங்க அமைப்பை திரு.தி.சிவகுமாரன், திரு.க.வரதகுமார் ஆகியோருடன் இணைந்து அமைத்துள்ளார். வவனியா, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் என முப் பிரதேசங்களிலும் நாடகக்கலையை வளர்ப்பதில் தீவிர ஈடுபாடுகாண்டுள்ளார். இக்கட்டான சூழ்நிலையில் செயல்படும் பாங்கு, வரலாற்று தேவைகளைக் கருத்தில் எடுத்து அரங்கியல் சார்பான பலநூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். முதுமாணியாக கல்வியில் மட்டுமல்லது சமூகத்தின்தொண்டாக திகழ்ந்து வருகின்றார்.

இவர் படைத்துள்ள இந்நாலில் உள்ள விடயங்களை ஆராயும் ஆறுதல் ஏற்படுகின்றது. அட்டைப்படம் “தேரார் வீதியில்” என்ற நூலின் பெயருக்கு ஏற்ப அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் நிற்பது அவர்களின் எதிர்பார்ப்பும் கள்ளிச் செடியும் கானல் போன்ற வாழ்விற்கு, துண்பத்திற்கு வலுவூட்டுகின்றது.

தான் கற்பித்த பாடசாலைகளில் ஏற்பட்ட அனுபவம், குடும்ப அனுபவம், நண்பர்கள் பெற்ற அனுபவங்கள் இங்குநிஜமாக்கப்பட்டுள்ளன. யதார்த்தமும் குறியீடும் சார்ந்த பாணியில் எழுத்துருக்க்களை வடிவமைத்துள்ளார். இவற்றில் பாரமக்கள் புரிந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் யதார்த்தம் மேலோங்கியிருக்கின்றமை சிறப்பான அம்சமே. பாடசாலை மாணவர்களும் நாடகத்தை மனப்பாடம் செய்து நடிக்கத்தக்க வகையில் சொல்லாடல்கள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றமை, நாடகங்கள் நெறியாள்கை செய்யப்படுவதற்கு ஊக்கியாக அமைந்துள்ளன. இந்நால் ஆசிரியன் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை சமூகத்திற்கு ஏற்பட்ட அந்திகளை நாடகத்திற்குள் கொண்டுவந்தமை விசேஷ அம்சமே.

மீட்டும்நினைவுகள் நாடகம் பற்றி ஆராயும் போது.....

நாடகத்தின் பெயர் பொருத்தமானதாக அமைந்துள்ளது. கவியரசி என்ற மாணவிக்கு நடந்த சம்பவங்கள் மீட்கப்படுகின்றது. “கனகம்” (தாய்) என்ற பாத்திரத்தின் படைப்பில் தாய்மைக்குரிய பண்புகள் வெளிப்படுகின்றது. தாய் பிள்ளையில் அக்கறை கொள்கிறாள், இரக்கப்படுகிறாள், என்ன பிள்ளை ஏன் அழுகிறாய்? சொல்லுபிள்ளை என்ன நடந்தது, கவனமாய் படியுங்கோ என்னவோ கடவுளே என்றபிள்ளைக்கு சுகம் வரவேணும், என்ற வரிகள் ஆதாரமாகவுள்ளது. கவியரசி படிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் உடையவளாக இருக்கின்றாள். “பொருளாதார நிலைமை அவளைத்தடுக்கின்றது” அவள் ஆர்வம் தடுக்கப்படுவது பாத்திரபடைப்பில் தென்படுகின்றது. இந்நாடக எழுத்துருவில் சொல் லப்படும் கரு யதார் ததப்பாணியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாடசாலைகள் மாணவர்களின் மனங்களை கவனத்தில் எடுக்காது பணம் என்ற விடயத்தை கறப்பதில் குறியாக உள்ளன. இலங்கையில் எந்தவொரு பகுதியிலும் குறிப்பாக நகரப்புறப் பாடசாலைகளில் அதிகமாகவுள்ளது என்ற யதார்த்த நிலைமை படைப்பில் உள்ளது. இதனுடைய மறுபக்கத்தினை எழுத்தாளர் தெளிவு படுத்தியிருந்தால் முரண்பாடு மேலும்பலமாக இருந்திருக்கும். முரண்பாடுகள் நாடகத்தின் முதற்பகுதியில் இருந்து இறுதிவரையும் வளர்த்தெடுக்கப்படுவதில் தடைகள் தென்படவில்லை என்பது நல்ல அம்சமே. பாடல்களின் சந்தம் நன்றாக இருக்கிறது. கதைப்பின்னலை பொறுத்தவரை டோக்ரர் - கவியரசிக்கும் இடையிலான உளப் பிணிநீங்கல் முறைமைகள் சிறப்பாகவுள்ளது. ஆரம்பிக்கும் விதம் எழுத்தாளரின் ஆளுமையை மெல்ல விரிக்கிறது. வரவேற்றல், பள்ளிக்கூடத்தின் தூரம், பிள்ளைக்கு எத்தினை வயது. என ஆரம்பித்து படிமுறைவளர்ச்சி உரையாடல் அறிவியல் ரீதியான சித்தாந்தத்தையும் தொழில்ரீதியிலாக வைத்திய தொழில் எப்படி இருக்க வேண்டும் எனச் சொல்ல முன்னகிறார். அரசியல் பரிமாணத்தில் “இலவசக்கல்வி” எல் லோருக்கும் என்றிருந்தாலும் டோனேசன் கேட்பது தவறானது என்றவிடயத்தை சொல்லமுனையும் எழுத்தாளர் அரசாங்கத்திற்கு எப்படி அழுத்தம் கொடுக்க வேணும் என்ற பாணியை கையாளாமல் அதனுடைய பாதுப்பை இறுதிவரையும் அலசவது அவஸ்கலை நாடகவகையை காட்டுகிறது. நெறியாள்கைக்கு உதவியாக உணர்வுகள், காட்சிக்களங்கள் குறியீடுகள்

எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வியியல் சார் அம்சத்தை தெளிவு படுத்தும் இவ்ஸமுத்துரூ தூரநோக்குடன் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

கற்பூரதீபம் நாடகம் பற்றி நோக்கி ஆராயும் போது....

கற்பூரதீபம் என்ற பெயரை ஏன்? இந்நாடகத்துக்கு வைத்தார். எனச் சற்றுக் குழப்பம் எனக்கு வந்தது எழுத்தாளர் எழுத்துருவின் இறுதியில் தான் தீப ஒளி கடர் விடுவது போன்ற போரான்தத்தை தந்துள்ளார். எழுத்துருவில் பாத்திரங்களின் வயது, பண்பு என்பதை தெளிவாக வரையறை செய்துள்ளார். நாடகம் ஆரம்பமாகமுன் எந்தச் சூழ்நிலையில் குடும்பம் இருக்கிறது என்பதை பார்வையாளர் நினைவுக்கு கொண்டுவருகின்றார். இப்படைப்பில் முருகேசர் பெண்சன் காக்ககாக படும்பாடுகள் கருவாக உள்ளது. நாடக ஆரம்பம் சோகவண்ணவை தந்தாலும் இறுதியில் மகிழ்நெறியை தந்துவிடுவதும் மனநெருகிழவுக்கான பாணியாகும் தொழில் இந்நாடகத்தில் பிரதான காரணி அதன்மூலம் பெறும் வருமானம் பொருளாதாரம் “செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” அந்த தெய்வத்தின் கண்கள் 5 வருடங்களாக மறைக்கப்பட்டிருவதுமான செய்தி இரங்கல், ரசிப்புத் தன்மைகளை வளர்த்துவிடுகின்றது.

காட்சியில் முருகேசர்வீடு, கோட்டக்கல்வி அலுவலகம் கொழும்பு வீதி, கோல்பேஸ் வகுப்பறை நினைவுக்காலம் என காட்சிகளை வரையறை செய்யும் எழுத்தாளன் காட்சிச் சமனிலையை பேணவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு தள்ளப்படுகின்றார். சோபோகிளிசின் ஈடுபால்சில் இந்தப் பண்பு விதியை முதன்மைப்படுத்தி காட்சிக் களங்கள் எழிமையாக சமனிலையாக பிரிக்கப்படுகின்றது.

மொழிக்கையாட்சியில் தனிமொழி கையாளப்பட்டிருப்பது கற்பனை ரசனையை வளர்த்துவிடுகிறது. இந்த விடயத்தில் சேஸ்பியர் வல்லவர் “King Lear”ல் லியர் மன்னன் சித்தபிரமைக் காட்சியில் கையாளப்படும் கவிதை மொழிக் கையாட்சியில் உள்ள தனிமொழி சிறப்பானது. எழுத்தாளர் தனிமொழியை சற்று கவித்துவர்த்தியில் படைத்திருப்பின் மேலும் சிறப்பாக இருக்கும். யாழ்ப்பாணத்தின் பேச்கமொழியையும் காலம்பற்றிய மனப்பதிவையும் துல்லியமாக கப்பல். விமானப் பயணம் மூலம் சுட்டிக்காட்டுகிறார். சிங்கள, ஆங்கிலமொழிகளை புகுத்துவது ஒருவகை ரசனை கலாச்சாரத்தை நாக்ககாக நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில்

படுகிறபாடு இங்கு.... இம் என்ற வரிகளுக்கூடாக சொல்லுகிறார். இங்கு பேசப்படும் அதிகாரத்தொனிக்கான உரையாடல் மேலும் புகுத்தப்பட்டால் உணர்வுகள் விசாலமாகும். பாரதியார் பாடல் ஊடாக சொல்லவரும் விடயம் படைப்புக்குள் நிலைநாட்டுவதும் நெறியாளரைச் சார்ந்தது.

கானல்வரி நாடகம் பற்றி தேடும் போது....

மரபுசார்ந்த பாணியில் கட்டியக்காரன் பாத்திரத்திற்கூடாக மாதவி, கோவலன் பாத் திரங்கள் ஊடாக சிலப்பதிகார காலத்தை நினைவுபடுத்துகின்றார். தாளக்கட்டு பிரயோகங்களை சிறப்பாக கையாளுகிறார். பாடல் வரிகளில் குறியீடுகள் உள்ளது. ஆடல் பாடல், அழகுசார் கருத் துப்பாணி, இருப் பினும் முரண் அணி வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டும். ஆற்றுகைக்குறிப்புக்களையும் தெளிவாக இடுவதும் முக்கியம். இந்த எழுத்துரு வரலாற்று காலங்களை மீட்டுப்பார்க்கிறது. கடலாடல் விழாவிற்கூடாக சொல்லவரும் செய்தி ஒருவகைச் சிந்தனைப்புதிர், தனித்துவமான சொல் லயம் எனலாம்.

இந் நாடகத்தில் அரசன் அதிகளவு பேசவில்லை இத்தன்மை கத்தோலிக்க நாடகங்களுக்குள்ளும் இருகின்றது. அரச பாத்திரம் என்றால் இறுமாப்பு வீரவசனம் பேசபவர், இந்த நினைப்புகள் தவிர்த்து சமூக நோக்குக்கு சிந்திக்கவிடுகிறது. இந்தப் பாணி க.கணபதிப்பிள்ளையின் சங்கிலியன் நாடகத்தில் காணப்படுகின்றது. கானல்வரி என்பதில் உள்ள உட்கிடை வீச்சுப் பெயர் கலையமைக்கத்தருகிறது. சிலப்பதிகார பொது அரங்கில் வேட்டுவவரி என்ற சடங்குசார் அரங்கை நினைவுபடுத்துகிறது. வேத்தியல் அரங்க அம் சங்களை கொண்டதான் ஆற் றுகை தோற்றப்பாட்டை பாத்திரங்கள் ஊடாக நாடக எழுத்தாளர் தருகின்றார்.

எதிர்பார்ப்புக்கள் நிஜம் தானா நாடகம் பற்றி அலகம் போது...

சித்தம் கலங்கினையோ பெண்ணே! ஜீவனைத் தேடினையோ? சத்தியம் தவறாத உந்தன் உயிரினைத் தேடினையோ? என்ற பாடல் வரிகள் ஊடாக நாடக எழுத்தாளர் பெண்ணை விழித்து பேசவதுடன் விலைமதிப்பற்ற உயிரினை பற்றிய தேடல் என்ற மனக்ரல்கள் எழுகின்றன. பாத் திரங்களுக்கான மொழிநடை எளிமையாக

நடைபோடுகின்றது. “நீங்களும் நாங்களும் வேறை ஆக்களே” என்ற சொற்பிரயோகம் சாதியை அடையாளப்படுத்துகிறது. வெளிநாட்டுக்கு கணவனை அனுப்பிவிட்டு மனைவிபடும் துயரம் காத்திரமாகவும் யதார்த்தநிலையிலும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இதுவே நாடகத்தின் கருவாகும். கெளதமியின் எதிர்பார்ப்புக்கள் உண்மையானவை உத்தமன் நீதியானவனா அற்றவனா என்ற விடயம் மறைமுகமாகஇருக்கிறது. அவனுக்கு என்ன நடந்தது என்றபக்கம் சிந்தனைக்குரியது! இது இன்றைய காலகட்ட தேடல்கள் இத்தன்மை கதைத்தேர்வில் உள்ள சிறப்பு ஒருபுறம், மறுபுறம் பார்வையாளர் யாரை நேர்மையாக பார்ப்பது என்ற கேள்வியை எழுப்பிவிடுகிறது.

நாடக எழுத்தாளன் உண்மைச் சம்பவத்தை அப்படியே படைத்துவிடுகிறார். இந்த விடயம் பொதுமையான பிரச்சினையாக இலங்கையில் உள்ளது. வேறு சில நாடுகளுக்கும் பொருந்தாது. “உலை வாயை மூடினாலும் ஊர்வாயை மூடேலாது” என்பது வழமையாக பாலிக்கப்படும் பழமொழி. “ஆண்பிள்ளைகள் சேறுண்ட இடத்தில் உள்கி தண்ணி கண்ட இடத்தில் கழுவி விட்டு போய் விடுவினம்” என்ற வரி பெண்ணாடமையை கட்டிக்காட்டுகிறது. இதே சமயம் விழிப்புணர்வு என்ற தொனிப் பொருளும் உள்ளது.

அடிஉதை வாங்காமல்.... கண்காணாத இடத்தில் சந்தோசமாக இருக்கட்டும் என்ற வரியில் அரசியல் வன்முறை மறைமுகமாக உள்ளது. “பிரிவு” என்ற விடயத்தை எழுத்தாளர் அலககிறார். கடிதம் வரவில்லை என்ற பரித்திப்பு, என்ன நடந்திருக்கும் என்ற ஏக்கம், அவர் பற்றிய எதிர்பார்ப்பு என்பன சிறப்பான அம்சங்கள். இதனை குழந்தை ம.சன்முகவிங்கத்தின் எந்தையும் தாயும்நாடகத்தில் பெற்றோர் படும்பாட்டுக்கூடாக காணமுடிகிறது. இந்தநாடகத்தில் உத்தமனுக்கு ஏற்பட்டது என்ன? என்ற மறுபக்கம் காட்டப்பட்டிருப்பின் அவலத்தை உச்சத்திற்கு கொண்டு சென்றிருக்கலாம்.

தேரார் வீதியில் நாடகம் பற்றி ஆழமாகப்பார்க்கும் போது....

தேரார் வீதியில் நாடகத்தில் எழுத்தாளர் ஆளுமை சற்று விரிவடைகிறது குறியீட்டுப் பாளையில் இந்தநாடு எதிர்நோக்கும் பிரச்சினை

என்ன? என்பதை சொல்லமுணைகிறார். சமாதானம் நிதானம் இழக்க காரணமானவை என்ன? என்ற தேடல் உருவாகிறது. அரசியல் சமாச்சாரத்தை அழுத்தி சொல்லப்படும் விடயத்தின் அகத்தோற்றம் நன்கு ஆராயப்படவேண்டும். அதனை உரையாடலுக்குள் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் இல்லையேல் நெறியாள்கைக்கும் பார்வையாளருக்கும் குழப்பம் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. எழிமையான குறியீட்டுக் கையாட்சியினால் அந்த நிலைமை சற்று தவிர்க்கப்படுகிறது.

நாசக்காக சிலவிடயங்களை சொன்னாலும் சொல்லப்பட வேண்டிய படிமுறைகளை மேலும் நுணுக்கமாக கையாள முணையலாம். அறிவியல் சார் சித்தார்ந்தம் பற்றி பேசுமுட்படும் இந்நாடகம் நெறியாளனுக்கு வேலைப்பனுவை அதிகரிக்கத்தக்க வகையில் எழுத்துமுறை அமைந்துள்ளது. தேர் என்ற குறியீட்டை இலகுவாக அடையாளம் காணமுடிகிறது. பார்வையாளருக்கு பழக்கப்பட்டவிடயம் அழித்தல் என்ற பாரம்பரிய சொல்லும் உள்ளது.

உலகநாடுகளின் தலையீடுகள் எமது நாட்டு பிரச்சினைக்கு வழிவகுக்குமா? குழப்பத்தை உண்டுபன்னுமா? என்ற விடயம் தூர்நோக்குக்கு விடப்படுகிறது. நாடு எதிர்நோக்கும் உள்பாங்கும் மக்களின் உளவியலும் காலம் கடந்த ஜாலங்கள். என்ற எண்ணக்கரு உதிக்கிறது. ஆன்மீகம் என்ற தளத்திற்குள் தேசவிடுதலையை பற்றி நூட்பமாக எழுத்தாளர் கையாளுகிறார் மகாகவி உருத்திர மூர்த்தியின் கவிதைக்கு அணிசேர்ப்பதாக தேரார் வீதியில் என்ற பெயர் அமைகிறது. ஒற்றுமைதான் பலம் என்ற பலத்தை எழுத்தாளர் பெறுவதும் மக்களுக்கு விழிப்புணர்வுட்டுவதும் கதைப்பின்னல் நூட்பமாகும். மேலும் எளிமையாக பல்வேறுவிடயங்களைக் குறிப்பாக சம்பவங்களை புகுத்தி குறியீட்டு பாணிநாடகத்திற்கு வலுவை ஊட்டலாம். பண்பாட்டுக் கையாடல்களை சொல்லாடல், கருத்தாடல் ஊடாக சொல்லமுணையும் எழுத்தாளனைப் பாராட்டுகிறேன்.

நன்றி

திரு.ச.வரதகுமார் B.A.(Hons)

நிகழ்ச்சித்திட்ட உதவியாளர்,

வீதி அபிவிருத்தித்தினைக்களம்,வவுனியா.

என்றுரை

நாடகம் என்பது ஆற்றும் போது பார்ப்போர் முன் “கணப் பிரசன்னமாக” அரங்கில் முகிழ்பது. நடிகரின் செயல்கள் பார்ப்போரை மகிழ்விப்பது. எனவே ஆற்றுவோர் பார்ப்போர் இடைவினை ஊடாட்டம் கொண்ட தொரு இயங்குகலை. இதற்கு வன்மையான தொடர்பாடல் சக்தியுண்டு. இச் சக்தியின் முதல் தரிசனம் பெறுபவர் நாடகாசிரியரே. நாடகாசிரியர் நாடகத்தில் வரும் சம்பவத்தினை, சமுகத்தில் தன் சூழலில் கண்டு அதனுடன் கற்பனையும் கலந்து அழகியல் பூர்வமாக தன் அகத்திலே கண்டு கொள்கின்றான். அவ்வாறு தன் அகத்திலே கண்டுகொண்ட கருப்பொருளை, பாத்திரங்கள் வாயிலாக அவற்றின் உரையாடல், செயல்கள், பாடல்கள், ஊமங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு அதனை தன் ஆழமை விசேஷத்தால் நாடகபாடமாக்குகின்றார். இங்கு நாடக பாடம் என்பது நாடக இலக்கியத்தை அல்லது நாடக எழுத்துருவையே குறிக்கின்றது.

இந்த நாடக இலக்கியம் நடக்க இருக்கும் நாடகத்திற்கு ஆதாரமாக, எலும்புக் கூடாக நின்று அதற்குரிய உருவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் தருகின்றது. அத்தோடு நாடக இலக்கியமானது காலம் கடந்தும் ஆற்றுக்கையின் இருப்பை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் இருக்கும்.

குறித்த நாடகம் எழுந்த பண்பாட்டுச் சூழலையும் அப்பண்பாட்டில் நிகழ்ந்த நாடகங்களின் இயல்பையும் அதன் ஆற்றுக்கை முறைமைகளையும் அது கொண்டுள்ள கோட்டாட்டு ரீதியான பெறுமானங்களையும் நாம் புரிந்துகொள்ள வகை செய்கின்றமையினை அரங்க வரலாறுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

கிரேக்க நாடகாசிரியர்காளாகிய ஈஸ்கிலெஸ், சோபோக்கிலெஸ், யூரிப்பிடிலெஸ், இங்கிலாந்து நாடகாசிரியராகிய வில்லியம்ஸ் ஷேக்ஸ்பியர், நோர்வே நாட்டு நாடகாசிரியராகிய ஹென்றி இப்சன், ரஸ்சிய நாட்டு நாடகாசிரியரான அன்றன் செக்கோவ், அண்மையில் நோபல் பரிசு பெற்ற ஹரோல் பின்ரர் முதலான நாடகாசிரியர்கள் தமது படைப்புக்கள் மூலம் தமது ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இன்று உலகப் புகழ் பெற்ற மகாபடைப்புக்களாக அவை இந்பது மட்டுமல்ல அவை அவ்வப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள், கொள்கைகள், கோட்பாடுகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

நாடகாசிரியர் தான் கண்டதை எழுத்துருவாகப் படைத்தவற்றை நெறியாளர் அவற்றை அரங்கின் பல்வேறு கூறுகளையும் பயன்படுத்தி பார்வையாளருக்குத் தருகின்றார். அப்போதுதான் அந்நாடகம் முழுமை பெறுகின்றது.

நாடக எழுத்துருக்கள் இலக்கியத் தரம் வாய்ந்தவை காலம் காலமாக நின்று அப்பண்பாட்டின் வரலாற்றை அறியவும் உதவும் கருவுலங்களாக அமையும்.

நாடக எழுத்துருக்கள் எழுதும் முறைமை இன்று மாறி வருகின்றன. ஒருவர் தான் தரிசித்த, அனுபவித்த சம்பவத்தை தானே தனித்திருந்து நாடக எழுத்துருவைப் படைக்கின்ற முறைமையே நீண்டகாலமாக உலக வரலாற்றில் காணப்பட்டது. இன்று இருவர் கலந்துரையாடி ஒருவர் எழுதும் முறைமை, பலருடன் கலந்துரையாடி ஒருவர் எழுதும் முறைமை, பலர்கலந்துரையாடி செய்து பார்த்து ஒருவர் எழுதும் முறைமை, பலர்கலந்துரையாடி ஆற்றுகை செய்த பின் எல்லா அனுபவங்களையும் உள்ளடக்கி நாடகம் எழுதும் முறைமை என பல்வேறு முறைமைகள் நடைமுறையிலே பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

இந்த வகைகளுள் ஒன்றைப் பின்பற்றி நாடகம் எழுதி அவற்றை அரங்கேற்றிவரும் அல்லது அரங்கேற்றத்துக்கு உதவும் பணி மக்தானது. அரங்க நிகழ்வின் கட்டுறுப்புக்கும் அவற்றின் நேர்த்திக்கும் நாடக எழுத்துரு உதவும்.

இந்தவகையில் நாடகத்தை என் விருப்பு துறையாக தெரிவு செய்து கொண்டமை ஒரு தற்செயல் நிகழ்வாகும். மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியின் வருடாந்த நாடகவிழா யூலை முதலாம், இரண்டாம் திகதிகளில் நடைபெறும். இவ் விழாக்களை வருடாந்தம் பார்க்கும் நடிக்கும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தமை முக்கிய திருப்பம் எனலாம். இவ்விழாவின் எதிரொலியாக இத்துறைசார் முயற்சிகள் சிலவற்றில் ஈடுபடும் வாய்ப்புக்

கிடைக்கும் போது நடிகளாக தொடங்கிய பயணம் பின் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் நாடக அரங்கில் நாடக நெறியாளராக பணியாற்றும் வாய் ப்பு ஏற்பட்ட தொடங்கியது. அக் காலங் களில் குழந்தை.ம.சண்முகலிங்கம், கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், சானா சண்முகநாதன், வேல் அமுதன், கோகிலா மகேந்திரன், கலாநிதி சி.மெளன்குரு முதலானோரது நாடகப் பிரதிகளை நெறிப்படுத்திவந்தேன்.

தொடர்ந்து நாடகத்தில் ஆர்வமேல்டினால் நாடகக் கல்வியினை குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் சி.மெளன்குரு, கலாநிதி க.சிதம்பரநாதன் முதலானோரிடம் பெறும் வாய்ப்புகளிட்டியது. அவர்களது வாய்ப்பும் ஆசியும் காரணமாக நாடகம் எழுதும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டேன். பாடசாலை பரிசளிப்பு விழாக்கள் தமிழ் மொழித் தீறன் நாடகப் போட்டிகள் இதற்கு களம் அமைத்துத் தந்தன. ஆசிரியராக பணியாற்றுவது இதற்கு பெரும் வாய்ப்பாக இருந்தது.

மேற்படி நிகழ்வுகளுக்காக கட்டாயம் புதிய பிரதியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையைக் குறிப்பிட்டும் கருப் பொருளைக் குறிப்பிட்டும் நாடகப் போட்டிகளை நடத்துவதனால் நாடகம் எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட நேர்ந்தது. இவ்வாறு நாடகம் எழுத்தொடங்கி பல நாடக எழுத்துருக்கள் மேடையேற்றத்தோடு தொலைத்துவிடுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

ஒரு கட்டத்தில் நாடகப் பிரதிகள் நாடக வரலாற்று ஆவணமாக உதவும் அவற்றை பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்குவது உங்கள் பொறுப்பு என்று குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

அன்றுமதல் நான் எழுதிமேடையேற்றிய நாடகங்களின் பிரதிகளையாவது சேகரித்து வைக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டது. அவ்வாறு சேர்த்து வைத்த எனது நாடகங்களின் தொகுதி 1995ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வில் தொலைந்து விட்டது. அதன் பின்னர் எழுதி மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களில் எனக்கு பியித்த ஜந்து நாடகங்களைத் தெரிவு செய்து ஒரு நூலுருவில் வெளியிடுவதன்

மூலம் ‘நாடக எழுத்துரு’ கள் ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றன என்ற மகிழ்ச்சி என்னுள்.

இத் தொகுப்பில் “மீட்டும்நினைவுகள்”, “கற்பூரதீபம்”, “கானல்வரி”, “எதிர்பார்ப்புக்கள் நியம் தானா?”, “தேரார் வீதியில்” என்னும் ஜந்து நாடகங்கள் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றில் “மீட்டும் நினைவுகள் நாடகம்” வறுமை நிலையில் உள்ள சிறுமி ஒருத்தி புலமைப்பரிசில் பெற்று நகர்ப்புறப் பாடசாலைக்குச் சென்றபோது ஏற்பட்ட மனப்பாதிப்பு மனவடு நிலைக்கு இட்டுக் செல்கின்றது. இதனை மீட்கின்ற வழியும் பேசப்படுகின்றது.

“கற்பூரதீபம் நாடகம்” ஒரு பாடசாலை அதிபர் தனது ஓய்வுதியத்தைப் பெற்றுமுடியாது திண்டாடும் நிலையும் பல துண்பங்களின் பின்னர் ஓய்வுதியத்தைப் பெறுதலும் காட்டப்படுகின்றது.

“கானல்வரி” என்ற நாடகம் சிலப்பதி காரத்தில் வரும் கோவலன் மாதவி பிரிவின் அவலத்தை இலக்கிய சுவையுடன் படைக்கப்பட்டது.

“எதிர்பார்ப்புகள் நிஜம்தானா? என்னும் நாடகம் திருமணம் முடித்துவிட்டு பெண்ணை வெளிநாட்டுக்கு எடுப்பதாகக் கூறி கொழும்பில் தங்கவைத்து விட்டு வெளிநாடு சென்றுவிட்டான் கணவன். அதன்பின் எந்தத் தொடர்புமில்லாது வாழும் இளம் மனைவியின் அவலம் இங்கு சித்திரிக்கப்படுகின்றது.

“தேரார் வீதியில்” எனும் நாடகம் மேற்கூறிய நான்கினையும் விட சற்று வித்தியாசமான கதைக்கரு, திடீரென அரசியல் பேச முனைந்துள்ளேன். அதே வேளை நாடகத்தின் அமைப்பிலும் ஆற்றுகை மோடியிலும் வேறுபட்ட ஒரு முறைமையைக்கையாண்டுள்ளேன். இதற்கு காரணம் யாழ் நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் 2004ம் ஆண்டில் நடாத்தப்பட்ட “நாடகத்தயாரிப்புக்கான சான்றிதழ்கற்கை நெறி” மூலம் பெற்ற பயிற்சிகளாகும்.

இக்கற்கை நெறியில் கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகவிங்கம் மற்றும் வைத்திய கலாநிதி சிவப்போகன் முதலாணோரது வழிகாட்டல்கள் கவிஞர்

இ.முருகையன், பேராசிரியர் நந்தி, அ.தாச்சியல் (2004இல் நடைபெற்ற களப்பயிற்சி) நா.சுந்தரவிங்கம் அவர்களது விரிவுரைகளும் களப்பயிற்சிகளும் என்னைப் புடம் போட்டிருக்க வேண்டும்போல் உணர்கின்றேன்.

இந் நாடகமே எனது நாடக எழுத்துருப் பயணத்தின் திருப்புமுனை என நான் கருதுகின்றேன். இதன் பின் எழுதி மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் தேசிய மட்டத்தில் முதலாம் இடங்கள் பல பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இந்நாடகம் எழுத்துருக்களின் தொகுப்பினை வெளியிடுவதற்கு உந் சக்தியாக இருந்த சண்முகவிங்கம் கல்வியியல் அரங்கு என்ற அமைப்பினருக்கும் அதன் தலைவர் திரு.கி.உதயகுமார்(ஆசிரிய ஆலோசகர்) அவர்கட்கும். வாழ்த்துரை வழங்கிய எனது மதிப்புக்குரிய பேராசான் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கட்கும் முன்னுரை வழங்கிய எனது மதிப்புக்குரிய பேராசான் பேராசிரியர்.சி.மெளனகுரு அவர்கட்கும் அணிந்துரை வழங்கிய நண்பர் திரு.பொ.சத்தியநாதன் அவர்கட்கும் குறிப்புரை வழங்கிய நண்பர் திரு.ச.வரதகுமார் அவர்கட்கும் இந்நாலை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய மல்லிவிஷன் அச்சக்கலையகத்தினருக்கும், அட்டைப்படத்தை வரைந்து உதவிய நண்பன் திரு.ச.ரதீஸ் அவர்கட்கும், உரிய முறையில் நெறிப்படுத்தி வழிப்படுத்தி இந் நாலாக்கம் சிறப்புற அமைக்க உதவிய எனது சகோதரர் கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

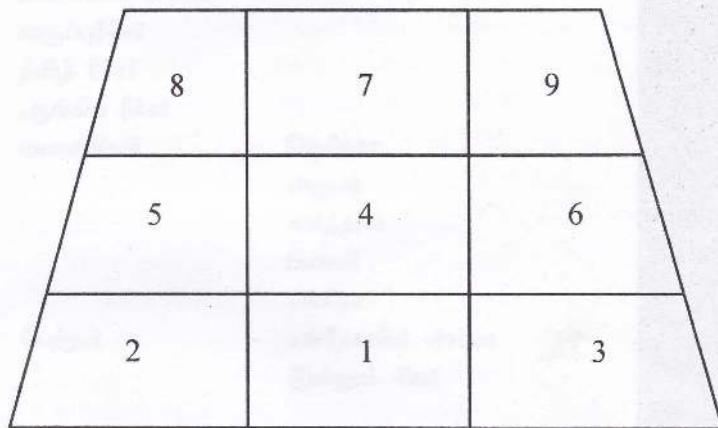
எனது நாடகப்பயணத்தில் நாடகவாக்கத்துக்கு வித்திட்டவர் குழந்தை ம.சண்முகவிங்கம் அவர்களாவார். அத்தோடு பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு அவர்களது கருத்துரைகள், அவர்களது நாடக பாடங்கள், மற்றும் எனது சகோதரர் கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்களது ஆலோசனைகள் என்பன எனக்கு வளமுட்டியவையாகும். இவர்களுக்கு நன்றி கூறி இவ் என்னுரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

நன்றி

கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேள்

21.06.2008

அருங்கப் பிரிப்புகள்

முக்கியத்துவ வரிசையும் பிரிப்புக்களும்

1. கீழ் மத்தி	-	DC
2. கீழ் வலது	-	DR
3. கீழ் இடது	-	DL
4. மத்திய மத்தி	-	CC
5. மத்திய வலது	-	CR
6. மத்திய இடது	-	CL
7. மேல் மத்தி	-	UC
8. மேல் வலது	-	UR
9. மேல் இடது	-	UL

மீட்டும் நினைவுகள்

மீட்டும் நினைவுகள்

யா/மாஸிபாய் மகளிர் கல்லூரியில் 1984கில் நடைபெற்ற வருடாந்த பரிசுப்பு விழாவில் மேடை ஏற்றப்பட்ட நாடகம். யாழ் வொற்றிக்கழகம் (மாவட்ட மட்டத்தில்) நடத்திய பாடசாலை நாடகப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்ற நாடகம்.

அரங்கில் உயிர் பெறும் பாத்திரங்கள்

கனகம்	- தாய்
கவியரசி	- மகள்
கார்த்திகேகூ	- தந்தை
பெடாக்ரர்	- வைத்தியர்
முத்து	- பியோன்
பாடசாலை அதிபர்	
வகுப்புரிச்சர்	
தமிழ் ரிச்சர்	
ஆங்கில ரிச்சர்	
மாணவிகள்	- ஜெசிந்தா
	அனுசா
	கார்த்திகா
	பவானி
	சங்கீதா
பெற்றார்	- சங்கீதாவின் அம்மா
	இன்னும் சிலர்

காட்சி I (கார்த்திகேகூ வீடு)
திரைவிலகும் போது....

பாடல்

ராகம் : பூபாளம்

வஞ்சகர் பலர் சேர்ந்த வளையம் பூமி
 நெஞ்சில் நஞ்சு கொண்டோர் சேர்ந்திடும் காட்சி
 பஞ்சொத்த உள்ளமதில் பல பல சோகம்
 கஞ்சக்கள் உலகமிடே மீட்டிடும் நினைவை

(வஞ்சகர்....)

வீடு விட்டே வந்தாள் வினை அதன் பயனே
 நாடு அணைக்கவில்லை நல்லோர் அழைக்கவில்லை
 கூடிய மாணவர் குலைத்துவிட்டார் உள்தை
 கோடி கொடுத்தாலும் தீருமோ இவன் துயரம்

(வஞ்சகர்...)

(யட்டு நடந்து முடியும் வரை மெதுவாக திரை விலகும் மேடையில்

கார்த்தியேகவின் வீடு வறுமை நிலையைக் காட்டுவதாக இருக்கும். அதே வேளை மேடையில் கவியரசி பாய் ஒன்றில் நித்திரை செய்தவாறு இருத்தல். தாயார் இடது புறத்தில் கிழிந்த சிலை ஒன்றை காயப் போட்டு அவிட்டு எடுக்கும் நிலையில் நிலையாக நிற்றல். மேடையின் மேல் மத்திய பகுதியின் சுவரில் ஒரு சுவாமிப்பட்டமும் திருநீற்றுக் குடுவையும் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. பால் முடிவடைய கவியரசி கனவு கண்டு கத்துமாப் போல் கத்தி அழுத் தொடங்கிறாள். தாய் கனகம் சிலையாக நின்றவள் இயங்கத்தொடங்கிறாள்.)

கவியரசி	-	கவி (மகன்)
கனகம்	-	கன (தாய்)
கார்த்திகேசு	-	கார்(தந்தை)

கவி : நான் போகமாட்டன்....! நான் போகமாட்டன்! நான் புதுப்பளிக்கூடம் போகமாட்டன்....! ஆ.....நான்.....மாட்டன்....! இல்லை.....நான்.....!!

கன : என்ன பிள்ளை, ஏன் அழுறாய்? சொல்லு பிள்ளை! என்ன நடந்தது? அழுதையுங்கோ! ஏன் கனவு கண்டிட்டியே அழுதையுங்கோ.....! (சத்தம் ஒய்ந்து மீண்டும் கவியரசி உறங்குதல் தாய் எழுந்து மீண்டும் சேலையைக் கொய்தல்)

கவி : நான் மாட்டன்.! நான் பள்ளிக் கூடம் போகமாட்டன்.! அங்க அடிப்பினம்.....! புதுப்பளிக் கூடம் போகமாட்டன்....! நான் போகமாட்டன்.! ஆ.....நான்.....!!

கன : (தாய் மீண்டும்) பிள்ளை அழுதையுங்கோ! அப்பாவைக் கூப்பிடுறன் இண்டைக்கு கால் முகம் கழுவாமல் நித்திரை கொண்டிட்டாய், அது தான் போல கனவு கானு.....!

கவி : (மீண்டும்) நான்மாட்டன்.....! அங்க அடிப்பினம்.....!

கன : (தடுமாறி) இங்சருங்கோ, ஒருக்கா வாருங்கோ! பிள்ளை அடிக்கடி கனவு கண்டு அழுநாள்; என்னவோ கடவுளே; இது என்ன என்ற பிள்ளைக்கு என்ன நடந்தது?

கார் : (இடிவந்து) என்னப்பா, என்ன நடந்தது? ஏன் பிள்ளை அழுகிறாள்? ஏன்; என்ன?....

கன : என்னென்டு தெரியாது. அடிக்கடி கனவு கண்டு தொடர்ந்து அழுநாள். ஒருக்கால் சாமியாரைக் கூட்டிக்கொண்டு வாருங்கோ. பார்வை பார்த்துவிட்டால் எல்லாம் சரியாப் போகும்.

- கார் : விசரே! அவனுக்கு ஒண்டுமில்லை! கும்மா சாமியாரும் நீயும்.
- கன : அடிக்கடி இவள் கனவு கண்டு பயந்து அழுறான். சாமியார் இல்லாட்டி எங்கட டொக்ரடிட்டை எண்டாலும் கூட்டிக் கொண்டு போவாமே!
- கார் : விசரே; கும்மா இரு.....!
- கவி : நான் போகமாட்டன்....! நான் மாட்டன்! எனக்கு அடிப்பினம்! கள்ளி என்பினம்!! நான்மாட்டன், சப்பாத்து இல்லையாம்....! ஊத்தைச் சட்டையாம்....! ஆ.....!
- கன : அழாதை பிள்ளை....!
- கார் : ஏன் பிள்ளை அழுறாய்?
- நான் டொக்ரரைக் கூட்டியரட்டே கனகம்?
- கன : அவரை இஞ்சை கூட்டியந்தால் குடுக்க காசு வைச்சிருக்கிறியளே?
- பிள்ளையைக் கூட்டிக் கொண்டு போவம்!
- கார் : பிள்ளை எழும்புங்கோ!
- கன : கவனமாய் பிடியுங்கோ! என்னவோ கடவுளே ஏன்ற பிள்ளைக்கு சுகம் வர வேணும்!
- (பிள்ளையைக் கூட்டிச் செல்லுதல்)

காட்சி II (வைத்தியருடைய வீடு) (பிள்ளையைக் கூட்டி வருதல்)

டொக்ரர்	-	டொ	-	கனகம்	-	கன
கார்த்திகே	-	கார்	-	கவியரகு	-	கவி
- டொ : வாங்கோ, அம்மா வாங்கோ....!
- இந்தக்கதிரையில் பிள்ளையை இருத்துங்கோ, பிள்ளைக்கு என்ன நடந்தது?
- கன : என்னெண்டு தெரியேல்ல, அடிக்கடி கனவு கண்டு கத்துறா....! அழுா....!
- கார் : புதுப்பள்ளிக் குடம் போன நாட்தொக்கம் இப்படி அடிக்கடி கனவு கண்டு கத்திறான்! அழுறான்! நான் பள்ளிக்கூடம் போகமாட்டன் என்று கத்திறான்!
- டொ : பள்ளிக்கூடம் கனதுராத்திலையோ இருக்கு?
- கன : இல்லை டொக்டர், எங்கட ரவுணிலை இருக்கிற பெரிய பள்ளிக் கூடத்தில்தான்!
- டொ : அங்க கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துக் கனகாலமே!
- கார் : இல்லை டொக்டர், ஒரு கிழமை தான் இருக்கும்.

டெரா : பிள்ளைக்கு எத்தனை வயசு?

கன : பன்றண்டு.

டெரா : பிள்ளையின் பெயர்....?

கார் : கவியரசி...

கவி : நான்மாட்டன்...! எனக்கு உந்தப்பெயர் வேண்டாம்....! நான் மாட்டன் நான் பள்ளிகுடம் போகமாட்டன்....!

டெரா : பிள்ளை இங்க..., டெக்ரர் மாமாவைப் பாருங்கோ....! டெக்ரர் மாமா பிள்ளைக்கு சொக்கா வாங்கி வைச்சிருக்கிறேன்.

கவி : (அழுதுகொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் சுய நினைவுக்கு வருதல்)

கன : பிள்ளை என்டா செய்யுது!

டெரா : பிள்ளை உங்களுக்கு என்ன செய்யுது!

கவி : எனக்கு ஒன்றும் செய்யேல்ல!

கன : புதுப்பள்ளிக்குடம் போன நாளேலை இருந்துதான்!

டெரா : நீங்கள் புதுப்பள்ளிக்கூடம் போன நீங்கள் எல்லோ?

கவி : ஓம....!

டெரா : ஏன் அங்க போகமாட்டன் என்று சொல்லுறிந்கள்?

கவி : அங்க அடிப்பினம்...! (அழுதல்)

டெரா : அழாமல் சொல்ல வேணும்!

கவி : அங்க போறதெண்டா நான் மாட்டன்...! நான் படிக்கேல்ல....! (அழுதல்)

டெரா : அம்மா, இங்க வாங்கோ....! (மத்திய பகுதிக்குப் போய் இருவரும்)

டெரா : பிள்ளைக்கு பாடசாலையிலை ஏதோ பிரச்சனைகள் நடந்திருக்க வேணும். உங்களுக்கு ஏதாவது தெரிஞ்சிருந்தால்; எனக்கு ஒன்றும் ஒழிக்காமல் சொல்ல வேணும்; அப்பதான்....!

கன : பிள்ளை எங்கட சுந்தரசாமிப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிச்சவள், நல்ல கெட்டிக்காரி. புலமைப்பிலில் பீட்சையும் (சோதனை) பாஸ்பண்ணினவள். அதால்...! (அழுதல்...)

டெரா : அதால்...! இம்...! சொல்லுங்கோ.

கன : நாங்கள், கொஞ்சம் சுக்கித் குறைவு. எண்டாலும் பெரிய பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க வைக்க வேணுமென்ட ஆசையில்...! (விக்கி விக்கி அழுதல்)

டெரா : இதென்னம்மா, நீங்கள் இப்படி அழுதால்...!

கன : கொண்டு ரோய் என்ற ஒரேயொரு சங்கிலியையும் வித்து பிள்ளையைச் சேர்த்தம்....

டெரா : அதுக்குப்பிறகு என்ன நடந்தது...?

- கன : இரண்டு மூன்று நாள் பள்ளிக்கூடம் போனவள் ஒருநாள்.... (அழுதல்)
- பெடா : இம்... ஒருநாள்....!
- கன : பள்ளிக்கூடத்தால் வந்து அழுது கொண்டிருந்தாள். 'என்ன பிள்ளை' என்று கேட்டன், தொடர்ந்து அழுது கொண்டு நான் பள்ளிக்கூடம் போகமாட்டன்... என்று சொல்லி அழுதாள்...
- பெடா : பிறகு..?
- கன : பிறகு அண்டைக்கு அப்பிடியே நித்திரை கொண்டவள்.... இரவு கனவு கண்டு கத்தினவள். அன்றிலிருந்து இண்டைக்கு ஜந்தாறு நாளாய் போட்டுது தொடர்ந்தும..... (அழுதல்)
- பெடா : சரியம்மா அழுதையுங்கோ...! எனி பிள்ளையிட்ட கொஞ்சம் கேட்க வேணும் பிள்ளைக்கு கொஞ்சம் மனம் பாதிச்சுப்போச்சு என நினைக்கிறன். எதுக்கும் நீங்கள் ஒத்துளைச்சால் சரிவரும்..
- கன : ஓம் பொக்டர் என்னண்டாலும் என்ற பிள்ளைக்கு ஒண்டும் வரக்கூடாது. (பொக்டரும் கனகமும் மீண்டும் தாங்கள் பழைய இடத்திற்கு வருகின்றனர்)
- பெடா : பிள்ளை, இங்க் பொக்டர் மாமா உங்களுக்கு சொக்கா, பிக்கா எல்லாம் வேண்டி வச்சிருக்கிறன், சரியோ! அதெல்லாம் தருவன் நீங்கள் உங்கட பள்ளிக்கூடத்தில் நடந்ததைச் சொல்லவேணும் .
- கவி : அங்க அவை அடிப்பினம்!... (அழுதல்)
- பெடா : அழுக்கூடாது...! சொல்லுங்கோ...!!
- கவி : அங்க பேற்றெண்டா சப்பாத்துப்போட வேணும்!
- பெடா : இம.....! சொல்லுங்கோ அங்க...
(மீதி நினைவுக் காட்சியாகக் காட்டப்படும்)

காட்சி III (நினைவுக் காட்சி) (கார்த்திகேக வீடு)

- (அநிகாலை கார்த்திகேக வலது மேடையில் பாமில் உறங்கியவாறு இருத்தல். கனகம் இடதுமேடையில் தேநீர் அடுப்பு மூட்டுவது போலவும் மேடையின் மேல் மத்தியபகுதியில் கவியரசி நிற்று கவாமி கும்பிடும் பாணியில் நிற்றல்.
- கவி : சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருத்தடி பொருந்தாக் கைதொழு
கற்றுணைப் பூட்டியோர்கடலினுள் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

(என்னும் தேவாரத்தைப்பாடிமுடித்தல்.

திருநீறு அணிந்து கொண்டு

அம்மா.... அம்மா!... என்று ஒடுதல்)

கார் : (கவியரசி பாடத் தொடங்கியதும் நித்திரையால் எழுந்து பாயை சுருட்டிக் கொண்டு போய் வைத்துவிட்டு கரி எடுத்து பல்துலக்கியவாறு வெளியே செல்லுதல்)

கன : என்ன பிள்ளை?.. இன்டைக்கு நல்ல சந்தோசமாய் நிற்கிறாய?

கவி : இன்டைக்கு நான் புதுப்பள்ளிக்கூடம் போறனல்லோ....!

கன : ஓ!.. நான் அய்த்துப் போனன்! நீ கெதியா வெளிக்கிடு பிள்ளை, ரவுணுக்கெல்லே போக வேணும்!

கவி : அப்படியெண்டா, பெரிசாய் இருக்கும் என்னம்மா?

கன : ஓம் பெரிய பள்ளிக்கூடம் தான்.

கவி : அம்மா! எனக்கு கொப்பியுமில்லை புத்தகமுமில்லை, நான் என்னென்டு பள்ளிக்கூடம் போறது?

கார் : (முகம் துடைக்கும் பாவனையில் வந்து மேடையின் மேல் மத்திய பகுதியில் சென்று கவாமியை வணங்கிக் கொண்டு கீழ் மத்திய மேடைக்கு வருகிறார்)

கன : எல்லாம் அப்பா, பிள்ளைக்கு வாங்கித்தருவார் தானே.

கவி : அப்பா புதுப்பள்ளிக்கூடம் போறதுக்கு சப்பாத்து இல்லை, கொப்பி இல்லை....!

கார் : இன்டைக்கு மட்டும், எங்கட கவி போட்டுவாங்கோ நானைக்கு கட்டாயம் வாங்கித்தருவன் தானே?

கவி : கட்டாயம் வாங்கித்தரவேணும் இல்லாட்டி பள்ளிக்கூடம் போக மாட்டன்.

கார் : நான் இன்டைக்கு தோட்டத்துக்குப்போய் கொத்திப்போட்டு, காசை வாங்கியந்து பிள்ளைக்கு சப்பாத்து எல்லாம் வாங்கித்தருவன்.

கவி : (சிரியென்றவாறு தலையசைத்துவிட்டு மத்திய பகுதியால் இடப்புறம் சென்று மறைகிறார்)

(இதுவரை நேரமும் கனகம் பாத்திரங்களை மினுக்கியும் அடுப்பை எதிர்த்துக் கொண்டு நிற்பதோடு தேநீர் ஊற்றும் பாணியில் நிற்றல்)

கார் : கனகம் இஞ்சரும் தண்ணிவென்னியைத்தாவன், நேரம் போச்செல்லே வெள்ளாப்போட போனாத்தானே நல்லது.

கன : இந்தா வந்திட்டன்.

(தேநீர் ஊற்றி ஆற்றியவாறு வந்து)

இந்தாங்கோவன்!.. இந்த பாண்துண்டையும் திண்டு கொண்டு

- தேத்தண்ணியையும் குடியுங்கோ.
- கார் : (தேநீரையும் பாணையும் வாங்கி வாய்க்குக்கிட்ட பாணைக் கொண்டு சென்றுவிட்டு கையை எடுத்துவிட்டு) பின்னள் சாப்பிடவளே? பள்ளிக்கூடம் போறவள் சாப்பிட்டும். அதுசிரி இந்தப்பாண் எங்காலை?
- கன : (தடுமாற்றத்துடன்) அது நான் இராத்திரி அதில் சரிஞ்சாப்போல அயர்ந்து போனன், அதுதான்...
- (எழுந்து குசினிப்பக்கம் போய் மீதித்தேநீரை ஊற்றுதல்)
- கார் : இஞ்சரும்; கனகம் பின்னளைக்கு தேத்தண்ணியையும் குடு குடிக்கட்டும். (எழும்ப கவி வந்த யூனி போமுடன்)
- கவி : அப்பா, என்னை ஆர் புதுப்பள்ளிக்கூடம் கூட்டிக்கொண்டுபோய் சேர்க்கிறது? நீங்களா....?
- கார் : இல்லை பின்னளை; அம்மா தான், பின்னளையைக் கூட்டிக்கொண்டு போவா நீ போய் படிச்சுப்போட்டு கவனமாய் வா.
- கவி : அப்ப, பின்னேரம் கூட்டிக்கொண்டு வரமாட்டிங்களோ!!! (கனகம் தேநீரையும் பாண்துண்டையும் கவியிடம் கொடுத்துவிட்டு செல்லுதல் பாணையும் தேநீரையும் மாறிமாறி சாப்பிட்டு குடித்தவாறு கார்த்திகேச உடன் கதைத்தல்)
- கார் : இல்லைப்பின்னளை; நான் எத்தினை மணி செல்லுதோ தெரியாது; நீ அயல்ல இருக்கிற பின்னையளோட சேர்ந்து வாவன்.
- கவி : சரிய்பா; ஆனா நாளைக்கு எனக்கு கொப்பி, சப்பாத்து மறக்கக்கூடாது சரியோ!
- கார் : (வலதுபுறம் சென்று மண்வெட்டியோடு வலது கீழ்மேடையில் நின்று கொண்டு) நான் வாறன் கனகு..!
- பின்னளை, நீ அம்மாவோட போட்டுவா.
- கவி : (தலை அசைத்து சரி சொல்லுதல்) சரிய்ப்பா...
- கன : கெதியில் வாங்கோப்பா...! ஆ... அது சரிய்ப்பா, பள்ளிக்கூடத்தில் காக ஏதாவது குடுக்க வேணுமெண்டா என்ன செய்மிறது?
- கார் : நாலைந்து நாளைக்குள்ள ஏதாவது செய்யிறமெண்டு சொல்லிப் போட்டுவாவன்.
- கன : கனக்கவெண்டால் இந்தச்சங்கிலியை வித்துப்போட்டுக் குடுப்பமோ?
- கார் : உனக்கென்ன விசாரி எதுக்கும் நான் பின்னேரம் வாறன்.. (கார்த்திகேச வேலைக்கு செல்லுதல்)
- கவி : அம்மா நான் சாப்பிட்டுட்டன், வாங்கோவன் கெதியா. ஆ....! இன்னைடக்கு

- கொப்பிக்கு என்ன செய்கிறது.
- கன : இன்டைக்கு ஜந்தாம் ஆண்டில் எழுதாமல் இருக்கும் கொப்பி ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு போவன்.
- கவி : சப்பாத்து....?
- கன : எல்லாம் அப்பா நாளைக்கு வாங்கித்தருவார்.
- கவி : அம்மா இந்தச்சட்டையும் ஊத்தையாய் கிடக்கு.
- கன : என்ன பிள்ளை செய்யிறது. நாளைக்கு நான் வடிவாய் தோச்சுத்தாறன். இன்டைக்கு மட்டும் போட்டுக்கொண்டு போங்கோ!
- கவி : சரி வாங்கோ.
- கன : இதென்ன தலை இழுக்கேல்லையே?!!
- கவி : இழுத்தனான்...!
- கன : இஞ்சு வா சிப்பைக் கொண்டா.
(தலையை இழுத்தவாறு)
நீங்கள் நல்லாப்படிச்சு பெயிவளாய் வந்து....
- கவி : டெக்ராய் வருவன்.
- கன : டெக்ராய் வந்து, எல்லாருக்கும் இலவசமாய் வைத்தியம் பார்க்க வேணும் என்ன!!
- கவி : ஏன் அம்மா....?
- கன : எங்களைப்போல கஷ்டப்பட்டவை இருப்பினம் எல்லோ, அவையளுக்கு இலவசமாக பார்க்க வேணும்....!
சரி சரி எழும்புங்கோ....!
- கவி : ஓம்....!
- கன : சரி வாங்கோ போவம்.
- கவி : உதென்னம்மா கீலை, நீங்கள் வெளிக்கிடேல்லையே!
- கன : எல்லாம் வெளிக்கிட்டாச்சு வாங்கோ!
- கவி : உதென்னம்மா பழைய கீலை.
- கன : பறவாயில்லையாமா! வாங்கோ கெதியா!
(இருவரும் வெளிக்கிட்டு இடது மேடையால் செல்லுதல்)

காட்சி IV

(பாடசாலை அதிபர் அறை)

- கவியரசி, கவியரசியின் அம்மா (கனகம்), முத்து, கவிதா, அம்மா (கஅ) அதிபர், சங்கீதா, அம்மா (சஅ)(தாய்மாரும் பிள்ளைகளும் வந்து வாங்கிலமர்தல்)
- முத்து : என்னம்மா அமைதியாய் இருக்கத்தெரியாதே அதிபர் இப்ப வந்திடுவார்
-
- தேரார்வதீயில்

- சிச்சி... புதிய பிள்ளைகளைச் சேர்த்து முடியுமட்டும் என்றபாடும் புதிய சில்லெடுப்பாய்த் தான் இருக்கும்.
- கவிதா : அம்மா, நீங்கள்பின்னேரேம் வரேக்க சொக்காவாங்கி வரவேணும்!
- ச.அ : ஓம், என்ற குஞ்சுக்கு நான் வாங்கிக்கொண்டு வருவன் தானே! நீங்கள் கவனமாய்ப்படிக்க வேணும்.
- கவிதா : நீங்கள் மறக்கக்கூடாது.
- முத்து : அம்மா, அதிபர் வாறா, சத்தம் போடாமல் இருங்கோ இம்...! இன்டைக்கு இவ்வளவு பேரையும் சேர்த்தாப் பிறகுதான் தேத்தண்ணி குடிக்கப் போகலாம்.
- அதிபர் : முத்து, இஞ்சு வா!
- முத்து : ஓம் அம்மா, வாறன்!
- அதிபர் : இன்டைக்கு அற்மிசனுக்கு கனபேர் வந்திருக்கினம் போல இருக்கு. கெதியா ஆறாம் ஆண்டு நியிஸ்ரரை எடுத்துக் கொண்டுவா! நான் இதை முடிச்சுக்கொண்டு கோட்டத்திற்கு போட்டுவர வேணும்.
- முத்து : ஓம் அம்மா.
- அதிபர் : இன்டைக்கு அற்மிசன் அலுவல், கனபேர் போலத்தான் இருக்கு. ஆறாம் ஆண்டு வகுப்புகளும் நிறைஞ்சு போச்சு. இன்றுடன் அற்மிசனை நிறுத்திறது தான் நல்லது.
- முத்து : இந்தாங்கோ அம்மா!
- அதிபர் : சரி, இருக்கிற ஆட்களை ஒவ்வொருத்தரா அனுப்பு பார்ப்பம்.
- முத்து : சரியம்மா!
- சரி சரி, ஒவ்வொருத்தரா வாங்கோ...!
- இதென்ன, எல்லாரும் எழும்பிவாறியள்? ...
- இதென்ன சந்தையெண்டே நினைச்சியள். ஒவ்வொருத்தரா வாங்கோவன். அம்மா நீங்கள் இருங்கோ, நீங்கள் வாங்கோ.
- அதிபர் : ஆ..! நீங்கள் ஆறாம் ஆண்டுக்குத்தானே அற்மிசன்.
- ச.அ : ஓம் மடம்.
- அதிபர் : அப்பிடியெண்டால் பாடசாலைக்கு கொஞ்சம் டொனேசன் கட்டவேணும். அதோட் பிள்ளைகள் சப்பாத்துக்கான சொக்ஸ், ரை, போன்றவற்றிற்கும் காசு கட்ட வேணும். அந்தளவிற்கு உங்களுக்கு வசதி இருக்குத்தானே?
- ச.அ : எவ்வளவு மடம் கட்டவேணும்.
- அதிபர் : டொனேசன் 15,000

நேர 30

சொக்ஸ் 35

- ச.அ : அதுக்கென்ன மடம், நாங்கள் கட்டிறம் பிள்ளைக் சேர்த்தாக் காணும்.
- அதிபர் : அது சரி, ஸ்கோலஸிப் பாஸ் பண்ணின வாவா?
- ச.அ : அது வந்து மடம், பிள்ளைக்கு பர்ட்சை நேரம் சுகமில்லை. அது தான் பர்ட்சைக்குப் போகவில்லை.
- அதிபர் : சரி....! அது பறவாயில்லை, நீங்கள் போய் கிளாக் கிட்ட காசைக்கட்டிப்போட்டு 6A வகுப்பில் கொண்டு போய் விடுங்கோ (பெல் அடித்துவிட்டு)
- முத்து....!
- முத்து : வந்திட்டன் அம்மா.
- அதிபர் : மற்றவர்களை அனுப்பு!
- முத்து : அம்மா நீங்கள் வாங்கோ.
- இம், பிள்ளையைச் சேர்க்க வந்தால் கொஞ்சம் ஆறுதலாய் இருக்க வேணும்.
- அதிபர் : (இருக்கையை விட்டு எழும்புதல்)
நீங்கள்! சொல்லியனுப்பியிருந்தால், நான் வந்து சந்தித்திருப்பனே!
- ச.அ : சீச் சீ....! சிமோல் மற்றர....! என்ற டோட்டருக்குஸ்கூல்ல அற்மிசன் எடுக்க வேணும் அதுதான்....!
- அதிபர் : ஆ....! சரிசரி....! ரேக்யுவ சீற். முத்து, இந்தப்பிள்ளையை கொண்டே 6A இல் சேர்த்துவிடு.
- முத்து : இவை, அதிபர் அம்மாக்கு வேண்டிய ஆட்கள் போல இருக்கு.... ஆட்களைப் பார்த்தால் பெரிய இடத்து ஆட்கள் போல.... இருக்கு. பிள்ளை வாங்கோ...!
- அதிபர் : நீங்கள் ஏதாவது சொல்லவேணுமென்டா உங்கட வேலைக்காரணிட் ஒரு கடிதம் ஒன்றைக் கொடுத்து விட்டால் காணும், நான் வசதியான நேரம் வந்து சந்திப்பன்.
- ச.அ : டொனேசன் ஏதாவது....?
- அதிபர் : சீச் சீ....!
- ச.அ : தாங்கியூ மடம....! (செல்லுதல்)
- அதிபர் : சரிசரி போட்டுவாங்கோ.
(பெல் அடித்தல்) முத்து....!

- முத்து** : என்னை இண்டைக்கு தேத்தன்னி குடிக்க விடமாட்டா போல கிடக்கு, பம்பரம் போல சுத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கு. சிரிசிள... வாங்கோ, அம்மா... உங்களாலை பெரும் தொல்லையாய் இருக்கு.
- அதிபர்** : ... (நீண்ட நேரத்திற்குப்பின்) நீங்கள் பிள்ளையைச் சேர்க்க வந்திருக்கிறியனோ எத்தனையாம் ஆண்டு?
- கவி.அ** : ஓம் அம்மா, ஓம் ஆண்டு.
- அதிபர்** : நீங்கள் பாடசாலைக்குக் கொஞ்சக்காக கட்ட வேண்டி இருக்குமே! உங்களைப் பார்த்தா காக கட்டுவீங்கள் போல இல்லை. இம்....
- கவி.அ** : எவ்வளவு கட்ட வேணும்?
- அதிபர்** : 10000ரூபா ஆவது குறைஞ்சது கட்ட வேணும்.
- கவி.அ** : அவ்வளவு தொகைக்கு நாங்கள் எங்க போறது (கொஞ்சம் யோசித்து விட்டு)
- கொஞ்சம் குறைச்கச் சொல்லுங்கோவன் அம்மா?
- அதிபர்** : இதென்ன, நாங்கள் கடை நடத்தேல்லை அ உங்களுக்கு வசதி இல்லாட்டி இங்க படிக்கிறது கண்டம். வேற எங்காவது சின்னப்பள்ளிகூடத்தில் சேர்த்துவிடுங்கோ.
- கவி.அ** : இல்லையம்மா! மகளை இந்தப்பள்ளிக்கூடத்தில் தான் படிக்க விரும்பிறம். கொஞ்சம் தயவு பண்ணினால் நல்லது.
- அதிபர்** : இது மட்டுமில்லை, ரை, சொக்ஸ், தண்ணிக்காக, ரேம்பிஸ் எல்லாம் உங்களாலை கட்ட முடியாது.
- கவி.அ** : அப்படியென்டால்... இந்தச்சங்கிலி ஒன்று தான் இருக்கு. இதை வித்து எடுங்கோ!....
- முத்து** : இதென்ன அம்மா, இங்க நகை வியாபாரமே நடக்குது!
- அதிபர்** : இஞ்ச உதெல்லாம் சரிவராது, நீங்கள் கடைசி 6000/- காக ஆவது கட்டித்தான் ஆகவேணும், கட்டினாத்தான் அற்பிசன். அற்பிசன்...ஆ...! அது சரி பிள்ளை ஸ்கொலஸிப் பாஸ்பண்ணியிருக்கிறாவோ?
- கவி.அ** : ஓம் அம்மா!
- அதிபர்** : அப்படியென்டா சேர்க்கலாம் போலத்தான் இருக்கு முத்து இருக்கவா....! கிளாக்கிட்ட ஆண்டு 6A மொத்தம் எத்தனைபேர் வந்திட்டுதென்று கேட்டுவா?....
- ஆ! இண்டைக்கு கட்டேலாட்டி நாளைக்கு வந்து அற்பிசனைச்

செய்யுங்கோவன்.

- கவி.அ : இன்டைக்கு நல்ல நாள்... இன்டைக்குச் சேருங்கோவன்....!
- அதிபர் : சரிசரி இதுபெரும் தொல்லையாய் இருக்கு, நாளைக்கு காக கொண்டுவந்து கட்டவேணும்.
- கவி.அ : ஒம் அம்மா! தொகையில் தான் கொஞ்சம் குறைச்சால் நல்லது; சரியான கஷ்டம் அம்மா. இந்தச்சங்கிலியைத்தான் வித்து தரவேணும்.
- அதிபர் : நான் முன்னுக்கே சொல்லிப்போட்டன் நீங்கள் வேறு ஸ்கூல் பார்க்க வேண்டியது தான்!
- கவி.அ : சரியம்மா, நன்றி வாறன்!
- முத்து : வாங்கோ கெதியா உங்களால் பெரும் தொல்லையாய் இருக்கு!
- அதிபர் : (பெல்லை அழுத்தி) முத்து....!
- இவேட்டச் சொல்லு, சொக்ஸ்கக்கும், ரையுக்கும் கிளாக் கிட்ட காசைக் கட்டிப் போட்டுப் போகச் சொல்லி..
- முத்து : (தலையசைத்துவிட்டு) நீங்கள் சொக்ஸ்கக்கும், ரையுக்கும் கிளாக்கிட்ட காசைக்கட்டுங்கோ நான் பின்னையை வகுப்பில் சேர்க்கிறேன்.

காட்சி V

(வகுப்பறைக்காட்சி 1)

(சங்கீதா, ஜெசிந்தா, அனுசா, பவித்திரா, கார்த்திகா, கவியரசி, வகுப்பு ரீச்சர், கவிதா, தமிழ்ரீச்சர், அதிபர், ஆங்கில ரீச்சர், பவானி, முத்து)
(மாணவர்கள் தம்பாட்டில் கதைத்தவாறு இருத்தல், கவியரசி வந்து, மூலையிருந்த வாங்கு ஒன்றில் அமர்தல்)

- சங்கீதா : இங்சு புதுப்பிள்ளை ஒன்று வந்திருக்கு.
- ஜெ.சி : நீர் அரக்கி இரும்.
- சங்கீதா : நான் மாட்டன், அவவுக்கு பக்கத்தில் இருக்காம, ஒழும்பும் கெதியா,
- அனுசா : பாவம் அதில் இருக்கட்டும்.
- சங்கீதா : அப்ப நீர் வாரும், இதில் வந்து இரும்.
- அனுசா : இல்லை, நான் என்ற இடத்தில் தான் இருப்பன்.
- சங்கீதா : எழும்புமன்... கீ....! சப்பாத்துப்போடாமல் செருப்போட வந்திருக்கு கீ....!
- பவி : ஒமெண்டன், ஸ்கூல் பாக்கும் இல்லை கீ....!
- கார்த்தி : இருபதொற்றைக் கொப்பியோட வந்திருக்கு.

- கவி : ஏன், நான் இதில் இருந்தாலென்ன?
 நான், இதிலதான் இருப்பன்.
 சங்கீதா : பாரன், வந்ததும் வராததுமா சண்டைக்கு வாறா!
 கவிதா : நீர் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிச்சனி கீ...
 சங்கீதா : கீ எழும்பும் அங்கால போம்... கார்த்திகா நீர் இதில் வந்து இரும்
 வகு.ரீ.ச்.சர் : என்ன உங்க சத்தம் அமைதியாய் இருக்கத் தெரியாதே!
 எல்.லோ : *good moning Teacher* (என்று கூறிவிட்டு நிற்றல்)
 கவிதா : ரீ.சர் இந்தப்பின்னைக்கு குட்மோனிங் சொல்லத்தெரியாது!
 சங்கீதா : ஓம் ரீ.சர் இவதான் சத்தம் போட்டவா.
 வகு.ரீ.ச்.சர் : அமைதியா இருங்கோ முதலில்.
 பவித்திரா : ரீ.சர், இவா இண்டைக் வந்திருந்து கொண்டு முன் வாங்கில
 இருக்கப் போறாவாம்.
 ஜெ.சித்தி : ஓம் ரீ.சர் இவாவை பின்னுக்கு விடுங்கோ.
 வகு.ரீ.ச்.சர் : இஞ்சவாரும்! உமக்கு என்ன பெயர்?
 கவியரசி : கவியரசி
 கவிதா : கவியெண்டால் தமிழ்ரீ.சர் குரங்கு எண்டு சொன்னவாவெல்லே.
 அனு.சா : அப்படியெண்டால் குரங்குக்கு அரசி
 வகு.ரீ.ச்.சர் : எங்கபடிச்சனி?
 கவி.அரசி : கந்தசாமி வித்தியாலயம்!
 கவிதா : கந்தசாமிப் பள்ளிக்கூடமாம்!
 (எல்லாப்பின்னைகளும் சிரித்தல்)
 வகு.ரீ.ச்.சர் : ஸ்கொலஸிப் பாஸ் பல்ளீனீரோ.
 கவியரசி : ஓம் ரீ.சர்
 வகு.ரீ.ச்.சர் : சரி போய்ப் பின்வாங்கில் இரும்!
 கவியரசி : (போய் இருக்கவும் மாணவர்கள் சேட்டை விடலும் நடைபெறும்)
 வகு.ரீ.ச்.சர் : நேரம் போட்டுது ரிஜில்ரர் மாக் பண்ணப்போறன்.
 (பெயர்களை வாசித்தல்
 ஜெ.சிந்தா
 கீதா : ஜெ.சிந்தா அப்சன் ரீ.சர்
 பவித்திரா : (பவித்திரா) பிரசன் மிஸ்
 கவிதா : (கவிதா) பிரசன் மிஸ்
 கீதா : (ராணி) அப்சன் மிஸ்
 கீதா : (ராதிகா) அப்சன் மிஸ்

- கார்த்திகா : (கார்த்திகா) பிரசன் மிஸ்
 அனுசா : (அனுசா) பிரசன் மிஸ்
 அனுசா : (பவானி) அப்சன் மிஸ்
 ஜெ.நிதா : (ஜெ.நிதா) பிரசன் மிஸ்
 சங்கீதா : (சங்கீதா) பிரசன் மிஸ்
 சங்கீதா : (கவியரசி) வந்தேன் ரீச்சர்
 கவிதா : ராணி வரேல்லை ரீச்சர்!
 வகு.ரி : ஏன் வரேல்லை?
 சங்கீதா : அவைன்ற சித்திக்கு, கவியாணம் ரீச்சர்.
 ஜெ.சி : ராதிகாவும் வரேல்லை?
 வகு.ரீச்சர் : ஏன்?
 ஜெ.சி : அவேன்றபாட்டிக்கு ககமில்லையென்டு, ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போட்டினம். அதுதான்.
 (மணி ஒலிக்கிறது)
 வகு.ரி : மணி அடிக்குது நீங்கள் அமைதியாக இருங்கோ!
 (எல்லோரும் எழுந்து தாங் யூ ரீச்சர் என்று கூறுவர்)
 கவி : நன்றி ரீச்சர்.
 கவிதா : தாங் யூ ரீச்சர், சொல்லத்தெரியேல்லை.
 சங்கீதா : ஒமெண்டன், கந்தசாமி வித்தியாலயத்தில், அப்படி சொல்லுறதாக்கும்.
 பவி : இது கூட சொல்லத்தெரியேல்லை, ஸ்கொலசிப் பாஸ்பண்ணிப் போட்டாவாம்.

வகுப்பறைக் காட்சி 02

(தமிழ் ரீச்சர் வகுப்புக்குள் வருதல்)

- ஜெ.சி : தமிழ் ரீச்சர் வாறா, சத்தம் போடாதையுங்கோ.
 எல்லோரும் : குட்மோனிங் ரீச்சர். (என்று கூறுதல்)
 சங்கீதா : ரீச்சர் இன்டைக்கு எங்கட வகுப்பிற்கு ஒரு புதுப்பிள்ளை வந்திருக்கிறா! குப்பைப்பிள்ளை.
 அனுசா : ஓம் ரீச்சர்!
 தமிழரீச் : அனுசா முதல்ல ஆமாப்போமல் இரும். ஒருத்தரும் இங்க கதைக்கக் கூடாது.
 கார்த்தி : ரீச்சர் இவா, என்ற இடத்தில் இருக்கிறா!
 தமிழரீச் : நீர், அங்கால இருக்கிற இடத்தில் இரும் எஞ்கோ தமிழ் புத்தகத்தை!

- சங்கீதா : ரீச்சர் இவ புத்தகம் ஒன்றும் கொண்டு வரேல்ல.
 கவிதா : இருபுதொற்றைக் கொப்பியோட வந்திருக்கிறா!
 தமிழீச் : அது இருக்கட்டும் நீங்கள் உங்கட் அலுவலைப்பாருங்கோ.
 சங்கீதா : ரீச்சர், கதை சொல்லுங்கோ!
 பவி : இல்லைபாட்டுப்பாடுங்கோ!
 தமிழீச் : கதையும் இல்லை, பாட்டும் இல்லை. உங்கட தமிழ்ப் புத்தகத்திலுள்ள முதலாம் பாடத்தை வாசிக்க வேணும். கவிதா வாசியும்.
 கவிதா : இன்டைக்கு நான் வாசிக்கேல்லை. நாளைக்கு நான் வாசிக்கிறன்.
 தமிழீச் : கெதியா வாசிக்கலாம்!
 கவிதா : (பாடத்தை தடக்கித் தடக்கி வாசித்தல்) மீ் ஆண்டு, தமிழ், முதலாம் பாடம்.
 தமிழீச் : முழுமொக்கு! வாசிக்கத்தெரியாது! வாய்மட்டும் கனக்க! போய் இரும். சங்கீதா வரலாம்.
 சங்கீதா : முத... லாம் பாடம் (என்று தடக்கி வாசித்தல்!)
 தமிழீச் : உமக்கு வாசிக்கத்தெரியாது, இம்...! நான் தடக்கெடுத்துவிடுறன் வாசியும்
 சங்கீதா : முதலாம் பாடம்... (என்று தொடர்ந்து வாசித்தல்)
 சங்கீதா : கானும் ரீச்சர் களைச்சுப் போனன்.
 தமிழீச் : கவியரசி வாரும்!
 கவி : புத்தகம் இல்லை ரீச்சர்! (எல்லாப்பின்னைகளும் சிரித்து விட்டு புத்தகம் இல்லாமல் வாறா)
 தமிழீச் : என்ன உங்க சிரிப்பு இந்தாரும் இந்தப்புத்தகத்தை வாசியும் (கவியரசி மிகச் சிறப்பாக பாடத்தை வாசிக்கின்றாள்)
 சங்கீதா : பாடமாக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறா.
 அனுசா : ஓம் போல!
 ஜெசி : புத்தகம் இல்லாடியும் பாடமாக்கியிருக்கு...!
 தமிழீச் : உங்க சத்தம் போட்டது ஆர்? சங்கீதா, ஜெசிந்தா வரலாம்! இங்கால! உங்களுக்கு அடி தந்தால்த்தான் சரி. (இருவருக்கும் அடித்தல் இருவரும் அழுதவாறு போயிருத்தல்)
 தமிழீச் : கவியரசி தான் கெட்டிக்காரி, நல்லாப்படிக்க வேணும் என்ன! எப்பவும் முன் வாங்கில இருக்கவேணும் சரியோ! போய் இரும்!
 எங்க ரக்கோட்புக்?
 பவி : இங்கேயிருக்கு ரீச்சர். (மனி ஒலித்தல்)

வகுப்பறைக் காட்சி 03

அனுசா : சங்கீதா அழாதையும்.

- கவிதா : ஜெசிந்தா அழாதையும் நாங்கள் இந்தப்பிள்ளைக்கு பள்ளிக்குடம் விட்டதும் போகேக்க நல்லா அடிப்பம்.
- கார்த்தி : இப்ப, இன்றேவல் எல்லே! எல்லோரும் சாப்பிட்டு விட்டு கண்ணில் ஜஸ்கிரிம் குடிப்பம்!
- பவானி : பிறகு, நாங்கள் பந்து ஏறிந்து விளையாடுவம். இவ்வை நாங்கள் சேர்க்காமல் விளையாடுவம்.
- சங்கீதா : இம்! சரி, சாப்பிடுவம்..!
- கவிதா : நீர், இன்னைக்கு என்ன கொண்டு வந்தன். (அனுசாவைப்பார்த்தல்)
- அனுசா : நான், இன்னைக்கு முட்டைப்பொரியலும் புட்டும் கொண்டு வந்தனான்.
- சங்கீதா : அம்மா, இன்னைக்கு உப்புமாக கிண்டிந்தந்தவா.
- கவிதா : இன்னைக்கு பாஜும் பட்டரும்.
- ஜெசி : உங்க, அவா சாப்பாடு கொண்டுவராமல் எங்கடவாயைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறா!
- சங்கீதா : போம் அங்கால! ஒருத்தரும் காட்டாமல் சாப்பிடுங்கோ.

மைதானக்காட்சி

- பவி : சரி, எல்லோரும் கையைக் கழுவிப்போட்டு வாங்கோ; மரமா காக தந்தவர்
- கார்த்தி : அதுக்கென்ன; எனக்கு அப்பா 20/தந்தவர்; நாங்கள் இதுக்கு ரோன் வாங்கிச் சாப்பிடுவம்.
- பவி : உமக்கு உந்தச்சாப்பாட்டுப் பெட்டி ஆர் வாங்கித்தந்தது? நல்ல வடிவாய் இருக்கு!
- சங்கீதா : அது, எங்கட அங்கின் சிங்கப்பூரில் இருந்து கொண்டு வந்தவர்.
- கவிதா : எங்கட அங்கிலும் எனக்குப் பேணையும் பாக்கும் வாங்கியனுப்பினவர். (எல்லோரும் பைப் நீரில் கைகழுவிவிட்டு ஜஸ்கிரிம் வாங்குதல்)
- பவி : அன்னை, ஜஸ்கிரிம் தாங்கோ.
(எத்தனை 1,2,3, 4 என எண்ணியவாறு) நாலுதாங்கோ!
(இந்தவேளை இவர்களைப்பார்த்தவாறு கவியரசி நிற்றல்)
- கார்த்தி : இந்தாங்கோ ரோன்.
ஜஸ்கிரீமைச் சூடிச்கப்போட்டு, இதைச்சாப்பிடுங்கோ!
- கவி : (இவர்களைப்பார்த்துவிட்டு தண்ணீர்ப்பைப்பை திறந்து தண்ணீர் குடித்துவிட்டு பைப்பை மூடாது திரும்புதல்)

- சங்கீதா** : பைப்பை யூட்டமால் வருதப்பா!
- கவிதா** : யூட்டும், செதியாப் யூட்டும்.
- பவி** : எந்தப்பள்ளிக்கூடத்தில் படிச்சீதா, அந்தக்குணம் தான்.
- சங்கீதா** : சரி, வாருங்கோ விளையாடுவே.
- கவிதா** : இந்தா... நான் பந்தை எடுத்து வாறன்.
- பவானி** : நீரும் நானும் ஒருக்கரை. (கார்த்திகாவைப் பார்த்து)
- கார்த்தி** : சரி நீரும் நானும் ஒருக்கரை.
- சங்கீதா** : நான் மாட்டன், கார்த்திகாவும் நானும் ஒருக்கரை, நீயும் கவிதாவும் ஒருக்கரை
- பவானி** : சரி, நானும் கவிதாவும் விளையாடுறம்.
- கவி** : நானும் வாறன், உங்களோடு விளையாடு!
- பவி** : போம் அங்கால..., நாங்கள் தான் விளையாடுறது. நீர் விளையாடுறேல்ல.
- ஜெசி** : முதல்ல உங்கட குறுப் விளையாட, நாங்கள் அடுத்தது சரியோ! (விளையாடுதல் பின் அடுத்த குழுவிடம் பந்து மாறுகிறது. சிரிது நேரம் விளையாட மணி ஒலிகேட்கிறது எல்லோரும் பந்தை வைத்துவிட்டு வகுப்பறைக்கு வருதல்.)
- வகுப்பறைக் காட்சி 4**
- கவிதா** : இண்டைக்கு, நல்லா விளையாடினம் அதுக்கிடேல்ல பெல் அடிச்சுட்டுது.
- சங்கீதா** : நாங்கள், ரீசர் வாறதுக்குள்ள பாட்டுப்பாடுவேமே!
- கவி** : நான் பாட்டே!
- கவிதா** : உமக்குப்பாடத் தெரியுமே!
- கவி** : நான், தமிழ்ப்பாட்டு, இங்கிலிஸ் பாட்டு எல்லாம் பாடுவன்.
- ஜெசி** : உம்மட பாட்டும் நீரும், அங்கால போம்!
- சங்கீதா** : இவ்வின்ற பாட்டைப் பார்ப்பம்...! பாடும் பார்ப்பம்.
- கவி** : பாட்டொன்றைப் பாடுதல்.
- கவிதா** : பொப்ப பொப்ப டட்டட்ட... (பாட்டைக் குழப்புதல் எல்லோரும் சிரித்தல்)
- அதிபர்** : உங்க என்ன அமளி! வரலாம் இங்கால!
- ஜெசி** : மடம் இவதான் பாட்டுப்பாடினவா!
- அதிபர்** : வரலாம் இங்கால.
- ஜெசி** : இவதான் பாட்டுப்பாடினவா!
- கவிதா** : ஒம்மடம், இவதான் பெரிதாய்க்கத்தி வகுப்பைக் குழப்பிறவா!
- அதிபர்** : வரலாம் இங்கால, உதென்ன உடுப்பு, சப்பாத்து எங்க? சிலிப்பரோட

- வந்திருக்கிறாய். ஏன் வந்தவுடன் பெரிய கும்மாளம் அடிக்கிறாய், நீட்டுகை. (அடிவிழுதல்)
- கவி : நான், இல்லை ரீச்சர்! இவைதான் எல்லாரும் சேர்ந்து....!
- அதிபர் : எனக்கு ஒரு கதையும் வேண்டாம்! நீட்டுகையை இம்...!
- கவி : நானில்லை ரீச்சர்! அடிக்காதையுங்கோ ரீச்சர்!
- அதிபர் : இரு முழங்காலில்!
- கவி : இம்....! (அழுதல்) அதிபர் செல்லுவதல்.
- ஆங்.ரீச் : இதென்ன, எல்லாரும் நல்லாக குழப்படி செய்யிரியன்போல (கவியரசியைப் பார்த்துவிட்டு) நீ என்ன செய்தாய்.
- கார்த்தி : இவைபெரிதாய் சத்தம் போட்டு பாடினவா அதுதான் அதிபர் அடிச்சவா!
- கவிதா : ஓம் ரீச்சர், எங்கட வகுப்புக்குத்தான் கூடாத பெயர்.
- ஆங்.ரீச் : போய் இரும்.
- பவி : இன்டைக்கு, என்னபாடம் படிக்க வேணும்.
- ஆங்.ரீச் : நேரம் போச்சு, இன்டைக்கு முதலில் வாசிச்சுப் பழகுவம் பிறகு எழுதப்பழகுவம் சரியே, புத்தகம் எடுங்கோ.
- கவிதா : ரீச்சர், நான் வாசிக்கிறன்.
- ஆங்.ரீச் : சரிவடிவா வாசியும்.
- கவிதா : (ஆங்கிலப்புத்தகத்தை வாசித்தல்)... களைப்பாய் இருக்கு மிஸ்.
- ஆங்.ரீச் : சங்கீதா, வாசியுங்கோ.
- சங்கீதா : வாங்கோ இஞ்ச, அம்மா கொழும்பால வந்திட்டாவா?
- சங்கீதா : ஓம் ரீச்சர், ரீச்சருக்கும் ஒரு சாமான் வாங்கியந்தவா.
- ஆங்.ரீச் : சரி நல்லது, அச்சாப்பின்னை வாசியுங்கோ.
- சங்கீதா : (வாசித்தல்)
- ஆங்.ரீச் : சரி, சரி காணும் கவியரசிவரலாம் வாசியும் பார்ப்பம்.
- கவி : (புத்தகத்தை அருகிலிருப்பவரிடம் வாங்க கொடுக்க மறுக்க ரீச்சர் முன் வந்து நிற்றல்)
- ஆங்.ரீச் : இந்தாரும் இதை வாசியும்.
- கவி : (வாசித்தில் ஏனையோர் பகிடி பண்ணுதல்)
- கவிதா : ரீச்சர் ஸ்கூல், கூனும் கஞ்சியும் எண்டு சொல்லுறா.
- ஆங்.ரீச் : நீர் சத்தம் போடாதையும் சரிகாணும், எனி சொல்வதெழுதல் (எல்லோரும் கொப்பி பேணையைத் தேடுதல்)
- கவிதா : ரீச்சர் என்ற புதுப் பேணையை காணேன்று.... (அழுதல்)
- ஆங்.ரீச் : ஆர் எடுத்தது வடிவாய் Bags ஜப் பாருங்கோ.

- கார்த்தி : வடிவாய்ப் பாத்தாச்ச ரீச்சர்.
 சங்கீதா : இவதான் மில், இன்றேவலுக்கு வகுப்புக்க நின்டவா. இவதான் எடுத்திருக்கிறா!
 பவி : ஓம் ரீச்சர், ஒருத்தரும் இல்லாத நேரம் எடுத்திருக்கிறா.
 பவானி : அப்போதை அந்தப் பேணையை வடிவாப்பார்த்தவா.
 ஆங்.ரீச் : இங்கால வாரும் கவியரசி, கெதியா உண்மை சொல்லும் கெதியா பேணையைக் குடும்.
 கவி : நான் எடுக்கேல்லை ரீச்சர், நான் எடுக்கேல்லை.
 ஆங்.ரீச் : நீ, பொய் சொல்லப்படுகாதை, எங்க கம்பு கொண்டு வாங்கோ.
 சங்கீதா : இந்தாங்கோ ரீச்சர்; நல்லா அடியுங்கோ; அப்பதான் பேனா தருவா.
 கவி : நான், எடுக்கேல்லை, நான் எடுக்கேல்ல....!
 ஆங்.ரீச் : கெதியில் பேணையைக் கொடுத்திட்டுத்தான், நீ வகுப்புக்கு வரலாம்.
 முத்து : எக்ஸ் கியூஸ் மீ ரீச்சர்..., இந்த பேனை கிறவுண்சில் இருந்தது. உங்கட வகுப்புப் பிள்ளைகளின்றையாகத் தான் இருக்க வேணும் (கொடுத்தல்)
 ஆங்.ரீச் : (பேனாவை வாங்கி) கவிதா இது உம்முடைதானே?
 கார்த்தி : ஓம் மில், கவிதான்ற பேணதான்.
 ஆங்.ரீச் : இந்தாரும், நீங்கள் கவனமில்லாமல் துலைக்கிறது, போய் இரும். (மனி ஒலிக்கின்றது ரீச்சர் போகின்றார்)
 எல்லோரும் : தாங் யூ ரீச்சர்!

வகுப்பாறைக் காட்சி 05

- கவிதா : கொஞ்சம் பொறு, இவவுக்கு நல்ல அடிகொடுக்கவேணும்.
 சங்கீதா : ஓமெண்டன், தமிழ் ரீச்சரிட்டை வாங்கினதெல்லாம் இவவுக்கு குடுக்கவேணும்.
 பவானி : பாவம், விடுந்கோ அடிக்காதையுங்கோ.
 கவிதா : நீர் போம், இவவுக்கு இண்டைக்கு அடிக்காமல் போறதில்லை. (கவியரசிக்கு அடித்தல் - மனி அடிக்கிறது)
 பவானி : பிறேயர் எல்லோ, சத்தம் போடாதையுங்கோ. (பின்னணியில் தேவாரம்.... உலகெலாமுணர்ந்து ஒதுதற்கரியவன் நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன் அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான் மலர்சிலம்பாடி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

- இது நடைபெறும் போது மாணவர்கள் தமது சேட்டைகளை விட்டவாறு இருத்தல்)
- எல்லோ** : (பாடல் முடிந்தது) “அரகரநம் பார்வதிபதையே.” (மணி அடிக்கிறது) எல்லோரும் நேராகச் செல்லுதல் செல்லும் போது கவியரசிக்கு அடித்தவாறு செல்லுதல்)
- சங்கீதா** : வரட்டும் கேற்றிடக்கு அங்க வைச்சுக் குடுக்க வேணும்.
- பவானி** : இண்டைக்கு, எங்கட அங்கிள் வந்து கூட்டிக் கொண்டு போறதெண்டு சொன்னவர்.
- அந்தா ! சாவிச்சத்தம் கேட்குது நான் போட்டு வாறன். ரட்டா...
- சங்கீதா** : மம்மியைக் காண்னேன்னலை.
- கவிதா** : சொக்காச்சித்தப்பா வாறதெண்டு சொன்னவர் காரில்; கார் கோண் கேட்குது நான் போட்டு வாறன். (கவியரசிக்கு எட்டிஅடித்துப்போட்டு ஒடுதல்)
- கார்த்தி** : எங்கட டடி வாறதெண்டவர் அங்க நிற்கிறார். நான் போட்டுவாறன். டாட்டா....!
- அனுசா** : நானும் டடியோட போறன். பாய்... பாய்...
- ஜெசி** : கீ என்னும் மம்மியைக் காணேன்னல்.. இந்தப்பெட்டையும் போகேல்னல் கீ....
- ஜெசி** : வாங்கோ ஜெசி. (கூட்டிச் செல்லுதல்)

காட்சி VI கார்த்திகேச வீடு

(கார்த்திகேச, கனகம், கவியரசி)

- (கனகம் பெட்டி இழைத்தாவறு இருத்தல், கவியரசி தன்பாட்டில் வந்து ஒரு மூலையில் அழுதவாறு இருத்தல், அழுத சத்தம் கேட்டு கனகம் எழுந்து)
- கன** : என்ன பின்னை ஒருமாதிரி இருக்கிறாய்!
- கவி** : (அழுதவாறு....) இம்.... இம்....
- கன** : ஏன் அழுகிறாய்....?
- கவி** : நான் இனி பள்ளிக்கூடம் போகேல்னலை.
- கன** : ஏன் பின்னை அப்படிச் சொல்லுகிறாய்.
- கவி** : அங்க, அவை அடிப்பினம், சப்பாத்து சட்டை, நல்ல வடிவான புத்தகப்பை எல்லாம் வேணும்.
- கன** : இப்ப என்ன நடந்தது. அப்பா எல்லாம் வாங்கித்தாறதெண்டு தானே சொன்னவர்.
- கவி** : நான் மாட்டன்.... (அழுதல்)

காட்சி VII (வைத்தியர் வீடு

(கனகம், பொதுக்கலை, கலைஞர்கள், கார்த்திகேகள்)

- கன பொக்கர் :** இது தான் பொக்கர் நடந்தது.
- கன பொக்கர் :** நீங்களும் இதில் பங்கெடுத்திருக்கிறீர்கள். பிறகு இது பற்றிக் கதைப்பம் இப்ப பின்னைக்கு ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. அதுதான்.
- கன பொக்கர் :** ஒம் பொக்கர், எனக்குப் பின்னை கூமாய் இருந்தால் போதும்....!
- கன பொக்கர் :** பின்னை, உங்கட பள்ளிக்கூடத்தில் வேறு என்ன நடந்தது என்று சொல்லுங்கோ...
- கவி பொக்கர் :** எனக்குப் பயமாக இருக்கு...! (அழுதல்)
- கவி பொக்கர் :** சரிசுரி, நீங்க இப்ப சொல்ல வேண்டாம்.
- கவி பொக்கர் :** கவியரசி, நீங்கள் அந்தப்பின்னைகளுக்குள்ளே ஒருவரை பிரண்ட் பிடியும் முதல்ல், ஏதாவது பிரச்சனையெண்டால் பொக்கர் மாமாட்டை வந்து சொல்லுங்கோ. அப்ப நான் அவைக்கு அடிப்பன்.
- கவி பொக்கர் :** நான் மாட்டன், எனக்கு அங்க பிரண்ட் பிடிக்கேலாது, அவை என்னோடு சேரமாட்டினம்.
- கவி பொக்கர் :** உங்களுக்கு கொஞ்சம் உதவி செய்கிற ஒரு பின்னை ஒன்றும் இல்லையோ!
- கவி பொக்கர் :** இருக்கினம். ஆனா அவையும் மற்றவையளோடு தானே திரியினம்
- கவி பொக்கர் :** நீர், பய்ப்பி வேண்டாம் அந்தப்பின்னைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கப்பாரும் சரியோ இருக்கவிடாட்டி நான் வந்து உங்களை அந்தப்பின்னைக்குப்பக்கத்தில் இருத்திவிடுறன் சரியோ!
- கவி பொக்கர் :** ஒம் பொக்கர், ஆனா நீங்கள் வரவேணும். வந்தால் தான், போவன் இல்லாட்டிர....
- கவி பொக்கர் :** கட்டாயம் நான் வருவன், சரியோ! நீர் அடிக்கிற ஆக்களுக்கு, திருப்பியடியும் அப்ப அவையைந்துபோவினம், இந்தாங்கோ....! அதில் இருக்கிற பந்தை எடுத்து விளையாடுங்கோ, அம்மாவோட கதைச்சப்போட்டு வாறன்.
- கவி பொக்கர் :** பந்தை எடுத்து எறிந்து விளையாடுதல்?
- கவி பொக்கர் :** அம்மா, ஜயா நீங்களும் உங்கள் கவியரசியின் வாழ்வில் முக்கிய கவனம் எடுக்க வேணும் முதலில் நான் பாடசாலை அதிப்போடையும் ஆசிரியர்களோடையும் கதைக்கிறன். நீங்களும் உங்கட கஷ்டங்களை பார்க்காது, அவரின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டும்.
- கன பொக்கர் :** ஒம் பொக்கர்.

- கார் : என்னாலான எல்லாத்தையும் செய்யிறன். நீங்கள் தான் எங்கட பிள்ளையைக் காப்பாத்தித்தர வேண்டும்.
- டொக் : நீங்கள், இனிமேல் ஏதாவது பிரச்சனையெண்டால் என்னிடம் வந்து சொல்லவேண்டும் சரியோ!
- கன : ஓம் டொக்டர்.
- டொக் : கவியரசி, டொக்ரர் மாமாட்ட வாங்கோ!
- இந்தப்புந்தையும் நீங்கள் கொண்டு போங்கோ. அப்பா சட்டை வாங்கித்தருவார்.
- டொக்டர் மாமாவும் சப்பாத்து வாங்கித்தருவார்; போட்டுக்கொண்டு ஸ்கலுக்குப் போகலாம்.
- கவி : ஓம....!
- டொக் : ரட்டா, போட்டுவாங்கோ...!
- கவி : ரட்டா, மாமா!
- (கவியரசி, கனகம், கார்த்திகேச ஆகியோர் டொக்ரருக்கு கை காட்டியபடி நிற்க டொக்ரருக்கு கை அசைத்தவாறு சிலையாக நிற்கின்றனர்)

பின்னணியில் பாடல் ஒவிக்கிறது.

இராகம் :- ரஞ்சனி

பல்லவி

நாடகம் ஆடிவிட்டோம் நல்லதோர் காட்சி கண்டீர்
ஊடகம் இதுவல்லவோ உலகியல் அறிந்திரோ

அனுபல்லவி

மனித நேயம் இல்லா மக்கள் இவர் செயல்
புனிதர் பலரை இங்கே புரனவத்தே காட்டும்

சரணம்

இவள் மனமே ஏது கல்லோ இல்லை பகும் பகுஞ்ச
இதயம் அற்றோர் செயல் இதய மற்றோரிலவர்
அதிபராம் ஆசிரியர் அவர் பண்பு ஆக்ஷடத்த
பெரியராப் வேஷமிட்டே சிறுமைகள் பல படைத்தார்.

கற்புர தீயம்

யா/மாணிப்பாய் மகளிர் கல்லூரியில் 1996இல் ஆண்டு
ஒக்டோபர் 5ம் திங்கதி நடைபெற்ற அசிரியர் தினத்தில்
மேடையேற்றப்பட்ட நாடகம்.

பாத்திரங்கள்

01. முருகேச மாஸ்ர்	35 வயது
02. அவர் மகன்	26 வயது
03. கோட்டக் கல்வி அதிகாரி	50 வயது
04. பியோன் (கோட்டம்)	45 வயது
05. கலா (கோட்டம் - எழுதுவிளைஞர்)	28 வயது
06. மாறன் (கோட்டம் - எழுதுவிளைஞர்)	32 வயது
07. ஆண், பெண் சோடிகள் சிலர்	
08. கோட்டுடன் ஒருவர் (சிங்களவர்)	30 வயது
09. பியோன் (கொழுப்பு அஞ்சல்)	28 வயது
10. காவல் உத்தியோகத்தர்	25 வயது
11. பியோன் (பெங்சன் அலுவலகம்)	35 வயது
12. சிவா மாணவர்	11 வயது
13. குமணன் மாணவர்	11 வயது
14. சுதன் மாணவர்	11 வயது
15. குருபரன் மாணவர்	11 வயது
16. இன்னும் சில மாணவர்	11 வயது
17. டிறக்கர் ஜென்றல்	43 வயது
18. அலுவலக எழுது விளைஞர்கள் இருவர்	

35 வயதுடைய ஆசிரியர் முருகேசர் பெங்சன் எடுத்து இன்று 5 வருடம் ஆகிறது. மகன் சுகந்தி 26 வயது. மகன்மார் இருவர். ஒருவன் குமார்(30), மற்றவன் பிரதீபன் (28) நாட்டுப் பிரச்சினையால் முருகேசர் தன் மகன்மாரை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினார். குமார் “பங் கொக்கில்” இடை நடுவில் நிற்கிறார். பிரதீபன் படிக்கும் விருப்பினால் லண்டனில் நிற்கிறார். முருகேசருக்கு பின்னைகளின் வருமானம் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. முருகேசரின் மனைவி விசாலாட்சியும் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னம் மாரடைப்பால் இறந்துவிட்டார். முருகேசர் தன் பின்னைகளாப் படிக்கவைச்சு வளர்த்து விட்டார். எனினும் வயதான வேளையில் முருகேசருக்கு ஒரு பெரும் கவலை. தனது ஒரே மகளான சுகந்திக்கு திருமண வயதாகியும் திருமணம் செய்து வைக்கவில்லையே என்று கவலை. அத்துடன் அன்றாட வாழ்க்கைச் செலவை ஈடுசெய்வதற்கே அவர் திண்டாடுகின்றார்.

தனக்கு வரவேண்டிய ஓய்வுதியம் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இது பெரும் மன வேதனையையும் விரக்தியையும் அவருக்கு கொடுக்கிறது. இதுவரை

சேர்த்து வைத்த சொப்ப பணத்தையும் தனது மகன்மார் வெளிநாடு செல்ல எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டார்.

அவர்கள் உழைத்து அனுப்பியதும் மகளின் பிரச்சினையை கலபமாக முடிக்கலாம் என நினைத்தார். எனினும் அதுவும் இதுவரை நடக்கவில்லை. பென்சன் கிடைச்சு தெண்டாலும் அதிலவாற் “கொமிப்டேட் பென்சன்” வைத்தாவது மகளின் திருமணத்தை நடத்தலாமென்டால் அதுவும் கிடைக்கேல்ல.

காட்சி 01

1995 நவம்பர் மாதம் 30ம் திகதி அதிகாலை முருகேச ஆசிரியர் வீட்டுவிறாந்தை அரங்கில் தெரிகிறது தினர் மெல்ல மெல்ல திறக்கப்படுகிறது. இசை அதிகாலையைப் புலப்படுத்துவதாக அமையட்டும். அரங்கின் இடது மேல் மூலையில் சாய்வு நாற்காலி ஒன்று இருக்கிறது அதன் அருகே இருந்த குந்தில் முருகேசர் கடும் யோசனையுடன் இருக்கிறார். ஒரு மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் வீடுபோல் காட்சியளிக்கிறது. இசை வெளியை நிரப்புகிறது.

சுகந்தி அரங்கின் வலப்புலத்திலிருந்து மத்திய வஸத்தில் உள்ள படம் ஒன்றிற்கு மலர்களைச் செருகிறவாறு பின்வரும் பாடலைப் பாடத் தொடங்குகின்றார்.

பாடல்

மனதி ஹுறுதி வேண்டும், வாக்கினிலே யினிமை வேண்டும்
நினைவு நல்லது வேண்டும், நெருங்கினபொருள்

கைப்பட வேண்டும்.

கனவு மெய்பட வேண்டும், கைவசமாவது

விரைவில் வேண்டும்

தனமும் இன்பமும் வேண்டும், தரணியிலே

பெருமை வேண்டும்

கண் திறந்திட வேண்டும் காரியத்திலுறுதி

வேண்டும்

பெண் விடுதலை வேண்டும், பெரிய கடவுள்

காக்க வேண்டும்.

மன் பயனுற வேண்டும், வானமிங்கு

தென்பட வேண்டும்

உண்மை நின்றிட வேண்டும், ஓம்... ஓம்... ஓம்....

பாடி முடிந்ததும் சுகந்தி பேசத் தொடங்குகின்றாள்.

- பாரதியார் பாடல் -

சுகந்தி : அப்பா!! எழும்பி முகத்தைக் கழுவங்கோவன், தேத்தண்ணி போட்டுக் கொண்டு வாறன்!!!

முருகேசர் : இம்... (தொடர்ந்து யோசனையுடன் படுத்திருத்தல்)

சுகந்தி : அப்பா! இதென்ன நித்திரையால் எழும்பி பிறகு திண்ணேல படுத்திருக்கிறியன்.... இன்டைக்கு தங்கட்கிழமை யெல்லே! கோட்டத்துக்கு போறுனைஞ்டு சொன்னிங்கள்....

முருகேசர் : ஓம், பிள்ளை நான் மறந்து போயிட்டேன். இம.....

சுகந்தி : உங்களுக்கு இதுவும் வேணும் இன்னமும் வேணும்!! ஏதோ தான் தான் இந்த உலகத்தில் பெரிய அதிபர் என்ட நினைப்பில பள்ளிக்கூடத்தை கட்டிப் பிடிச்சுக் கொண்டிருந்தியன்..... என்னத்தைக் கடைசில கண்டினியன்!

(பூவாஸ் ஒன்றினை துணி ஒன்றினால் துடைத்த யடி சுகந்தி நிற்கிறாள்)

முருகேசர் : சுகந்தி வாயை மூடு, கணக்கக் கதையாத.... ஏதோ நாங்கள் வாங்கிற சம்பளத்திற்கு செய்யிறதல்ல ஆசிரியம், கடவுளுக்குத் தான் நாங்கள் கணக்குக் குடுக்க வேணும்.

சுகந்தி : இம..... உந்த ஆசிரியம் உங்களுக்கு என்ன செய்தது பாத்தியனே! உங்கட சேவைக்கு கொடுக்க வேண்டிய ஊதியத்தைத் தன்னும் உருப்படியா உரிய நேரத்தில் தந்துதே, அதுவுமில்ல.....!

முருகேசர் : பிள்ளை சுகந்தி! எனக்கு கோவத்தை கிளராத, சொல்லிப் போட்டன்.

சுகந்தி : அது தான் இப்ப சாப்பாட்டுக்குக் கூட கஷ்டப்பட வைச்சிட்டினம். உங்கட பள்ளிக்கூடம் என்ன செய்தது....? ஊர்ச் சனம் தான் என்ன செய்தது....? அதிபரா இருக்கேக்க மட்டும் நல்லா வனைஞ்ச திரிந்சவை கூட இந்தப் பக்கமில்லை.

முருகேசர் : பிள்ளை, அவர்களை நோகாத பிள்ளை, நாங்கள் செய்யிறது எங்களுக்குப் பலன் வர வேண்டுமென்று செய்யேல்லைத்தானே! நாங்கள் அப்பிடி எதிர் பார்க்கவும் கூடாது!

சுகந்தி : அதை நான் கேட்கேல்லை, உங்களுக்கு வர வேண்டிய ஒய்வுதியத்தை நேர காலத்துக்கு பெற்றுத் தரக் கூடாதே!!

முருகேசர் : அதையும் நாங்கள் தான் செய்தாக வேண்டும்... மற்றவரை எதிர்பார்க்கக் கூடாது.... இம்.... பெஞ்சன் எடுத்து இப்ப ஐஞ்ச வரிசமாச்சு இன்னும் அதைத் தாற்தீர்கு அவங்களுக்கு சங்கடமாய் இருக்கு!! இம்... என்ன செய்மிறது...?

(சுகந்தி மத்திய வலத்தால் வெளியேறும் போது)

சுகந்தி : முகத்தைக் கழுவிப் போட்டு வெளிக்கிடுங்கோவன்.....

முருகேசர் : (தனி மொழி)

பெஞ்சன் எடுக்கேக் அவனுக்கு 21வயது இப்ப 26 வயசாச்சு! மனிசி செத்தால் அவளின்ட படிப்பைக் கூட O/L ஓட நிறுத்திப் போட்டன். இப்ப கலியாணம் கட்டிற வயதாச்சு இந்த பெஞ்சனைத் தந்தாங்கள் எண்டாலும் அதில் வாற “கொமிட்டேட்டை” எடுத்தாவது அவளின்ட கலியாணத்தைச் செய்து போடலாம்..... எண்டால் இம் அதுவும் இதுவரை இல்லை! எனக்கு வயது வந்திட்டுது. இந்த யோசினை ஒரு பக்கம்.... அவ புண்ணியவதி போயிட்டா..... நானும் செத்தால்.... பிள்ளை தனிச்சுப் போய்விடும்.... அவங்கள் பெடியன் என்ன செய்மிறாங்களோ தெரியாது!!.... (அழுதல்) (சுகந்தி தேனிருடன் வருதல்)

சுகந்தி : அப்பா! இந்தாங்கோ தேத்தண்ணி மழைக் குணமாக்கிடக்குது! நான் விருகு எடுத்து வைக்க வேணும்... இம்

(முருகேசர் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு)

முருகேசர் : எடி பிள்ளை அந்த கவுயி அறைக்க ஒழுகுமெல்லே பிள்ளே! என்ற ரங்குப்பொட்டியைக் கொஞ்சம் ஒழுக்குப்படாத பக்கமா ஒதுக்கி வையன். நிலத்தில் கிடக்கிற புத்தக பையையும் எடுத்து ரங்குக்கு மேல் வைக்கிறே!

சுகந்தி : ஓம் அப்பா, நான் எடுத்து வைக்கிறன் நீங்கள் முதல்ல இந்த செம்புத்தண்ணியில் வாயைக்கொப்பிளிச்சுப் போட்டு தேத்தண்ணியைக் குடியுங்கோ ஆற்முந்தி,

முருகேசர் : அடியறுவாங்கள் அடிக்க இடமில்லாமல் என்ற வீட்டுக்கு மேலேயே செல்லை அடிக்கிறது. இந்த வீட்டைக் கட்ட எத்தினை ஶாடுப்படிருப்பன்.... எத்தின மேரிப்ப பல்லைக்காட்டி, முக்கக் காட்டி.... கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் கட்டி முடிச்சன்.... இம் உந்த சீற்றைப் போடேக்க மனிசியின் “கொடியை” வித்துத்தான் போட்டனான் இம்.... இப்ப வீட்டைத்திருத்த எவ்வளவு வேணும்...

(துவாயால் கண்ணெடுத்து துடைத்து விட்டு) தேனீரை குடித்துவிட்டு அரங்கைவிட்டு மத்திய இடத்தால் வெளியேறுகிறார்) சுகந்தி மத்திய வஸத்தால் அரங்கிற்குள் நுழைகிறான்)

சுகந்தி : அப்பா கெதியா வெளிக்கிடுங்கோ நேரம் போகுது.

முருகேசர் : பின்னை சுகந்தி ரங்குப் பெட்டிக்குள்ள என்ற “பேசனல் பைஸ்” கிடக்கு கிளறாமல் ஒருங்கால் எடுத்துவை வாறன்....

(சுகந்தி ரங்குப் பெட்டிக்குள் இருந்த பைஸ்லை எடுத்து வருகிறான்)

சுகந்தி : முருகா பின்னையாரே இன்டைக் கெண்டாலும் இந்த அலுவல் சரிவரட்டும். இம்... எங்கட கஷ்டம் அவங்களுக்கு எங்க விளங்கப் போகுது!!

(முருகேசர் வெளிக்கிட்டுக் கொண்டு மத்திய இடதால் அரங்கிற்குள் நுழைதல்)

முருகேசர் : சுகந்தி, பின்னை கொண்டுவா கெதியா வெய்மிலுக்கு முன்னம் போட்டு வருவம்.

சுகந்தி : இந்தாங்கோ ‘பைஸ்’ வரேக்க கணவதிப்பின்னை கடையில் கொஞ்சம் கீனியும், தேயிலையும் வாங்கி வாங்கோ!!

முருகேசர் : இம்.... அவனுக்கு கணக்கக் குடுக்க வேணும். ‘எங்கட மாஸ்ர்’ எண்டிட்டு அவனும் பேசாமல் கேட்கிறதை இல்லை யெண்ணாமல் தாறான்! அவனும் கையை விரிச்சால் நான் என்ன செய்யிறது. இம்....

(முருகேசர் கண்கலங்க மெல்ல சால்வையால் கண்களைத் துடைத்தவாறு மெல்ல நடக்கிறார்)

சுகந்தி : மினக்கிடாமல் வாங்கோப்பா..... இம்.... அப்பாவும் என்ன செய்யிறது. தன்னர உழைக்கிற காலத்தில் சேர்த்து வைச்சுதுகளைக் கொண்டு அண்ணாமரை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவைச்சார் அவங்களும் இதுவரை உழைச்ச அனுப்ப முடியேல்லை... இம்... என்ன செய்யிறது. அப்பா தன் நிலைமைய எண்ணி கண்கலங்கிக் கொண்டு போறார்.

காட்சி 02

(கோட்டக் கல்வி அலுவலகம் காலை 10.00மணி)

(முருகேசர் அலுவலகத்துக்குள் இடது மேல் மூலையால் வருகிறார்)

பியோன் : (நெளிந்து சிரித்துக் கொண்டு) வணக்கம் சேர்...

முருகேசர் : வணக்கம் தமிழ் டிறக்ரர் நிக்கிராரே?

பியோன் : ஓம் சேர்... ஜயா நிற்கிறார் கொஞ்சம் சுடுதண்ணியாய் நிற்கிறார்.

முருகேசர் : ஏதோ கடவுள் துணை...!

(முருகேசர் அலுவலகத்துக்குள் நுழைகிறார்)

முருகேசர் : குட்மோனிங் தமிழ்.

டிறக்ரர் : ஆ.... சேர்.... வாங்கோ....

முருகேசர் : தமிழ.... என்ற விஷயம், என்ன மாதிரி?

டிறக்ரர் : அது உங்கட அலுவல் எப்பவோ செய்யச் சொல்லியாச்சே இன்னும் வரேல்லையா!

முருகேசர் : இல்லத்தமிழ், இன்னும் எனக்கு வரேல்லை. ஜந்து வருடமாச்ச. நானும் அலைஞ்சு திரியிறன்

டிறக்ரர் : நாங்கள் செய்து அனுப்பி இப்ப மூன்று வரிசமாக்க என நினைக்கிறன்- எதுக்கும் கொஞ்சம் பொறுங்கோ.....

(பெல்லை அழுக்குதல், பியோன் வரல்)

பியோன் : என்னையா?....

டிறக்ரர் : எங்கட கலா.... கிளாக்கை வரச்சொல்லு.

(பியோன் கிளாக்கிடம் சென்று)

பியோன் : கலா அம்மா, சேர் உங்களை வரட்டாம்.

(கலா ஏரிச்சலுடன் புறுப்புத்துக் கொண்டு வருதல்)

கலா : கூப்பிட்டங்களா சேர்....?

டிறக்ரர் : முருகே வாத்தியாருடைய பெஞ்சன் இன்னும் வரேல்லையாம்? நீங்கள் தானே ‘பைஸ்’ செய்தநீங்கள்! நீங்கள் அனுப்பிப் போட்டிங்கள்லே!

கலா : அது சேர், அப்பவே அனுப்பிப் போட்டம்! சேரும் அடிக்கடி இங்க வந்து போறார் இன்னும் வரேல்லையாமே!

முருகேசர் : என்னபிள்ளை நாங்கள் கம்மா பிச்சை சம்பளம் எடுக்க வரேல்லை. எங்கட சேவைக்காக வழங்கப்படுற கொடுப்பனவு அதைப் பொலும் எங்களுக்கு வழியில்லை யெண்டால் நாங்கள் என்னென்டு உயிர் வாழுது!!!

டிறக்ரர் : சேர் நாங்கள் என்ன சேர் செய்யிறது? அது அவர்களின்ற வேலை எங்கட வேலையை நாங்கள் பாத்திட்டம். அவங்கள் போட்டிட்டுக் கிடக்கிறதிற்கு நாங்கள் என்ன செய்யிறது....?

கலா : சேர் இப்ப இயர் என்ட்தானே! சில வேலை இப்ப சேரின் அலுவல்

முடிஞ்சிருக்கும் அடுத்த மாதத்தோடு சேரினர் பெருச்னும் கிடைக்கும் எண்டு நினைக்கிறன்.

முருகேசர்:வின்னை இப்பிடி எத்தின தரம் இந்தக் காதில் விழுந்திட்டுது! ஏதோ கடவுளைக் கண்டு கேட்டது மாதிரியெல்லே நினைக்கிறியன!!!

திறக்ரர் : நீங்கள் போட்டு வாங்கோ நான் இண்டைக்கே ஒரு கடிதம் அனுப்பிக் கேட்கிறேன்!!

முருகேசர்:இம.... ஏதோ கடவுள்தான் எங்களைக் காப்பாற்ற வேணும்....!

(முருகேசர் கண்கலங்கியவாறு வெளியேறுகிறார்.)

(கலா வெளிக்கிட்டு தன் கதிரையில் அமர்கிறார்)

மாறன் : என்ன கலா என்னவாம் டிறக்ரர்?

கலா : அது.... மாறன்... அந்த முருகேச வாத்திக்கு வேறு வேலையில்லை. வாக்கும் மாறிப் போட்டுது போல, நெடுகலும் இங்க வந்து எங்களுக்கு பெரிய தொல்லை.

மாறன் : அந்த சைவப்பிரகாசா பாடசாலை அதிபராய் இருந்தவரோ?

கலா : ஓம் அந்த கிழுதான்!

மாறன் : ஏன் அவர் இன்னும் பெருச்சன் எடுக்கேல்லையே? அவர் இப்ப பெருச்சில் போய் ஜந்தாறு வரிசம் இருக்கு மெல்லே!

கலா : இம....

மாறன் : நீர்தானே கலா அவற்ற பைல் பார்த்தனீர். இன்னும் பைல் பண்ணி பெருச்சன் பிறாஞ்சக்கு அனுப்பேல்லையே! நீர் அந்த வயது போனாக்களின் வேலையை வைச்ச இழுக்கிறது.....

கலா : அது மாறன்..... அவர் முதல்ல, எஸ்ரேட் அப்பொயின்மென்ட் பிறகு கொஞ்சக்காலம் திருகோணமலையில் வேலை செய்திருக்கிறார். அப்ப அவருக்கு, சம்பளம் மாற்றி அமைக்கேக்க ரெமினிக்கால்ச்சிற்கு வந்திட்டார். அங்கிருந்து நேராக பண்டத்திப்புக்கு வந்து சேர்ந்தார்.. அந்த சேவைகள் சம்பந்தமான சரியான விபரங்கள் அவற்ற பைலில் இல்லை இப்ப பெருச்சன் எடுக்கிற தெண்டால் இவ்வளவும் கிளியர் பண்ணவேணும்.

மாறன் : அப்ப அந்தக் கணக்குகளைப் பார்த்து அனுப்ப வேண்டியது தானே!

கலா : மாறன் அது எஸ்ரேட் அப்பொயின்மென்டுக்கு எப்பிடிச் செய்மிற தெண்டு தெரியேல்லை... அதால நான் திருகோணமலைக்கு பல தடவை கடிதம் எழுதினான். இன்னும் அதிற்கு பதில் வரேல்லை!....

- (மணி ஒலிக்கிறது பியோன் செல்லக்கண்டு செல்லுதல்)
- திறக்ரர் : கலாவை வரச்சொல்லு. (கலாவிடம் சென்று)
- பியோன் : கலா அம்மா சேர் வரட்டாம். சேரின்ட முகம் சரியில்லை....
(பியோன் போய் தனது இடத்தில் இருத்தல்) (கலா சென்று...)
- கலா : என்ன சேர்!
- திறக்ரர் : முருகேச மாஸ்ரின்ட அலுவல் எனும் செய்து அனுப்பேல்லையே?
- கலா : (தலையைச் சொறிந்து) இல்லை.... சேர்.
- திறக்ரர் : ஏன் செய்யேல்லை....?
- கலா : அது சேர்.... அந்த மாஸ்ர் பெஸ்ட் அப்பொயின்மென், எஸ்டீட் அப்பொயின்ட் மெண்ட் அவற்றை அப்போதைய சம்பாத்திட்டம் சரியாகத் தெரியேல்லை. அதை சீர் செய்து அனுப்பினால் தான் கச்சேரி அதை பெஞ்சன் பிராஞ்கக்கு அனுப்பும்.
- திறக்ரர் : அதுக்கு, என்ன இதுவரை செய்தனர்?
- கலா : திருக்கோணமலைக்கு கடிதம் போட்டனான் அதுக்கு இன்னும் பதில் இல்லை. அந்தக் கடிதத்திற்கு நீங்கள் தானே கையொப்பமிட்டு அனுப்பினீங்கள்.
- திறக்ரர் : சரி... சரி...! ஓ, உடனடியா செய்து அனுப்பச் சொல்லி... இன்று ஒரு கடிதம் அனுப்பும்.
- கலா : சரி சேர்....!
- இந்த வாத்தி பெரிய உலைச்சல் உலைக்குது.
(கலா சென்று தனது கதிரையில் அமர்தல்)
- மாறன் : என்னவாம் திறக்ரர்? கலா?
- கலா : இம்... அவருக்கும் விசர்! வாத்திக்கும் விசர்...! அவருக்கென்ன சொல்லிப்போட்டு இருப்பார். எங்களுக்கெல்லோ கரைச்சல்.... இம்...!* செய்மிற வேலையும் செய்யேலாமல் பண்ணிப் போடுவினம் வாறவை.
- மாறன் : நீர் உடனுக்குடன் செய்தால் என்ன?
- கலா : இதென்ன நீர் வேறு தலையைக் குளப்பிற்ற. சும்மா இரும். இவ்வளவு வேலையையும் நாங்கள் செய்யாமலே நடக்குது.
- பியோன் : கலா அம்மா இந்தாங்கோ, கடிதம் ஒண்டு வந்திருக்குது.
- கலா : இம்.... வருது வேறு ஒரு தலையிடி.
- பியோன் : என்னம்மா இன்னைத்தக்கு ஏரிஞ்சு விழுநியள்.
- கலா : நீர் உம்மட வேலையைப் பாரும்....!
(பியோன் ஏதோ புறுபுறுத்தபடி போதல்)

(கலா கடிதத்தை வாசித்துப் போட்டு தனது ரோயரில் எரிச்சலோடு
வைத்து விட்டு)

கலா : நானெனக்கு செய்யம்..., சீ ஒரே தலையிடிச் ச வேலை....!

காட்சி 03

திரை திறக்கிறது, முருகேசர் வீட்டுக் காட்சி தெரிகிறது. முருகேசர் அரங்கின்
மத்திய இடதால் வீட்டிற்குள் நுழைகின்றார். ககந்தி வீட்டின் திண்ணையில்
மரக்கறி வெட்டியவாறு இருக்கிறார்.)

முருகேசர் : ஊ... ஊ... மழைக் கோலமாக்கிடந்து, தெண்டு பார்த்தால் இப்ப
கடும் வெய்மில் ஏறிக்குது.....

ககந்தி : என்னப்பா போன அலுவல் எப்பிடி! இந்த மாதமாவது பெஞ்சன்
கிடைக்குமே!!

முருகேசர் : என்றை வாயைக் கிளராத!!

முதல்ல கொஞ்சம் பச்சத்தண்ணி கொண்டா!

ககந்தி : ஏனப்பா இந்தமாசமும் கிடைக்காதாமோ? இம..... கீனி, தேயிலை
வாங்கியிந்தன்களே?

முருகேசர் : இல்லைப் பிள்ளை!! இஞ்ச அவங்களைப்பற்றிக் கதைக்கிற
தெண்டால் முதல்ல தண்ணியைக் கொண்டா. கீனியும் வாங்கிற
தெண்டிட்டு மறந்து போய் வந்திட்டன்

(ககந்தி வலது பக்கத்தால் உட் சென்று செம்பில் தண்ணி
கொண்டு வரல் - முருகேசரிடம் கொடுத்தல் - முருகேசர் அதை
வாங்கிக் குடித்து விட்டு)

முருகேசர் : பிள்ளை, தாங்கள் அனுப்பிப் போட்டினமாம்! தாங்கள் செய்ய
வேண்டியதைச் செய்தும் வரேல்லையெண்டால் நாங்கள் அதுக்கு
ஓண்டும் செய்யேலாதாம். எனி பெஞ்சன் பிறாஞ்சுக்குத்தானாம்
போகவேணுமாம்.

கலா : பெஞ்சன் பிறாஞ் எண்டால் அது கொழுப்பில் எல்லோ இருக்கு.

முருகேசர் : அது கடவுளிட்டைப் போல....?

கலா : இவங்கள் கடவுளைக் கூட விடாங்கள்.

முருகேசர் : பிள்ளை, இஞ்ச ஓண்டும் செய்ய மாட்டாங்கள் இப்பிடியே வரும்,
வரும் எனப் பார்த்தால் இலவு காத்த கிளிபோலத்தான் வரும்.
இம்....!

கலா : அப்ப என்ன செய்யப் போறியள்?

முருகேசர் : நான் கொழும்புக்குப் போகப்போறன். போய் பெஞ்சன் பிறாஞ்சோடு

தொடர்பு கொண்டால் தான்திது ஒரு முற்றுக்கு வரும். இல்லையென்டால் வரிசம் போறது தெரியாது. கடைசிலை ஆக்கள் முடிஞ்சாப்பிறகும் பெஞ்சன் வருதோ தெரியாது. உன்றை வயதும் என்ன அப்பிடியே நிக்குமே....!

கலா : இப்ப எதில கொழும்புக்கு போகப்போறியள்? கப்பலும் இல்லை! பினேனும் விழுந்து போச்ச. அப்பிடி போற தொண்டாலும் இப்ப 10, 15 ஆயிரம் வேண்டாமே! அதுக்கு ஆரிட்ட போறது?

முருகேசர் : ஒம்... அதுக்கு என்ன செய்யிற்று...! ஆரிட்டையேன் மாறியென்டாலும் போக வேண்டியதுதான்.

கலா : சம்மா விஸ்திட்டிருங்கோ. இப்ப கடல் பயணமும் ஆபத்து! விமானப் பயணமும் ஆபத்தாய் விட்டுது. அதோட இங்க நான் தனிய என்ன செய்யிற்று? ஆரோட நிக்கிறது?

முருகேசர் : பெரிய கொம்மா வீட்டில நிக்கிறது தானே!

கலா : அங்க நிக்கேலாது தெரியாதே! இப்ப இஞ்ச ஒவ்வொருத்தரும் பதிவு செய்த வீட்டுக்காரர் மட்டும் தானே நிக்கலாம்...

முருகேசர் : இம்! பார்ப்பம் அதுக்கு அவங்களோட கதைச்சுப் பார்ப்பம்?

கலா : அப்பா, வீடுகளை சம்மா ஆக்கள் இல்லாமல் பூட்டி விடேலாதாம் தெரியாதே!

முருகேசர் : இம்.... எல்லாம் சங்கடம் தான். ஏதோ கொழும்புக்கு செல்லாமல் இந்த பெஞ்சன் அலுவலைப்பார்ப்பமெண்டால் சரிவராமல் கிடக்கு. எப்பிடியும் போக வேண்டியது தான்.

கலா : சரியப்பா நீங்கள் இப்ப களைச்சுப் போன்றிகள் கொஞ்சம் ஆறுதலா இருக்கோ. நான் கறியை வைச்சிட்டு வாறன் சாப்பிடலாம்.
(முருகேசர் திண்ணையில் சரிந்து படுத்தல் - கலா வெட்டிய. காய்கறியோடு மத்திய இடத்தால் வெளியேறல்)

காட்சி 04

(முருகேசர் கொழும்பு வீதியில் சிறுபையுடன் களைத்த நடையுடன் செல்கிறார். கொழும்பு வீதியில் சனந்தமாட்டம் காணப்படுகிறது. முருகேசர் அவற்றைப் பார்த்தவாறு யோசனையில் செல்கிறார். கோல்பேஸ் வீதி வருகிறது. பெண்களும், ஆண்களும் சோடி, சோடியாக குடைகளுடன் இருக்கிறார்கள். சிலர் அரைக்காற்சுட்டையுடன் சிங்களத்தில் பேசியவாறு செல்லுதல்)

முருகேசர் : இம்! நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் படுற பாடு இங்கு... இம....! எங்கட சனங்களுக்கு கூட ஒரு நினைப்பும் கிடையாது....

(இருவர் (ஆண், பெண்) கதைத்துக் கொண்டு வந்து பிராக்கில் முருகேசரைத் தட்டிவிட்டார்கள்.)

முருகேசர் : சே.... இதாரது....? இம்.... என்ன செய்யிறது....? இளக்கன் நாடு கெட்டுப் போக்கது.

ஆண் : சொறி! (நங்கள் பாட்டில் செல்லுதல்)

முருகேசர் : இடிச்சு விழுத்திப் போட்டு, சொறி சொன்னால் சரி....! இது நாகரிகம், (கோட்டுடன் ஒருவர் அவசரமாக வரல்)

முருகேசர் : எக்ஸ்கியூஸ்மி, பெஞ்சன் பிராஞ்சுக்கு ஏதால் போறது....?

(கோட்காரன் : கையை விரித்துவிட்டு வாயைப் பிதுக்கி தெரியாது என்ற பாவனையில் செல்லுதல்)

(போஸ்ட் பியோன் ஒருவன் வருதல் சைக்கிளில்)

முருகேசர் : எக்கியூஸ்மி. பெஞ்சன் பிராஞ்சுக்கு போற பாதை எது?

பியோன் : (சைக்கிளை நிற்பாட்டி) பெஞ்சன் பிராஞ்...? ஆ.... மேப்பாற... (கைகாட்சி செல்லுதல்)

(முருகேசர் யோசித்தபடி போதல்..... பெரிய போட் ஒன்றைக் கண்டதுபோல் நின்று அதனை வாசிக்கிறது போல பாவனை)

முருகேசர் : பெஞ்சன் பிராஞ் மூலைங்கா கெட்ட ஒ் த டிப்பாட்மென்ட்.

(பெரிய மகிழ்ச்சியுடன் முருகேசர் உள் நுழைகிறார்.)
வாசலில் சைக்கியூறிட்டிக்காட் கம்பீரமாக நிற்கிறார்.

சைக்கியூறிட்டி : மாத்தையா கோ.....?

(முருகேசர் அலுவலகத்தினுள்ளே நுழைகிறார்)

(காட்சியில் டிறக்கர் ஜெனரல் 3, 4 கிளாக்மார் பியோன் போன்றோர் தெரிகின்றார்கள்.

பியோன் : ஜ்யா என்ன? நீங்கள் யாழ்ப்பானைமா?

முருகேசர் : (திகைப்புடன் இருந்தும் சின்ன மகிழ்ச்சியுடன்) ஓம் தம்பி நான் யாழ்ப்பானைத்தில் இருந்துதான் வாறன்.

பியோன் : யாழ்ப்பானைம் எப்பிடி?. நானும் யாழ்ப்பானைம் தான்!

முருகேசர் : உள்ளபடிதான் இருக்கு! திருத்தேலாது. அதாலதான் நானும் கொழும்பிக்கு வர வேண்டியிருந்தது.... இம்....

பியோன் : ஜ்யா நீங்க என்ன உத்தியோகம் பாத்தீங்கள்.

முருகேசர் : ஆசிரியர்....!

பியோன் : பாக்க தெரியது, உங்கட உடையில....!

முருகேசர் : தம்பி நான் பெஞ்சன் எடுத்து ஜந்து வரிசமாச்சு என்னும் எனக்குரிய

பெஞ்சன் ஒண்டும் வரேல்லை. அது தான் வந்தனான்.

வியோன் : அது சரி ஜயா! இண்டைக்கு எங்கட பெரியையாவை சந்திக்கேலாதே!

முருகேசர் : தமிழ் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறேன். இங்க நிற்கிறதிற்கும் இடமில்லை. செலவுக்கும் காசும் இல்லை. அதால் இண்டைக்கு சந்திச்சால் நாளைக்கு வெளிக்கிடுகிற கப்பல்லை போமிடலாம்.

வியோன் : ஜயா இண்டைக்கு புதன்கிழமை இண்டைக்கு அலுவலகக் கடைமைகளை மட்டும்தான் பார்ப்பார். வெளிக்கிழமைமதான் எனி வெளியாட்களோடை கதைக்கலாம். அதுவும் முதல்ல நீங்கள் அவரைக் கந்திக்கிறதிற்கு இந்தப் படிவத்தை நிரப்பித் தாங்கோ. அதன் பிறகு அவரிட்ட அனுமதி பெற்ற மின்னர் தான் உங்களுக்கு கதைக்கிறதிற்கான திகதியும் நேரமும் அப்பொயின்ட் பண்ணுவார்.

முருகேசர் : தமிழ் கொஞ்சம் உதவி செய்தீங்கள் எண்டால் மிக க புண்ணியமாயிருக்கும். பிறகு கப்பலும் ஓடாமல் விட்டுதெண்டால் என்றொபாடு அதோகதி தான். உங்கு புண்ணியம் கிடைக்கும்....!

வியோன் : நான் என்ன ஜயா செய்யிற்று. நான் பியோன்! என்ற வேலை எண்ணெண்டு பெரிய ஜயா சொல்லுறாரோ அதைத்தான் நான் செய்வன். இதுக்கு மேல் ஒண்டும் என்னைக் கேளாதையுங்கோ....!

முருகேசர் : படிவத்தைத் தாரும் தமிழ்!

(படிவத்தை பெற்று நிரம்புதல்)

முருகேசர் : தமிழ் உங்கட பெரிய ஜயா! நிக்கிராரோ? நின்டால் இதைக் கொண்டே மேசையில் வையும் எடுத்துப் பார்த்து எதும் கருணை செய்யட்டும். (படிவத்தைக் கொடுத்தல்)

வியோன் : இம்....! ஏதோ உங்கட அதிஸ்ரம் எதுவோ அதுதான் நடக்கும். எதுக்கும் நாளைக்கு வாங்கோ, எதும் கொன்னால் கேட்டுவைக்கிறன்.

முருகேசர் : இம்....! சரிதமில் நான் போட்டு நாளைக்கு வாறன். கேட்டுவை....!

வியோன் : பாவம் தான்; நான் என்ன செய்யிற்று.

முருகேசர் : இம்....! கொழும்பில் எங்க நிற்கிறதெண்டும் யோசிக்கேல்ல வந்திட்டன்! ஏதோ படைச்சவன் படியளப்பான் தானே! இம்.... நான் முழுக்க பள்ளிக்கூடம் எண்டு பாடுபட்டு என்ன கண்டது. மிச்சம்! இவ்வளவும் கஸ்டப்பட்டது போதும்....

(முருகேசர் மனம் புழுங்கியவாறு அரங்கை விட்டு வெளியேறுதல்)

வியோன் : சேர் இண்டைக்கு சந்திக்க வந்தவர்களுடைய அப்பிளிக்கேசன்.... இதில் வைக்கிறேன்.

டி.ஜென்றல்: இம.... இங்க் கொண்டா பார்ப்பம்.

பியோன் : சேர், இண்டைக்கு ஒரு ஜயா யாழ்ப்பானைத்தில் இருந்து வந்தவர். பாவம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வந்திருக்கிறார் போல இருக்கு. எங்கையோ அதிபராய் இருந்தவராம். பெஞ்சனுக்கு போட்டு ஜந்து வரிசமாம் என்னும் பெஞ்சன் எடுக்கேல்லையாம், நேற்று வந்த கப்பலை தான் வந்தவராம்....!

டி.ஜென்றல்: (ஒவ்வொரு படிவங்களையும் பார்த்தவாறு)

சரி நீ உன்ற வேலையைப் பார்.

(ஒரு படிவத்தை எடுத்து வாசித்தல்)

திரு.என்.முருகேசு இளைப்பாறிய அதிபர்,

யா/கைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை,

மாநிப்பாய்.

விடயம் - பெஞ்சனில் போய் ஜந்து வரிசம் பெஞ்சன் கொடுப்பனவு இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. இது விடயமாக தங்களைச் சந்திக்க வந்துள்ளேன்.

இங்ஙனம்

என்.முருகேசு.

டி.ஜென்றல்: இம....! இந்த கையொப்பம் எங்கட முருகேசு வாத்தியாருடையது போலத் தான் இருக்கு....? (மனியை அழுத்தி அவசரமாக)

டி.ஜென்றல்: முத்து, இங்க வா கெதியா....!

பியோன் : என்ன ஜயா, அவசரமாகக் கூப்பிடுறியள்?

டி.ஜென்றல்: முத்து, அந்த ஜயா போய்விட்டாரே?

பியோன் : ஓம் ஜயா!

டி.ஜென்றல்: முத்து, அந்த ஜயா வந்து கன நேரமே!

பியோன் : இல்லை ஜயா, இப்பத்தான் வந்தவர். நாளைக்கு வரச்சொல்லி அனுப்பிப் போட்டன். நாளைக்கு வருவார்.

டி.ஜென்றல்: முத்து, வெளியால் ஒருக்கால் எட்டிப்பார்த்து, அவர் போன ஒருக்கா கூட்டிவர! இம.... சில நேரம் பஸ்ராண்டில் நிற்பார்த்து!

பியோன் : ஓம் ஜயா, நான் பார்க்கிறேன்....!

(பியோன் வெளியேறல் - டிரக்ர் ஜென்றல் ஒரு யோசனையுடன் கதிரைமில் சாய்ந்து அரங்கின் மறுபுறம் நினைவுக் காட்சி ஒன்று நடைபெறுகின்றது. இது டிரக்ர் ஜென்றல் குருபரன் கும் வகுப்பு படிக்கும்போது முருகேசர் வகுப்பாசிரியர் அன் மொருநாள்

வகுப்பறையில் நிகழ்தான் சம்வாம் மேடையில் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.)

நினைவுக் காட்சி

(இரு வகுப்பு காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. முருகேச வாத்தியார் கற்பிக்கும் பாணியில் நிற்கிறார்.)

சிவா : சேர், குருபரன் கொப்பி யொண்டும் கொண்டு வரேல்லை.... நாலாம் வகுப்புக் கொப்பியைத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

சுதன் : குருபரனுக்கு இன்டைக்கு சேரிட்ட அடிவாங்கிக் குடுக்க வேணும் என்ன சிவா.....?

குமணன் : டேய் பாவம் அவன் உங்களுக்கு என்ன செய்யிறான், சும்மா வீண்வம்புக்கு இழுக்கிறியன்.

சுதன் : சேர், குருபரன் இங்க ஒண்டும் எழுதேல்ல.

முருகேசர் : என்ன உங்க குழப்படி சுதன்?

சிவா : சேர், குருபரன் வீட்டு வேலை ஒண்டும் செய்தரேல்லை. கொப்பியும் இல்லாமல் வந்து....!

முருகேசர் : சிவா சத்தம் போடாமல் இரும் குருபரா இங்க வா.... (குருபரன் அழுகபடி முருகேசரிடம் செல்லுதல்)

சுதன் : இன்டைக்கு குருபரனுக்கு நல்ல அடிவிளப் போகுது....?

முருகேசர் : (குருபரனை அணைத்தபடி) குருபரா ஏன் அழுகிறாய்? இப்ப என்ன நடந்தது?

சுதன் : சேர்! இவன் என்ற கொப்பியை நேற்று களவுடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான்.

குமணன் : டேய், டேய்....? ஏன்டா சும்மா சொல்லுறாய்....? சேர் குருபரன் எடுக்கேல்லை. சேர் இவை சும்மா சொல்லினம்....?

சுதன் : நீ சும்மா இருடா....!

முருகேசர் : சுதன், உங்க குழப்படி போடக்கூடாது. சரியோ.... எல்லோருக்கும் நல்ல அடி விழும் கவனம்....

குமணன் : (எழுந்து) சேர் இவை சும்மா... குருபரனைப் பற்றி கோள் மூட்டினம் அவன் பாவம் சேர்....!

முருகேசர் : குருபரன் முதல் அளாமல் நில்லும். உங்கட அப்பா இல்லையென்டது எனக்கும் தெரியும். அம்மா தான் உங்களுக்கு உழைச்ச படிப்பிக்கிற தெண்டும் தெரியும்! உன்னுடைய குடும்ப நிலமை எனக்குத் தெரியும் நீ பயப்பிடாதை.

(வகுப்பறை அமைதியாக இருக்கிறது)

முருகேசர் : உங்கட கஷ்டத்தில் எனக்கு பங்கிருக்கு குருபரா உனக்கு கொப்பி, புத்தகம், பெஞ்சில் எல்லாம் நான் வாங்கித்தாறன் சரியோ!

குருபரன் : வேண்டாம் சேர் நான் படிக்கேல்லை, நான் வேலைக்கு போப்போறன். இங்க வாறுதெண்டா கனக்க செலவு வரும். அம்மா பாவம் தங்கச்சிமாரும் இரண்டு பேர் அவையும் படிக்கிறதெண்டா....!

முருகேசர் : இல்லைக் குருபரா....! நீ, ஒண்டுக்கும் யோசியாதை....! என்ற பின்னளை மாதிரி நீ என்னோட இருந்து படிக்கலாம..... பயப்பிடாத....!

(திறக்கர் ஜெனரல் குருபரன் தன் கண்களைக் கைக்குட்டையால் துடைத்துக் கொண்டு)

டி.ஜெனரல்: ஒ.....! எங்கட முருகேச மாஸ்ராய்த்தான் இருக்க வேணும்...? என்ன தவறு செய்துவிட்டேன். இண்டைக்கு நான் இந்த இடத்தில் இந்தப் பதவியில் இருக்கிறேன் எண்டால் அந்த தேவ்மதானே காரணம். கடவுளே அந்த மாமனிதரை என்னிடம் அலைய வைத்து விட்டேனே! எப்படி இருக்கிறாரோ! என்னை இந்த நிலைக்கு உயர்ந்தி வைத்த ஏணிப்படியும்....!

(கண்ணீர் மல்க தன் கைத்துண்டால் கண்ணை ஒத்திக் கொண்டிருக்க)

பியோன் : ஐயா, வழியில் சென்றுகொண்டிருந்தார். இதோ அவரை அழைத்து வந்து விட்டேன்... உள் ஓன் அனுப்பட்டா?.....

டி.ஜெனரல்: உடனே அவரை அழைத்து வா!

(முருகேசர் அலுவலகத்தினுள் தன் சிறிய யையுடன் மெல்ல மெல்ல நுழைகின்றார்)

(திறக்கர் ஜெனரல் தன் கதிரையை விட்டு எழுந்து)

டி.ஜெனரல்: சேர், குட்மோனிங்....! வாங்கோ வாங்கோ...! உங்கள் வரவு மிகவும் நல்வரவாகட்டும்....! எனக்கு மிகவும் சந்தோசமாக இருக்கிறது. இதில் இருந்கோ.... சேர்.

முருகேசர் : (கண்ணாடியைச் சரி செய்து)

சேர்....! திறக்கர் ஜெனரல் நிக்கிராரோ....?

டி.ஜெனரல்: அது நான்தான் சேர் என்னைத் தெரியேல்லையா?

முருகேசர் : எனக்கு சரியா.... புரியேல்லை....?

டி.ஜெனரல்: உங்களிட்ட படிச்ச குருபரன்

முருகேசர் : இம....! எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில....

டி.ஜெனரல்: நீங்கள் முதல்ல படிப்பிச்ச சிவானந்தாக் கல்லூரியில்.....

முருகேசர் : ஓ... ஓ...! இராசம்மாவின்ற மகன் குருபரன் தானே!!!

டி.ஜெனரல் : ஓம் சேர்....! அவனே தான்!!!

முருகேசர் : (மிக்க மகிழ்ச்சியோடு குருபரனைக் கட்டித் தழுவி அன்புடன் எனக்கு எவ்வளவு சந்தோசமாய் இருக்குது....

டி.ஜெனரல் : நான்தான் சேர் இந்த திணைக்களத்திற்கு தலைவர். டிராக்ரர் ஜெனரல்.

முருகேசர் : ஓ.....! நீயா! நல்லது நல்லது.....!

டி.ஜெனரல் : சேர்; நான் உங்களால் தான் இந்தப் பதவிக்கே வந்தனான். நீங்கள் அண்டைக்கு உதவேல்லை எண்டா நான் இப்ப என்ன செய்திருப்பன் என்றே எனக்கே தெரியாது...

முருகேசர் : அம்மா தங்கைமார் எல்லாம் எப்பிடி இருக்கினம்?

டி. ஜென : அம்மா என்னுடன் தான் இருக்கிறா. நானும் திருமணமாகி இரண்டு பிள்ளைகளுடன் கொழும்பில் தான் இருக்கிறன். தங்கைமாரும் படிச்சு வேலையிலதான் இருக்கினம். ஒருத்தி ரீச்சர், ஒருத்தி கிளாக்க....

முருகேசர் : அவர்கள், கலியாணம் கட்டேல்லையே தம்பி?

டி.ஜெனரல் : இருவரும் நல்ல இடத்தில் கலியாணம் கட்டிக் கொடுத்திட்டன். அவையும் சந்தோசமாய் இருக்கினம். ஒருவர் கண்டியில், மற்றவர் நீர்கொழும்பில் இருக்கினம்.

முருகேசர் : சரி, சரி நல்லது நல்லாய் இருக்க வேணும். என்னும் பதவி உயர்வுகள் பெறவேணும்.

டி.ஜெனரல் : சேர், நீங்கள் ஜந்து வருசமா பெஞ்சன் எடுக்காமல் ஏன் இருந்திங்கள்...?

முருகேசர் : ஏன் தம்பி அதைக் கேக்கிறா. யாழ்ப்பாணத்தில் எல்லாம் நிரப்பிக்குடுக்கு. இப்ப நாலு வரிசமாப் போச்சு இதுவரை பெஞ்சன் வரேல்லை அதால் தான் இங்க வெளிக்கிட்டு வந்தனான்.

டி.ஜெனரல் : சேர், உங்கட விபரங்களை ஒருக்காத் தாங்கோ...!

(மணியை அழுத்தி)

மியோன் : சேர்..!

டி.ஜெனரல் : சேரின்ற, பைஸ் நம்பர் DSJ 102310 அந்த பைஸ்லை ஒருக்கா எடுத்துக் கொண்டு வா.

முருகேசர் : இங்க எல்லாம் அனுப்பினதெண்டு சொன்னாங்கள்.

டி.ஜெனரல் : இங்க வந்த பைஸ்களை மூன்று நாட்களுக்குள் எல்லா அலுவல்களும் முடிச்சுப் போட்டு அனுப்பிப் போடுவம் சேர்.... நாங்கள்

இங்க வைச்சிருக்க மாட்டம்...

பியோன் : இந்தாங்கோ சேர்!..

தி.ஜெனரல் : இங்க பாருங்க சேர், எந்த விதமான படிவங்களும் வரேல்லை.
(பியோன் ரீ கொண்டு வரல் இருவருக்கும் கொடுத்தல்)

தி.ஜெனரல் : கொஞ்சம் இருங்கோ சேர், ரின்கோவுக்கு ஒருக்கால் கோல் எடுத்துப் பார்ப்பம். (ரெலிபோனை எடுத்து) கலோ... டிறக்ர் நிக்கிராரோ....?
நான் பெஞ்சன் பிராஞ்சில் இருந்து பேசிறன். DSJ 102310 பைல் விடயமாக ஏதேனும் தகவல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்திருக்கா? என்டு பார்த்துச் சொல்லுங்கோ.....?

முருகேசர் : என்னவாம் தமிழிடாமோ....?

தி.ஜெனரல் : இல்லை சேர், நான் யாழ்ப்பாணத்தோடு தொடர்பு கொண்டு உடனடியாக விபரங்களை அனுப்பச் சொல்லியுள்ளேன்.

முருகேசர் : அப்ப தமிழ் நாள் செல்லுமோ....?

அங்க மகள் ககந்தியை தனியிவிட்டுட்டு வந்தனான்....!

தி.ஜெனரல் : சேர் நீங்கள் ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதையுங்கோ...! எல்லாம் இன்டைக்கு செய்யலாம். நீங்கள் இன்டைக்கு எங்கட வீட்டுக்கு வரவேணும் எங்கட வீட்டில் இன்று தங்கி நின்று நாளைக்கு நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு போவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன். அம்மாவும் உங்களைக் காணச் சந்தோஷப்படுவா.

முருகேசர் : தமிழ் அதில் ஒண்டுமில்லை! எனக்கும் இங்க ஆர் இருக்கினம். உன்னோட நிக்கிரதுக்கென்ன....?

ஆன என்ற பெஞ்சன் விடயம் தான்...

தி.ஜெனரல் : சேர், டோன் வொறி.

எல்லா விடயங்களையும் நான் பக்ஸில (Fax) எல்லாம் அனுப்பச் சொல்லி இருக்கிறேன். நீங்கள் நாளைக்கு போகேக்க உங்கட பெஞ்சன் அறியேல், கொஸிட்டேட் எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பார்த்து உங்கட கையிலேயே தந்துவிடுறன். சரிதானே! வஞ்சாச்சு வாங்கோ இப்ப வீட்ட போவம்.

முருகேசர் : (கண்ணிர் மல்க) ஐந்து வரிசமா செய்ய முடியாத விசயத்தை ஐந்து நிமிடத்தில செய்ய முடிந்ததே இம்... எப்பவும் ஆசிரியம் அழியாது தமிழி. ஆசிரியம் அழியாது. இந்த விடயத்தை கங்தி அறிஞ்சா எவ்வளவு சந்தோஷப்படுவாள். உன்னைப் போல எல்லோரும் கடமைச் செய்தால் இந்த நாடு எப்பிடி இருக்கும் இம்....
(முருகேசரை குருபரன் அழைத்துச் செல்ல தினரழுடுகிறது....)

கானல் வரி

சிலப்பதிகாரத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.
1999இல் யா/தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியில் வருடாந்த பரிசுப்பு விழாவில் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகம்

நாடக மாந்தர்கள்

1. கட்டியங்காரன்	2. அதிகாரி	3. மந்திரி	4. அரசன்
5. ராணி	6. ஏவலாளி	7. மாதவி	8. கோவலன்
9. கூணிப் பெண்	10. பணிப் பெண்கள்	11. பார்வையாளர் மூவர்	
12. வணிகர்கள் சிலர்	13. ஆடலாசிரியன்	14. இசையாசிரியன்	
15. கவிஞர்	16. தோரிய மதந்தயர்		

காட்சி I

திரை திறக்க முன்னர் கட்டியகாரன் வரவு இடம் பெறும்.

கட்டியங்காரன்: (பறையை முளங்கியவாறு பாடிவருதல்)

வந்தானே கட்டியகாரன் வந்தானே ஜயா

வந்தானே கட்டியகாரன் வந்தானே ஜயா,

கைமிற் பிரம்புங் கொண்டு காலிற் சலங்கை கட்டி

வந்தானே கட்டியகாரன் வந்தானே ஜயா (பறை முளங்குதல்)

எங்கள் சோழ மன்னனின் அறிவித்தல் இது; இன்றைய சோழ மன்னாது அரசவையில் மாதவி மரபில் வந்த மாதவி எனும் ஆடல் கணிகையின் அரங்கேற்றம் நடைபெறவள்ளது. இவ் அரங்கேற்றத்தை நான் கு வர்ணத்தாரும் கண் டுகளிக் க அழைக்கப்படுகின்றிகள்.

(பறை முழங்குதல்)

வைசியர்களே!

ஆடல், பாடல், அழகு இம் மூன்றில் ஒன்றும் குறைவு படாத ஆடல் நங்கையின் அரங்கேற்றத்தைக் கண் டு களிக்க வாருங்கள்.

(பறை முழங்குதல்)

வணிக வள்ளல்களே!

வாருங்கள்; வாருங்கள்; அரங்கேற்றத்தை காணுங்கள்.

(கட்டியங்காரன் வலது மேடை வாயிலால் இறங்கிச் செல்ல அரங்கின் இருமுக எழினி மெல்ல மெல்லத் திறக்கின்றது. அரங்கில் சோழர் சபை ஒரு புறத்தே காணுமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மறுபுறம் அவையோர் அமர்வதற்கு வசதியாகவும் மாதவி ஆடுவதற்குமான அரங்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரங்கில் சில அரண்மனைப் பொருட்களும் அங்கு சில தளபாடங்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அரங்கில் சில அரண்மனை அதிகாரிகளும் காவலரும் நிற்கின்றனர்.

அரங்கின் வலது புறம் வணிகர்களும் பிரபுக்களும் வந்து அமர்ந்து கொள்கின்றனர். சிறிது நேரத்தில் சோழ மன்னன் அரங்கிற்கு கொலுவில் வருகிறார்.)

கட்டியங்காரன் : இதோ; சோழ வேந்தர் அரங்கிற்கு கொலுவில் வருகின்றார். சபையோர் எழுந்து மரியாதை செய்யுங்கள்.

(சபையோர் எழுந்து சோழ வேந்தரை மரியாதை செய்கின்றனர்.)

கட்டியங்காரன் : சோழ வேந்தர் வாழ்க!

சபையோர் : எங்கள் சோழ வேந்தர் வாழ்க, வாழ்க!!

மந்திரியார் : எங்கள் வேந்தர்க்கு வேந்தர் வாழ்க!

சபையோர் : எங்கள் வேந்தருக்கு வேந்தர் வாழ்க!!

(சபையோர் தத்தம் ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொள்கின்றனர்.)

மந்திரியார் : அரசே! இன்று மாதவி எனும் ஆடல் கணிகையின் அரங்கேற்றத்திற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளது; என்பதை தாங்கள் அறிவிர்கள் அல்லவா!!

அரசன் : ஆம் மந்திரியாரே யான் அறிவேன், ஆனால் அந்த ஆடல் நங்கை பற்றிய புதினங்கள் ஏதும் இருந்தால் கூறுங்கள்.

மந்திரியார் : அரசே; அவள் மாதவி மரபில் வந்த மாதவி. இந்திரலோகத்தில் நடனமாடிய மரபில் வந்த நடன கணிகையே மாதவி.

அரசன் : அப்படியா மந்திரியாரே!

மேலும் ஏதாவது சிறப்புக்கள் உண்டா?

மந்திரியார் : ஆம், அரசே!

இவள் ஆடல், பாடல், அழகு இம் மூன்றில் ஒன்றும் குறைவு படாதவள். சராறு வயதில் அரசர்க்குக் காட்டல் வேண்டி அப்பருவப் பெண் வந்துள்ளாள். தங்கள் தலைக்கோல் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டு விடுவாளோ என்ற ஜெயம் எழுகிறது!

அரசன் : அப்படியா! நல்லது!

எங்கே; அவளுது ஆடல் கோலத்தைக் காணலாமா அமைச்சரே!

மந்திரியார் : ஆம் அரசே!

இதோ மாதவி அரங்கில் தோன்றவுள்ளாள். அரசே! மாதவியின் ஆடல் சிறப்புக்குக் காரணமானவர்களை முதலில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு எனக்குண்டு என்பதால் அவர்களை அறிமுகப்படுத்த எனக்கு அனுமதி தாருங்கள்; அரசே!

அரசன் : இம....! எங்கே...., அனுமதி தந்தேன்!

மந்திரியார் : இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் தெரிந்த ஆடல் ஆசன் இதோ

இங்கே அமர்ந்து நட்டுவாங்கம் செய்யவுள்ளார்.
யாழும், குழலும், சிரும், மிடறும், தாழ்குழல், தண்ணுமை,
ஆடலோடு இசைந்த பாடல்களை அகத்தினொடு, புறத்திற்கும்
எற்ப இசை வழங்க வந்துள்ள இசையாசிரியனும் இங்கு
அமர்ந்துள்ளார்.

முத்தமிழும் கற்றுணர்ந்த கவிஞரும் இங்கு அமர்ந்துள்ளார். இவர்
வேத தியல், பொதுவியல் ஆகிய இருவகைக் கூத்தின்
இயல்புகளையும் நன்றாக விளங்கிக் கொண்ட வராவார்.

இவர்களுடன் பக்கப்பாட்டை செய்கின்ற தோரிய மடந்தை
பண்ணேனாடு பாடுகின்ற திறன் படைத்தோரும் இங்கு அமர்ந்துள்ளார்.
இவர்களின் குழுவில் தண்ணுமையோன், குழலோன், யாழாசிரியன்
முதலியோர் யாபேரும் ஒருங்கே இங்கு அமர்ந்துள்ளனர்.

அரசன் : அப்படியா மிக்க மகிழ்ச்சி!

நான் இவர்களை சபையில் காண்பதில் மேலும் பெருமிதம்
கொள்கின்றேன் மந்திரியாரே!

மந்திரியார் : எட்டுக்கோல் நீளம், ஏழுகோல் அகலம், ஒருகோல் உயரம் கொண்ட
இவ் அரங்கானது, நான்கு கோல் உயரத்தில் விதானத்தையும்
கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதானத்தை நான்கு தூண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. இத்தூண்கள்
நான்கிலும் நான்கு பூதங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இது மட்டுமா!
எங்கள் கணக்களைப் பறிக்கும் அரங்கத் திரைக்களைப் பாருங்கள்.
அவை முற்திறப்பட்ட எழினிகள் என அழைக்கப்படுகின்றன.
(கட்டியங்காரன் அரங்கினுள் இடது புறமாக புகுந்து.)

கட்டியங்காரன் : அரசே அனுமதி கோருகின்றேன்!

இந் திரன் மகனாகிய சயந் தனைக் குறிக்கும் பழைய
வெண்கொற்றைக் குடைக் களியினால் செய்யப்பட்ட தலைக்
கோலானது, உரிய முறையில் புனித நதிகளின் நீரினால் நீராட்ப்பட்டு,
சடங்குகள் செய்து, மாலை அணிந்து, யானை மீது எடுத்து
வரப்பட்டு; தற்போது அரங்கிற்கு எடுத்து வரப்படுகின்றது.

(கூனிப் பெண் தலைக்கோல் தானத்தைக் கொண்டு வருகின்றாள்
அப்போது குடை பிடித்தலும் வாத்தியங்கள் முழங்குதலும்
இடம் பெறும், தலைக் கோல் அரங்கில் ஒரு பீடத்தில்
வைக்கப்பட்டுகிறது.)

கட்டியங்காரன்: இதோ மாதவி அரங்கத்திலே வலக்காலை, வலப்புறத் தூண்ருகே ஊன்றி ஆடத் தொடங்குகின்றாள்.

எழில் கை, தொழில் கை, பிண் டி, பினையல் எனும் முத்திரைகளுக்கான கைகளைப் பிடித்து நின்றும், வீழ்ந்தும் ஆடுவாள் மாதவி, இதோ கண்டு களியுங்கள்.

மாதவி தன் நடனக் கோலத்தை (மாதவி அரங்கத்தில் ஆடத் தொடங்குகின்றாள்)

“திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட ஏரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப உழையவ ஸொருதிற னாக வோங்கிய இழையவ னாடிய கொடு கொட்டி யாடலும் தேர்மு னின்ற திசைசமுகன் காணப் பாரதி யாடிய வியன் பாண்ட ரங்கமும்

கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

அஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலுள்

அல்லியத் தொகுதியு மவணற் கடந்த
மல்லி னாடலு மாக்கடன்டுவண்

நீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்த்துமுன் னின்ற

குர்த்திறங் கடந்தோனாடிய துடியும்

படைவீழ்த் தவணைர் பையு ஸெய்தக்

குடை வீழ்த் தவர்மு னாடிய குடையும்
வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து

நீணில மனந்தோனாடிய குடமும்

ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
காமனாடிய பேடியாடலும்

காய்சின வவுணர் கடும் தொழில் பொறா அன்
மாயவ னாடிய மரக்கா ஸாடலும்

செருவெங் கோல மவணர் நீங்கத்
திருவின் செய்யோனாடிய பாவையும்
வயலுழை நின்று வடக்கு வாயினுள்
அயரானி மடந்தை யாடிய கடையமும்

- சிலம்பு (கடலாடுகாதை)

மந்திரியார் : அரசே! ஆடல் எவ்வளவு பிரமாதமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு விறுவிறுப்பாகவே ஆடிமிருக்கின்றாள்.

- அரசன்** : ஆம் மந்திரியாரே! தனியொருத்தி இப் பதினேராட்டலையும் மிகச் சிறப்பாக ஆடியிருக்கின்றாள். எனவே இவன் தலைக்கோல் பட்டத்துக்கு உரியவன் என்பதை நான் அறிவித்து; அவனுக்கு ஆயிரத் தெட்டு களஞ்சு பொன்னும் தலைக்கோல் பரிசும் முத்துமாலையையும் பரிசாகக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். மந்திரியாரே! இதில் உமது அவிப்பிராயம் என்ன?
- மந்திரியார்** : அரசே! தாங்கள் விரும்பும் போது நான் யாது கூறுவேன். நானும் அதனை ஆதாரிக்கின்றேன்.
- அரசன்** : அப்படியானால் அந்த தலைக்கோலை எடுத்து வாருங்கள் அதனை மாதவிக்கு வழங்குவோம்.
(கூனிப் பெண் ஒருத்தி தலைக்கோல் பரிசை எடுத்து வந்து அரசனிடம் கொடுக்கின்றாள்.)
- கூனிப் பெண்:** இந்தாருங்கள் அரசே! தலைக்கோல்.
- அரசன்** : (அதனை பெற்று.)
இம்... அமைச்சரே, அழையுங்கள் மாதவியை!
- மந்திரியார்** : ஆடல், பாடல் அழகு இம்முன்றில் ஒன்றும் குறைவுபடாதவளான மாதவியே!
பதினேராடலுடன் வரிக்கூத்து, சாக்கைக் கூத்து யாவற்றையும் ஆடும் நங்கையே!!
இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்தோயே!!!
வருக! வருக!!
வந்து அரசின் தலைக்கோலைப் பெறுக.
(மாதவி வந்து அரசரை வணங்கி தலைக்கோலைப் பெறுகின்றாள். பின்னணியில் மங்கல வாத்தியங்கள் முளங்குகின்றன. சபையோர் கரகோசம் செய்கின்றனர்.)
(கவிஞர் எழுந்து வாழ்த்துகின்றார்)
- கவிஞர்** : தலைக்கோல் தேவியே வாழ்க! வாழ்க! மாதவி மடந்தையே வாழ்க!
வாழ்க! பாரினில் மேன்மை கொள்வாய் தேவி! பரமனின் பாதம் பணிவாய் தேவி!!
- மந்திரியார்** : எங்கே சபையோரே!! பிரபுக்களே!!! வணிகர்களே!!!
உங்கள் செல்வத்தின் துணையுடன் மாதவியை மணக்க விரும்புவோர், அரசர் வழங்கிய மாலையை ஏலத்தில் பெற்று இன்பம் தூய்ப்பீராக.

- கூனிப்பெண்:** இதோ, அரசன் மாதவிக்கு கொடுத்த முத்துமாலை. இதை யார் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகின்றார்களோ அவருக்கே மாதவி உரியவள். எங்கே வணிகர்களே! பிரபுக்களே!! விரைந்து வாருங்கள்.
- வணிகன் 1:** இம் 500 பொன் தருகிறேன். மாலையை என்னிடம் தாருங்கள்.
- வணிகன் 2:** இதோ 600 பொன் தருகிறேன். மாலையை என்னிடம் தாருங்கள்.
- வணிகன் 3:** ஆயிரம் பொன் தருகிறேன். மாலையை தாருங்கள்.
- கோவலன் :** இவர்கள் தரும் அற்ப பணத்தை விடுங்கள், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நான் தருகிறேன் மாலையை என்னிடம் தாருங்கள். இம்... பொன் முடிச்சைப் பிடியுங்கள்.
(கோவலன் பொன் முடிச்சினை வழங்குகின்றான் ஏனைய மூவரும் முழுசியவாறு அமர்கின்றனர்.)
- கூனிப்பெண்:** இந்தாருங்கள், மாலையைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், மாதவியை அழைத்துச் செல்லுங்கள். (கோவலன் மாலையைப் பெற்றுக்கொண்ட பின் மாதவியை நோக்கிச் செல்கிறான்.)
- கவிஞர் :** நன்றாய் இருக்கிறது நினைத்தாலும் நாயகன் கோவலன் மாலையைப் பெற்று மாதவி மடந்தையை கைப்பிடித்தாரே! மன்னு மாதர் நடம் தணைக் கண்டு.
- மந்திரி :** ஆகா பிரமாதம், பிரமாதம்!
- அரசன் :** இத்துடன் சபை கலைகிறது. (யாவரும் எழுந்து செல்கின்றனர்)
- கோவலன் :** மாதவி உனது ஆடல், பாடல், அழகுதான் என்னே!! யான் உன்னை அடைந்ததில் போனந்தம் அடைகிறேன்.
- மாதவி :** பொருண்மியம் மிகு வணிகரே!
என் அன்புக் காதலலே!! உங்களை நானும் மனதா விரும்புகின்றேன். எனது அன்பு என்றும் உங்களோடிடிருக்கும், நாங்கள் இருவரும் என்றும் இணைபிரியாது வாழ்வோம். வாருங்கள் எங்கள் பரத்தையர் சேரிக்குச் செல்வோம்.
- கோவலன் :** இம்... என் அருமைக் காதலியே நானும் உன் ஆடல் அழகுடன், உன் அழகையும் நேரிக்கின்றேன். வா போகலாம்.
(இருவரும் அரங்கைவிட்டு செல்கின்றனர் திரை மறைக்கின்றது)

காட்சி II

(பரத்தையர் சேரி கண்ணுக்கு புலப்படுகின்றது கோவலன் மாதவி இருவரும் இருந்து கடைத்துக் கொண்டிடிருத்தல்.)

- கோவலன்** : மாதவி, என் இனியவளே! உனது ஆடல் கோலத்தை நினைப்பதிலிருந்து மீள முடியவில்லை. உன் ஆடல் என் மனதை கொள்ள கொண்டதே!
- நீ காட்டிய பாவங்கள் தான் என்னே!! என்னை உன் மீது மையல் கொள்ள வைத்ததே!
- மாதவி** : அதிகம் புழுகிறியள் தாங்களே? எங்கள் குலத்தொழில் இது இதில் என்ன மகிழமை இருக்கிறது.
- கோவலன்** : இந்த மாலை வேளை, இதமான தென்றல், இங்கிருக்கும் கணங்கள் உள்ளத்தில் ஆனந்தத்தை தருகிறதே!!!
- மாதவி** : ஆம் இனியவரே உம்மைப்போல் நானும் இன்பம் அடைகின்றேன். பொருண்மியப் பெருந்தகையே! உங்களை நான் பெற்றுக் கொண்டது பெரும் பாக்கியமாக இருக்கிறதே! உங்கள் மகிழ்வுக்காக நான் என்ன செய்யவேண்டும்? இனியவரே!
- கோவலன்** : என் கண்மணியே இன்னும் ஏன் தயக்கம் வா போகலாம் நந்தவனத்திற்கு!
- மாதவி** : ஆம் வாருங்கள் செல்வோம் அங்கு. (இருவரும் DL வந்து நின்று)
- கோவலன்** : மாதவி! நீ என்னை ஏமாற்ற நினைக்கிறாய்.
- மாதவி** : இல்லையே!! எங்கே நீங்கள் ஒரு பாட்டொன்று பாடுங்களேன்.
- கோவலன்** : சிறுக்கி, பாட்டென்று சொல்லி கதையை மாற்ற நினைக்கிறாய். எனக்குப் பாடத் தெரியாது!
- நீயாகிலும் பாடு நான் கேட்டுச் சுவைக்க.
- மாதவி** : சரி பாடுகிறேன் கேளுங்கள்... மாதவி பாடத் தொடங்குகிறான்.
- கோவலன்** : பிரம்மாதம்! பிரம்மாதம்!!
- ஆடலுடன் பாடலும் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கிறதே!
- மாதவி : தலைவரே! தாயர் என்னைத் தேடப் போகிறார். இந்திர விழாவிற்கான ஒத்திகை பார்க்க வேண்டும். வாருங்கள் செல்வோம். (இருவரும் எழுந்து செல்கின்றனர் திரை மறைக்கின்றது).

காட்சி III

(பறை முழங்கியவாறு கட்டியகாரன் பாட வருதல்)

கட்டியங்காரன்: வந்தானே கட்டியகாரன் வந்தானே ஜயா

வந்தானே கட்டியகாரன் வந்தானே ஜயா

கைமிற் பிரம்புங் கொண்டு காலிற் சலங்கை கட்டி
வந்தானே கட்டியகாரன் வந்தானே ஜூயா!
(பறைமுளங்குதல்)

(பாடி ஆடி முடிந்ததும் கட்டியகாரன் சபையோரைப் பார்த்துசெய்தி கூறுகின்றான்)
கட்டியகாரன் : சோழநாட்டின் தலைநகரம் காலியிப்பும் பட்டினத்தில் நடைபெற
இருக்கும் இந்திர விழாவில் சோழ அரசின் தலைக்கோல் பெற்ற
மாதவியின் நாட்டிய அரங்கேற்றம் நடைபெறவள்ளது. யாபேரும்
வந்து நாட்டியம் காண வரீர் வாருங்கள், வந்து பாருங்கள்...
(பறை முளங்குதல்)

பார்வையாளர்1: ஆகா....! மாதவி மிகவும் அழகானவளாக அல்லவா இருக்கிறான்.
நண்பரே!

பார்வையாளர்2: ஆமாம் நண்பரே!! இந்திர லோகத்தவள் போல் அல்லவா
தோன்றுகிறான்.

பார்வையாளர்1: அவளது கண்கள் குரியக் கதிர்களாக அல்லவா பிரகாசிக்கின்றன!!

பார்வையாளர்2: அவளது தலை முடியைப்பார், கார்குழல் மிகவும் நீளமாக அல்லவா
இருக்கின்றது.

பார்வையாளர்1: அவளது கண்ணங்கள் செக்கச் சிவந்த மாங்களியைப் போல் அல்லவா
இருக்கிறது.

கோவலன் : சீ... கொஞ்சம் அமைதியைப் பிருங்கள் நடனத்தைக் கண்டு கழியாது
வேறு காரியத்தில் நிற்கிறிர்கள். (பின்னணியில் நடன ஜதிகள்
ஒலிக்கின்றன)

“தாம் தித் தாம் தெய்தத் தெய்

தாம் தித்தாம் தெய்தத் தெய்”

தாம் தித்தாம் தெய்தத் தெய்

மாதவியின் ஆடுல் நிறைவு பெறுகின்றது. பார்வையாளர் கரகோசம்
செய்கின்றனர்.

அரசன் : இம்... பிரமாதம்!! பிரமாதம்!!
மாதவி எனும் நங்காய் - உன் ஆடுல் மிக்க பிரமாதம் !
எனது வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக.

(கோவலன் எழுந்து செல்கிறான் மாதவியும் அரங்கைவிட்டு,
வெளியேறுகின்றான் தொடர்ந்து பார்வையாளர்களும் அரசரும்
வெளியேறுகின்றனர்)

காட்சி IV

- (மாதவி, கோவலன் பரத்தையர் சேரியில் தனிமையில் சந்தித்து உரையாடுகின்றனர்)
- மாதவி :** என் இனியவரே! ஏன் தாங்கள் கோபப்படுகின்றீர்கள். உங்களில் அங்பு கொண்ட எனக்குமா தெரியக்கூடாது?
- கோவலன் :** (மெளன்மாக ஊடல் கொள்ளல்)
- மாதவி :** என் இனியவரே! என் காதலரே!!
- என் மெளன்மாக நிற்கிறீர்?... எனக்கு ஒரே சூழப்பமாயும் வருத்தமாகவும் இருக்கிறது.
- கோவலன் :** மாதவி நீ அரங்கில் ஆடுவதை நிறுத்துவது நல்லது.
- மாதவி :** இது என்ன கோவலரே! நான் ஆடுவதை விட்டுவிடுவதா? நீங்கள் கூட எனது ஆடல் அழகை நயந்து தானே என்னை நேசித்தீர்கள்!
- கோவலன் :** அது அப்போது! இப்போது நீ என் மனைவி, நீ எனக்கு மட்டும்தான் உரியவள். என்னை மசிழ்விக்கவே உனது ஆடல்.
- மாதவி :** என் இனியவரே ஆடல் எம் குலத்தொழில், எம் குலத் தொழிலை விட்டுவிடவா சொல்கிறீர்கள். இதற்காகவா நான் ஏழாண்டுகள் பயிற்சி பெற்றேன்.
- கோவலன் :** ஆம்! மாதவி ஆடவர்கள் உனது ஆடலை ரசிப்பதை விட்டுவிட்டு உன் உடலமுகை அல்லவா ரசிக்கிறார்கள். என்னால் அதைத் தாங்க முடியாது!
- மாதவி :** இதுவா உங்கள் முடிவு, இனியவரே? இரசிகர்கள் பலவிதம். அவர்கள் கலையை நுகர்வதற்காகவே அரங்கிற்கு வருகின்றனர். கலையை நுகர்கின்றார்களே ஒழிய என்னை ரசிக்கவில்லை கோவலரே!
- கோவலன் :** இன்னும் என் காலில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது; அந்த அசட்டு ரசிகர்களது அருவருக்கத் தக்க செயல்கள்.
- மாதவி :** ஆடும் அரங்கும் அறிந்த சுவைஞர்கள் நாடிப் புகுந்து நயந்திடுவதுடன் சென்று விடுவர். அதனை நீவிர் பெரிது படுத்தக்கூடாது. தயவு செய்து உம் கருத்தை மாற்றி விடுங்கள். என் இனிய காதலரே!
- கோவலன் :** உன் ஆடலை ரசித்தால் கூடப்பரவாயில்லை உன் அங்க அசைவுகளை..... சீ.... வெட்கம்... (மனதுக்குள் என்னிடமிருந்த செல்லங்களும் இன்று எவ்விளக்கின் என்னையாகி விட்டது. இம்! இனியார்தான் என்னை விரும்புவா?

என்னை நாடுவர்?

மாதவி : என் அன்புக்குரியவரே! வீண் சந்தேகம் கொள்ளாதீர்! உங்கள் மீதுள்ள என் அன்பு துளியலவும் குறையாது! நீவீர் கவலை கொள்ளாதீர் இப்போது நாங்கள் உணவருந்துவோம் வாருங்கள். (இருவரும் அரங்கை விட்டு வெளியேறல்)

காட்சி X

(ஆற்றங்கரையில் கோவலன் மாதவி கடலாடல் விழாவில் பங்குபற்றல்)

கோவலன் : புகார் நகின் இந்திரவிழா மிகவும் கோலாகலமாக நடை பெற்று வருகிறது. இன்று எம்மை ஒத்த காதலர்கள் பலர் கடலாடல் விழாவில் கலந்து இன்பம் துய்க்கிறார்கள் அல்லவா?

மாதவி : ஆம்... என் அன்புக்குரியவரே இவ்விழாவிற்கு தென்னாட்டவர் மட்டுமல்ல வடநாட்டுவினாக்காதர வீரர் முதல் ஸங்காபுரியில் வாழும் காதலர் கூட வந்துள்ளனர்.

கோவலர் : இந்த கடலாடல் விழா எவ்வளவு தான் கோலாகலமாக கொண்டாடப்பட்டாலும் என்னிடம் மகிழ்வான நிலையைக் காண முடியாதுள்ளது.

மாதவி : ஏன் அவ்வாறு கூறுகிறீர்கள், எனக்கு புரியும்படி கூறுங்களே?

கோவலன் : உனக்கு இவ்விழாவின் நினைவாகத் தருவதற்கு எந்தச் செல்வமும் என்னிடம் இல்லையே? என் செல்வங்கள் யாவும் செலவாகிவிட்டதே! யான் என் செய்வேன்?

மாதவி : அதனால் என்ன? எனக்கு அருமையான காதலனான தாங்கள் இருக்கிறீர்கள். தாங்கள் இருக்கும் போது தங்களையும் விடப் பெரிய பரிசுப் பொருள் யாதுமுண்டோ? கவலையை விடுங்கள், நாங்கள் இப்போது யாழை மீட்டி மகிழ்வோம்.

கோவலன் : என்ன இருந்தாலும் செல்வங்கள் இல்லாவிட்டால் யார்தான் விரும்புவர்?

மாதவி : கவலையை விடுங்கள்; உங்கள் நிலை எனக்கு மிகவும் கவலையைத் தருகிறே!

கோவலன் : (யாழைக் கையில் வாங்கி வாசிக்கத் தொடங்கின்றான்) திங்கள் மாலை வெண்குடையான்
சென்னி செங்கோலது வோச்சிக்

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவாய் வாழி காவேரி

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென்று
அறிந்தேன் வாழி காவேரி.

(மாதவி யாழை வாங்கி மீட்டுகின்றாள்)

மாதவி : தினங்கொள்புலவாய் உனங்கழிநின்று
புள் ஒப்புத தலை கீடாகக்
கணங்கொள் வண்டாத் துலாங்
கள்ளி நறு நாழா கையிலேந்தி
மணங் கமழ் பூங் கானல்
மன்னி மற்றான் டோர்
அளங்குறையும் என்பதறிவேனே
அடையேன் மன்னோ

கோவலன் : கானல்வரி யான் பாட
தாணான்றின் மேல் மனம் வைத்து
மாயப் பொய் பல கூட்டு
மாயத்தாள் பாடினாளென்ன
(கோவலன் வெளியேறல்)

மாதவி : சலம்புணர் கொள்கை சலதியோடாடிக் குலம்தரும் வாள் பொருட்
குஞ்றம் தொலைத்து இலம்பாடு நாற்றுத் தரும்
(பின்னனியில் மாதவியின் குரல் ஒலிக்கிறது0

மாதவி : அம்மென் உணரா அரும் புகாழ அன்னங்காள் நம்மை மறந்தாரை
நாம் மறக்க மாட்டேமால்.

(கோவலன் மேடையைவிட்டு வெளியேறும் பாவணையில் நிற்க
மாதவி தடுப்பதாக அமையும்)

- திரைமெல்ல மறைக்கிறது -

எத்ர்பார்ப்புக்கள் நிஜம் தானா?

யா/தெல்லிப்பளை யூனிபன் கல்லூரியில் 2001ம் ஆண்டு அகில திவங்கைத் தமிழ்மொழித் திறன் நாடகப் போட்டியில் வைய மட்டத்தில் திரண்டாமிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட நாடகம்.

பாத்திரங்கள் :	சரஸ்வதி (தாய்)	55 வயது
	கௌதமி (மகள்)	25 வயது
	கௌதம் (மகன்)	16 வயது
	கணேச (தாய்மாமன்)	60 வயது
	பொன்னையா(தந்தை)	63 வயது
	வடிவாம்பிகை (தாய்)	57 வயது
	உத்தமன் (மகன்)	30 வயது

(திரை மெல்லத் திறக்கும் போது பின்னணியில் பாடல் இடம் பெறுகின்றது)

சித்தம் கலங்கினையோ பெண்ணே!
 ஜீவனைத் தேடினையோ?
 சத்தியம் தவறாத உந்தன்
 உபிரினைத் தேடினையோ?
 சித்திரப் பாவை உனைப் பெண்ணே!
 உத்தமன் மறந்தானே?
 உத்தமன் வரவை எண்ணிப் பெண்ணே!
 உறக்கம் தவிர்த்தனையோ?
 பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் பெண்ணே!
 விதிமினை நொந்தனையோ?
 திக்குத் தெரியாத காட்டில் - உந்தன்
 நாதனைத் தேடினையோ?

காட்சி 01 (கோயில்வீதி)

- கௌதமி : உத்தமன் நீங்கள் வெளியால் போனால் திரும்பி எப்ப வருவிங்கள்?
 உத்தமன் : நாடு கிடக்கிற நிலையில் திரும்பி வரமுடியுமே?
 கௌதமி : அப்ப எங்கட கலியாணம்....?
 உத்தமன் : நான் மூன்று வருசத்தில் கூப்பிடுகிறேன், நீர் வாருமன்.
 கௌதமி : உங்கட அப்பா, அம்மா சம்மதிப்பினையோ?
 உத்தமன் : நீர் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்? நானும் நீரும் லவ் பண்ணி எத்தினை வருசமாய்ப் போச்க! இவ்வளவு நானும் அவையஞக்கு தெரியாமல் இருக்குதே.
- கௌதமி : உங்கட அப்பா, அம்மா விரும்பினாலும் எங்கட அம்மா, மாமா சம்மதிப்பினையே?

உத்தமன் : கெளதமி, நீர் பயப்பிடாதையும் நீங்களும் நாங்களும் என்ன வேறு ஆக்களே? ஒண்டுக்கை ஒண்டுதானே!!

கெளதமி : நான் உங்களை நம்பித்தான் இருப்பன்! என்னை கெதியாக் கூப்பிடப் பாருங்கோ?

உத்தமன் : சரி, சரி நான் என்ன உம்மை விட்டிட்டு வேற நாட்டில....???

கெளதமி : சரி, நேரம் போட்டுது. அம்மா தேடப்போறா, நான் போயிட்டு வாறன். பயணம் போக முன்னர் சொல்லுங்கோ.....!

உத்தமன் : சரி சரி..... நாளைக்கு சந்திப்பம்....!

காட்சி 02

சரகு : கெளதமி.....! கெளதமி.....! இவள் எங்க போட்டாள்.....? இன்னும் காணேன்றல்ல?

கெளதம் : அக்கா, “சாந்தி அக்கா வீட்ட போட்டு வாறன்” எண்டு சொல்லிப் போட்டுப் போனவா?

சரகு : இருண்ட நேரத்தில் நாடும் கெட்டுக் கிடக்கேக்க இவள்....???

கணேசு : சரகு.....! பின்னை சரகு.....! தங்கச்சி.....!!

சரகு : ஆர் அண்ணையே, வாங்கோ வாங்கோ.... நானும் இப்ப தான் வெளியால் கடைப்பக்கம் போட்டு வந்தனான். தமிழி கெளதம் மாமாவுக்கு கதிரை எடுத்துப் போடு, இருக்கட்டும்.

கெளதம் : ஒம் அம்மா. (கதிரை எடுத்து வைத்தல்)

கணேசு : சரகு! இவள் கெளதமி எங்க.....?

சரகு : உதில் தங்கமக்கானர் மகளிட்டப் போட்டாளாம்; இன்னும் காணேன்றல் அதுதான் பார்த்துக் கொண்டு நின்டனான்.

கணேசு : நாடு கெட்டுக் கிடக்கேக்க, ஏன் இவ்வளவு நேரமும் நிக்கிறாள்? *

சரகு : அவள் இப்ப வந்திடுவாள், பொறுங்கோ. தேத்தண்ணி போட்டுக் கொண்டு வாறன்.

கணேசு : இஞ்ச வாவன்....! தண்ணியைப் பேந்து குடிக்கலாம், முதல்ல கதையைக் கேளன்.

சரகு : என்னண்ணை, என்ன கதை?

கணேசு : இவள் கெளதமியைப் பற்றித்தான்..... இவள் பொன்னையா அண்ணேன்ற மகன் உத்தமன் பெடியனோட தொடர்பெண்டு ஊரில் கதைக்கினை. அது தான் கொஞ்சம் அறிக்கையா வைச்சிருக்க வேணும் எண்டு சொல்லத்தான் வந்தனான்!

- சரசு** : நானும் இப்ப கொஞ்ச நாளுக்கு முன்னம் கேள்விப் பட்டனான். பெடியன் படிச்சவன் நல்ல தங்கமான பெடியன் தானே!
- கணேசு** : தங்கமான பெடியன் தான். ஆனால் நாங்கள் பெண்ணையைப் பெத்தனாங்கள் தான் அறிக்கையாக, கட்டுப்பாடா வைச்சிருக்க வேணும்.
- சரசு** : கதையுக்ககதை, பெடியனும் வெளிநாடு போறதுக்கு அடுக்குப் பாக்கினமாக்கும்.
- கணேசு** : ஒமோம்...! அது தான் இன்னும் நாங்கள் கவனமாய் இருக்க வேணும். பெடியன் வெளியால் போக முந்தி பொன்னையா அண்ணையோடு கதைச்சு இதுக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேணும். முதல்ல கெளதமியோட கதைச்சுப் போட்டு சொல்லன். பேந்து மிச்சம் அலுவலைப் பார்ப்பம்.
- சரசு** : அதுக்கு அவை மாட்டம் எண்டால்! என்ன செய்மிறது? அத்தோட சீதனவாதனம் கேட்டால் என்னிட கிடக்கே!
- கணேசு** : பொன்னையா அண்ணை நல்ல பொருள் பண்டத்தோட இருக்கிறவர் அவருக்கேன் அதுகளை அவர் எங்கட வீட்டில சம்பந்தம் எண்டால் மிகவும் சந்தோஷப்படுவார்.
- கெளதமி** : அம்மா..... அம்மா... ஆர்.....?
மாமாவே, வாங்கோ வந்து கனநேரமே? நான் உதில் சாந்தி வீடுவரையும் போட்டு வந்தனான் இருண்டு போக்கது.
- சரசு** : நாடு கிடக்கிற கிடையில் நல்லா நின்டு கொண்டாடிப் போட்டு வா! கொப்பர் இல்லாதது நல்லா விளங்குது!
- கெளதமி** : சரியம்மா, பழைய தோறுவைகளை விட்டிட்டு கதைக்கக் கூடியதுகளைக் கதையுங்கோ... இப்ப நான் வந்திட்டன் தானே பிறகு....
- சரசு** : ஓம்....! ஓம்..! இப்ப கதைக்கக் கூடியதா வந்திட்டாய்!!! ஊர் முழுக்க உன்ற கதையாதானே இருக்கு...!
- கெளதமி** : என்ன.....? என்ன கதைக்கினம்?
- கணேசு** : இஞ்ச வா கெளதமி, உலைவாயை மூடினாலும் ஊர் வாயை மூடேலாது விள்ளை.
- சரசு** : நீ. அந்த பொன்னையாண்ணையின்ற உத்தமன் பெடியனோடு கதைச்சுக்கொண்டு திரிமிறியாம்.
- கணேசு** : வயச வந்த விள்ளை, அப்பாவும் இல்லாதனீங்கள் மிகவும் கவனம்

- தேவை குஞ்சு. ஆம்பிளையன் சேறுகண்டிடத்தில் உளக்கி தண்ணி கண்ட இடத்தில் கழுவிலிட்டுப் போய் விடுவினம்.
- கெளதமி :** மாமா, நான் ஒண்டும் ஒழிக்கேல்லை. நீங்கள் சொன்னது உண்மைதான். நாங்கள் இருவரும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் விரும்பிறம், நீங்கள் தான் இதை செய்து வைக்க வேணும்.
- சரசு :** அதுக்கு அவையின்ற தேப்பன், தாய் உடன்படுவினையே எங்களிட்ட ஏதும் கிடக்கே, கேட்டா குடுக்கிறதுக்கு.
- கணேசு :** சரி சரி; முதலில் கதையை விடுங்கோ; செம்பில் தண்ணி கொண்டா குடிச்சிட்டு போவம்; மிச்சத்தை இரண்டு பேரும் கதைச்சு முடிவெடுங்கோ, நாளைக்கு வாறன்.
(தண்ணி கொடுத்துக் கொண்டு)
- சரசு :** தேத்தண்ணி குடிக்கேல்லயே?
(தண்ணியைக் குடித்துவிட்டு)
- கணேசு :** வேண்டாம் பிள்ளை.
- சரசு :** சரியண்ணை போட்டு வாங்கோ. நாளைக்கு கட்டாயம் வந்திட்டுப் போங்கோ.....!

காட்சி 03

- பொன்னையா :** வடிவு இஞ்சாரும், நான் ஒருக்கா தோட்டப் பக்கமா போட்டு வரப்போறன், தண்ணி கொஞ்சம் தாரும்.
- வடிவு(தாய்) :** (தண்ணியைக் குடித்துக் கொண்டு)
மரக்கறியன் இல்லை, தோட்டத்தில் புடுங்கியாங்கோ. வரேக்க கடையில் தேசிக்காய் இரண்டு வாங்கியாங்கோ!
- பொன்னையா :** ஆரது படலேக்க?, நாய் குலைச்சக்க் கேக்குது! பார்ப்பா!
- வடிவு :** ஆரது கணேசுவே, வாங்கோ என்ன விடியப்பறமாய் வாறியள்?
- பொன்னையா :** அதுதானே காலத்தால இம்டு! வாரும், ஒருக்கா தோட்டப்பக்கம் போட்டுவரலாம் என்டு வெளிக்கிட்டனான் வந்த அலுவலைச் சொல்லும்.
- கணேசு :** அது வந்து.....! நான் ஒரு முக்கியமான விஷயமாய் வந்தனான். அது உங்கட மகன், வெளியாலை போறதுக்கு அடுக்குகள் பண்ணியியன் என்டு கேள்விப்பட்டனான்.
- பொன்னையா :** ஓம.....! கணேசு, நாட்டு நிலமையும் நல்லாயில்லை. வர வர கெட்டுக் கொண்டு போகுது. இளக்களை வைச்சிருந்தால் ஆபத்துதானே. அதுதான்.....!

- கணேச** : அது நல்லது தான், அவன் படிச்ச பெடியன், அங்க நல்லா வேலை செய்தால் காகம் உழைக்கலாம் தானே!
- பொன்னையா** : காகக்காக அனுப்பேஸ்ஸ, இஞ்ச இருந்து அவங்கள் அடி உதை வாங்காமல் கண்காணாத இடத்தில எண்டாலும் சந்தோசமாய் இருக்கட்டன்.
- வடிவ** : இந்தாருங்கோ, தேத்தண்ணி குடியுங்கோ.
- கணேச** : அண்ணே, நான் உங்கட மகனின்ற விடயம் சம்பந்தமாய் ஒரு அலுவல் கதைக்கப் போறன் இதில உங்கட விருப்பம் எப்படியோ அப்படியே செய்யலாம்.
- பொன்னையா** : என்ன, உன்ற மருமேனுக்கு மாப்பிள்ளை கேக்கப் போறாய் போல கிடக்கு!
- கணேச** : ஓம் அண்ணே.....! அது தான்!!
- வடிவ** : நாங்கள் இது பற்றி பெடியன் வெளியால் போக முந்தி கதைக்க வேணும் எண்டுதான் இருந்தனாங்கள்.
- பொன்னையா** : ஓம் கணேச, உன்ற மருமேன் வடிவான் பொட்டை, படிச்சவள் புத்திசாலிப் பென்.
- வடிவ** : பெடியனும் அவனை மனசார விரும்பிவிட்டான் என்று கேள்விப்பட்டனாங்கள், நல்ல இடத்தில தான் அதுகள் சம்பந்தம் வச்சிருக்குதுகள்.
- கணேச** : தமிப் போக முந்தி சம்பந்தம் கலந்து போட்டு போனால் நல்லது தானே!
- பொன்னையா** : அது தான், நாங்களும் யோசிச்சனாங்கள். அப்படியே நல்ல நாளில சம்மந்தக் கலப்பை வைப்பம். எதுக்கும் பெடியன் வரட்டும் இரவைக்குக் கதைக்கப் போட்டு வெள்ளன சொல்லிறங் கணேச.
- கணேச** : ஓம் அண்ணை நான் போட்டு வாறன் மறக்காமல் நாளைக்கு வாருங்கோ.
- பொன்னையா** : ஓம்! ஓம்.....! போட்டு வாரும்.

காட்சி 04 (கெளதமி வீடு)

- உத்தமன்** : கெளதமி.....! நாங்கள் நினைத்த மாதிரி எங்கட திருமண நிச்சயம் நல்லபடியாய் முடின்சு போக்கு!
- கெளதமி** : நீங்கள் வெளியால் போய், கெதியாய் என்னைக் கூப்பிடுங்கோ!
- உத்தமன்** : ஏன், இவ்வளவு நாளும் பொறுத்திருந்த உமக்கு என்னும்

மூண்டு வருஷம் பொறுக்கேலாதே?

- கௌதமி : நீங்கள், இஞ்ச இருந்தீங்கள் வெளியில் போனா நீங்கள் அங்க....; நான் இஞ்ச இருந்து யோசிக்க வேண்டியது தான்.
- உத்தமன் : கும்மா அலட்டிக் கொள்ளாதையும் மூண்டு வருசம் கண்மூடி முடிக்க முந்தி வந்துவிடும்.
- கௌதமி : உங்களுக் கென்ன, நீங்கள் அங்கை புதிய இடத்தில் பொழுது போகும். நான் இஞ்ச இருந்து வீட்டுச் சுவரைப் பார்க்க வேண்டியது தான்.
- உத்தமன் : கௌதமி....! நேரமாகுது நான் வெளிக்கிட்டுப் போக வேணும் எல்லே அங்க அம்மா...., அப்பா பார்த்துக் கொண்டு நிப்பினம்.
- கௌதமி : சரி உத்தமன் நீங்கள் போய் வாங்கோ. போய் கொழும்பில் நின்று போன் பண்ணுங்கோ.....! (அழுதல்)
- உத்தமன் : ஓம் கௌதமி....! ஏன் அழுகிறீர் கொஞ்சம் சிரிச்சுக் கொண்டு வளியனுப்புமன் சரி சரி....! அழக்கூடாது நான் போய் வெகு கீக்கிரம் கூப்பிடுறன்.....! சரிதானே!
- கௌதமி : (கண்களைத் துடைத்தவாறே) ஓம....! உத்தமன்.....!. போட்டு வாங்கோ.

காட்சி 05 (கௌதமி வீடு)

ஆசை முகமறந்து போச்சே - இதை

ஆரிடம் சொல் வேண்டி தோழி?

நேசமறக்க வில்லை நெஞ்சம் - எனில்

நினைவு முக மறக்கலாமோ? (பாரதியார் கவிதை)

கௌதமி : ஏன் இவர் போன் பண்ணேல்லை கனா போய், இரண்டு வருசமாகிவிட்டிருது. போன உடனே கூப்பிடுறன் என்றவர்?

சரக : கௌதமி....? கௌதமி....? என்ன உங்க செய்யிறாய்? இஞ்ச வாவன்.....! என்னால் ஏலாமல் கிடக்கு ஒரு தேத்தன்னி போட்டுக் கொண்டு வாவன்.

கௌதமி : (கவனம் செலுத்தாது இருத்தல்)

சரக : உத்தமன் போய், இவ்வளவு நாளாய் ஒரு கடிதம் கூடப் போடேல்லை. இம....!

கௌதமி : என்னம்மா....! உத்தமன் கடிதம் போட்டவரோ.....!!

- சரசு : இல்லை பிள்ளை....! இம.....!!
- கெளதமி : மாமாவீட்ட போய் ஒருக்காக் கேட்டுக் கொண்டு வாங்கோவன்.
- சரசு : ஓம் பிள்ளை; இன்னைக்கு ஒருக்கா போகத்தான் போறன். முதல்ல் தண்ணி போட்டுக் கொண்டு வாவன். குடிச்சிட்டு ஆறிப்போட்டு போவம்.
- கெளதமி : (தேநீர் போடச் செல்லுதல்) கொண்டு வாறன்.
- சரசு : பொன்னையா அண்ணையிடம் கேட்டால் கடிதம் போடேல்லை என்று சொல்லுறார். இங்கையும் கடிதம் வரேல்லை....! அப்ப பெடியனுக்கு என்ன நடந்தது. (மனதுக்குள் கதைப்பது போன்று கதைத்தல்)
- கெளதமி : அம்மா....! அம்மா....! என்னம்மா!!
- யோசிக்கிறீங்கள்? இந்தாங்கோ தேத்தண்ணி.....!
- சரசு : (திகைத்தவாறு) ஓம் பிள்ளை, கொண்டு வா தண்ணியை....! குடிப்பம்.
- கெளதமி : உத்தமன் கடிதம் போடாமல் இருக்கமாட்டார் மாமா, வீட்டைடயும் கடிதம் போடீல்லையாமே. கடைசி டெலிபோன் நம்பரை எண்டாலும் வேண்டியாங்கோ.... கதைச்சுப் பார்ப்பம்.
- சரசு : ஓம் பிள்ளை....! எனக்கு தலையைச் சுத்திறமாதிரி இருக்கு...., கொஞ்சம் பொறு....!
- கெளதமி : தம்பி...! தம்பி...! கெளதம், இஞ்ச வா! அம்மா மயங்கிப் போறமாதிரி இருக்கிறா!
- கெளதம் : என்னக்கா....? அம்மா.....!!
- கெளதமி : அம்மாவுக்கு ஒரு மாதிரிக் கிடக்கு...!. சந்தியில் நிக்கிற ஒட்டோ ஒன்றைப் பிடிச்சுக் கொண்டு வா....! ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போவம்.
- கெளதம் : ஓம் அக்கா....! நான் கூட்டி வாறன்.
- கெளதமி : அம்மா...! அம்மா...!!
- (மயங்கிய நிலையிலிருந்த தாயின் கையைத் தேய்த்தல். தண்ணியைத் தெளித்தல் சரசு கண்ணை விழித்துப் பார்த்தல்)
- கெளதமி : அம்மா என்ன செய்யுது....?
- சரசு : கொஞ்சம் ஏலாமல் இருக்கு, படுத்திருந்தால் சரியாகிப் போகும் பிள்ளை....!
- கெளதம் : அக்கா ஒட்டோ வந்திட்டுது....!

- கெளதமி : தம்பி....! இஞ்ச வா.....! அந்த பையிலே ஒரு தலையணையும் ஒரு பெற்கிற்றும் எடுத்துக் கொண்டு வா.....
- சரசு : நான் போகேல்லை, எனக்கு ஒண்டுமில்லை!
- கெளதமி : சும்மா வங்கோ.... ஒருக்கா டொக்டரிட் காட்டிக் கொண்டு வருவம்.
- கெளதம் : பை எடுத்தாச்க..... அக்கா..... வாங்கோ....!
- கெளதமி : அம்மா, எழும்பி என்னைப் பிடிச்கக் கொண்டு நடவுங்கோ....
(கெளதம்..... பையுடன் நடந்து செல்ல கெளதமி..... தானை அணைத்துக் கூட்டிச் செல்லுதல்)

காட்சி 06 (கெளதமி வீடு)

- கணேசு : பிள்ளை கெளதமி....! கெளதமி....!!
- கெளதமி : ஆரது....? மாமாவே வாங்கோ....!
- கணேசு : சரக்கு என்ன நடந்தது....?
- கெளதமி : சும்மா மயங்கிப் போனா.... அதுதான் டொக்கடரிட்ட கொண்டு போய் காட்டினான்.
- சரசு : பிள்ளை....! ஆரது..... வந்திருக்கிறது?
- கெளதமி : அது மாமா.... அம்மா....
- கணேசு : அது நான்..... கணேசு.....
- சரசு : அன்னையே வாங்கோ....!
- கெளதமி : இருந்து கதையுங்கோ மாமா, தேத்தண்ணி போட்டுக்கொண்டு வாறன்.
- கணேசு : ஏன் பிள்ளை, மயங்கிப் போனாய். ஏன் விரதம் கிரதம் பிடிச்சனியே....? சாப்பிடாமல் இருந்து தான் மயக்கம் வந்திருக்கு.
- சரசு : அன்னை இவள் கெளதமியைப் பற்றித்தான் யோசிச்சனான்....! கெளதமி எப்ப கண்டாவுக்கு போறது, எப்ப கல்யாணம் செய்யிறது?
- கணேசு : இன்னும் அவன் உத்தமன் பெடியன்ற கடிதம் கிடிதம் ஒண்டும் வரேல்லையே? பொன்னையா அன்னையைக் கேட்டனியே?
- சரசு : அது தான் அன்னை...., யோசிச்சனான். நேற்றைக்கு ஒருக்கா பொன்னையான்னை வீட்டுக்கு வோவமென்டு....
- கெளதமி : இந்தாங்கோ மாமா தேத்தண்ணி, அம்மா உங்களுக்கு மாப்போட்டு கறைக்குத் தரட்டே?
- சரசு : வேண்டாம் பிள்ளை.....!
- கெளதமி : மாமா.... பொன்னையா.... மாமாவீட்ட ஒருக்கா போட்டு வருவியனே??
- கணேசு : ஓம் பிள்ளை, இரண்டு வருசமாய்ப் போச்ச. இதுவரைக்கும்

- கடிதமோ ரெவிபோனோ இல்லாமல் இருந்தால், என்ன செய்யிறது. அதைப்பற்றி அவைக் கெண்டு, ஒன்றும் யோசிக்காமல் இருக்கினை!
- சரசு** : அவையும் ஒரு பெண்ணைப் பெத்தவை தானே! அவன் வெளியால் போன நாள் குடுத்தி, ஒரு ரெவிபோன் எண்டாலும் எடுத்திருக்கலாம். நல்லா ஏமாத்திப் போட்டினம்.
- கணேசு** : பெடியன், காசைக் கீசை அனுப்பிப்போடுவான் என்று நினைச்சு அவனை கடிதம் போடாமல் பண்ணிக் கிடக்காக்கும்.
- கெளதமி** : உத் தமனுக்கு என்ன நினைவு, இதுவரையும் ஒரு கடிதமெண்டாலும் போடாமல் இருக்கிறார்.
- கணேசு** : எதுக்கும் இன்டைக்கு, பொன்னையா அன்னை வீட்டை ஒருக்கா போய் கேட்கத்தான் போறன். ஆரும் கதைக்க வரமாட்டினம் என்று நினைச்சிட்டினமாக்கும்.
- கெளதமி** : மாமா..... கண்டபடி கதைக்காமல் மெதுவாய் ஆறுதலாய் நிதானமாய் கதையுங்கோ..... என்னை அனுப்பிறதுக்கு வழியைச் செய்யச் சொல்லிச் செய்யுங்கோ.
- சரவு** : ஓம் அன்னை!
- கெளதமி** : மாமா....! அவரை ஒருக்கா, கதைக்கிறதுக்கு சொல்லச் சொல்லுங்கோ. (அழுதல்....)
- கணேசு** : ஏன் நீ அழுகிறாய்து.....? அவன் பெடியன் தங்கமான பெடியன். உவை தான் ஏதோ திருகுதாளம் போடினம். எதுக்கும் நான் இன்டைக்கு கேட்டுக் கொண்டு வாறன். (எழுந்து செல்லல்)
- கெளதமி** : உடனை வந்து எண்ணென்று சொல்லிப் போட்டுப் போங்கோ மாமா.
- சரசு** : நிதானமாக கதையண்ணே!

பாடல்

கண்ணில் தெரியதொரு தோற்றம் - அதில்

கண்ணமுகு முழுதில்லவு

நானுமுகவடிவு காணில் - அந்த

மலர்ச் சிரிப்பைக் காணோம்.

(கண்ணில்)

(பாரதியார் கவிதை)

காட்சி 07

பொன்னையா : வடிவ....! வடிவ இஞ்ச வாப்பா! கணேசு வந்து என்ன சொன்னவர்கள்?

- வடிவ : பெடியன் கடிதம் ஒண்டும் போடேல்லையாம், நாங்கள் தான் அவனைப் போடாமல் பண்ணிப் போட்டமாம். எண்டு காரசாரமாய் பேசிப்போட்டுப் போறார். எல்லாம் கடவுளுக்குத் தெரியும் தானே! பெடியன் எங்கையேன் ஆபத்தில் சிக்கித் தலிக்கின்றானோ....?
- பொன்னையா : அதுதானே, நேரத்துக்கு சாப்பிடுறானோ? அல்லது சுகமில்லாமல் இருக்கிறானோ!!!? ஒண்டும் விளங்குதில்லை.
- வடிவ : கனகற்ற பொடியன், கண்டாவில் தானே இருக்கிறான். அவற்றை விட்டை போய், ஒருங்கா பெடியன் ரெவிபோன் நம்பர் இருந்தால் வேண்டியாங்கோ அவனோட் கதைச்சுப் பாப்பம்.
- பொன்னையா : அவையிட்டை இதைப்பற்றிக் கேட்க, அவை ஏன் உங்கட பெடியன் கடிதம் போடேல்லையோ? எண்டு கேட்க ஊரில் பிறகு தலை காட்டேலாது. வேண்டாம்.
- வடிவ : அப்ப, பெட்டையைக் கூட்டிக்கொண்டு கொழும்புக்குப் போவமே? அங்க இருந்து தொட்பு கொண்டு பார்ப்பமே?
- பொன்னையா : சிரி பார்ப்பம்....! எதுக்கும் கணேசுகவோடையும் ஒருங்கா கதைச்சுப் போட்டு செய்வம். எனிக் காலம் கடத்தாமல், இப்பவே கதைச்சுக் கொண்டு வாறன். நீ சமைச்சு வை, வாறன்.
- வடிவ : சிரிப்பா...., எங்களை பிழைகாரனாய் ஊரார் கதைக்க முந்தி அந்த அலுவலைப் பார்த்துக் கொண்டு வாங்கோ.
- பொன்னையா : அவையிலே என்ன பிழையிருக்கு, கலியாணம் பேசி இரண்டு வருசம் ஆச்சு; இன்னைவரையும் எங்கட பெடியன் கடிதம் ஒண்டெண்டாலும் போடாட்டி; அப்பிடித்தானே நினைப்பினம்.
- வடிவ : எங்களுக்கெண்டாலும் ஒரு கடிதம் போட்டால், நாங்கள் எண்டாலும் விஷயத்தைச் சொல்லலாம்.
- பொன்னையா : அதுகள் பெண்ணைப் பெத்ததுகள்; படுகிற வேதனை எனக்கு விளங்குது. அதுகள் வந்து கேட்கேக்க; நாங்கள் தலை குனிந்து நிற்க வேண்டி உள்ளது.
- வடிவ : எல்லாம் எங்கட பெடியன் செய்த வேலையாலை. எங்கட குடும்பக் கெளரவும் காத்தில் பறக்குது. எங்கட பெட்டைக்கு இப்படி நடந்திருந்தால் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பமே!
- பொன்னையா : அவனைப் பற்றித் தகவல் ஒண்டும் இல்லாமல் இருக்கேக்கை, அவைக்கு பதில் என்ன நாங்கள் சொல்லுறந்து? எதுக்கும் நான் கணேசனர் ஒருங்கா சந்தித்துக் கொண்டு வாறன்.

(பொன்னையா வெளியேறல்)
வடி வு : சரியப்பா, போட்டு கெதியாய் வாங்கோ!

காட்சி 08 கொழும்பு விடுதி

- கெளதமி : அம்மா...., கொழும்புக்கு வந்து வருசம் ஒண்டாச்சு, பொன்னையா மாமாவும் ஊருக்கு போட்டு வாறன் என்று போட்டுப் போய்விட்டார்.
- சரசு : அது தானே! அங்கு, கெளதமன் மாமாவிட்டை என்ன செய்மிறானோ? பள்ளிக்கூடம் போறானோ....? மாடாடும் என்ன மாதிரியோ....?
- கெளதமி : நீங்கள் வீட்டை போட்டு வாங்கோவன். நான் இஞ்சு நிற்கிறன். நீங்கள் போய், பொன்னையா மாமாவை அனுப்பி விடுங்கோவன்.
- சரசு : நான், உன்னை இஞ்சு விட்டுப்போட்டு போறது நல்லதே? உனக்கு கொழும்பும் தெரியாது. சிங்களமும் தெரியாது. நான் அங்கால போக இஞ்சால பொலிக்காரன் வந்து, உன்னைக் கொண்டு போனா நான் என்ன செய்மிறது?
- கெளதமி : அம்மா...., உத்தமன் ஏன் இப்பிடி தொடர்பில்லாமல் இருக்கிறார்?
- சரசு : உன்ற விதிமோனே! இல்லாட்டி, இந்த வயசான காலத்தில் நான் ஏன் கொழும்புக்கு வரவேணும்? கொப்பர் இருந்தாலும் பறவாயில்லை.
- கெளதமி : (அழுதல்) அம்மா.....!
- சரசு : ஏன் அம்மா அழுகிறாய்....? அழாமல் இரு பிள்ளை.
- கெளதமி : இஞ்சு; லொச்சில் இருக்கிற ஆட்கள் அவர் கண்டாவில் வேறு கலியாணம் செய்துவிட்டார் என்று கதைக்கினம்; அதுதான் எங்களோடு தொடர்பில்லாமல் இருக்கிறாராம்?
- (அழுதல்)
- சரசு : அம்மா அழைத குஞ்சு, நான் என்ன செய்மிறது? கடவுளை நம்பு. கடவுளை கும்பிடு. எல்லாம் நல்லபடியாய் நடக்கும்.
- கெளதமி : மூன்று வருசம் முடிஞ்சும் என்னும் உத்தமன் என்னோடு கதைக்கேல்லை. எனக்கு இருந்த நம்பிக்கையும் போக்கது. நான், சாகிறதைத் தவிர வேறு வழிமில்லை.
- சரசு : நல்ல சாமமாய்ப் போட்டுது; அழாமல் முகத்தைத் துடைச்சுப் போட்டு படு பிள்ளை; நாளைக்கு பார்ப்பம்.
- கெளதமி : (விக்கி, விக்கி அழுதபடி இருந்தல். தாய் சரிந்து படுத்தல், கெளதமியும் இருந்த இரைமில் நித்திரையாகிவிட்டாள்)

பாடல்

ஓய்வு மொழிதலுமில்லாமல் - அவன்
உறவை நினைத்திருக்கும் உள்ளம்
வாயுமுரைப்பதுண்டு கண்டாய் - அந்த
மாயன் புகழினை யெப் போதும்

(பாரதியார் கவிஞர்)

காட்சி 09 (கொழும்பு விடுதி) கனவுக் காட்சி

- உத்தமன் :** கெளதமிய... கெளதமிய...! என்ன என்மேலே கோபமோ...?
- கெளதமி :** சீ....! போங்க.....!! இவ்வளவு நானும் எங்கு போயிருந்தீர்கள்?
- உத்தமன் :** கெளதமிய...! இப்ப நீங்கள் புறப்படுங்கோ. பினேன் வெளிக்கிட இன்னும் ஒரு மணிநேரம் தான் இருக்கு.
- கெளதமி :** சரி உத்தமன், இவ்வளவு நானும் என்னை ஏமாத்தினாலும் இப்ப எண்டாலும் என்ற நினைவு வந்திட்டுது.
- உத்தமன் :** நான் பட்ட அவஸ்தை உனக்கு விளங்காது கெளதமிய...! சரி அது இருக்கட்டும், இப்ப தான் நான் வந்திட்டேனே...! கவலையை விடு..., வெளிக்கிடும் கெதியா...
- கெளதமி :** சரி உத்தமன், (அழுதல்) நான் வெளிக்கிடுறன்...! முதலில் அம்மாவிடம் சொல்லிப் போட்டுவாறன். நீங்கள் ஆயத்தப்படுத்துங்கோ...
- உத்தமன் :** மாமி கூகமாய் இருக்கிறாலே?
- கெளதமி :** இம்...! (மகிழ்ச்சியாக துள்ளிக் கொண்டு செல்லுதல்)

பாடல்

கண்கள் புரிந்து விட்ட பாவம் - உயிர்க்

கண்ண னுரு மறக்க லாச்க

பெண்களினத்திலிது போலே - ஒரு

பேதையை முன்பு கண்டதுண்டோ? (கண்கள்)

(பாரதியார் கவிஞர்)

காட்சி 10

- கெளதமி :** அம்மா.... அம்மா.....! உத்தமன் வந்திட்டார் எழும்புங்கோ...! இம்...! குக்கேசில் உடுப்புக்களை அடுக்குங்கோ. அம்மா.... அம்மா.... உத்தமன் வந்திட்டார்.
- சரச :** ஏன் பிள்ளை சாமத்தில் கத்திராய்.... என்ன நடந்தது....? என்ன கனவு கினவு கண்டிட்டியே?
- கெளதமி :** அம்மா.....! இப்ப உத்தமன் வந்தவர் எங்க போட்டார்? அம்மா என்ற உத்தமன் என்னோட கதைச்சவர். எங்க போட்டார்?

- சரச : என்னம்மா? உத்தமன் எங்க இந்தச் சாமத்தில் வந்தவர்? நீ கனவு கண்டிட்டு கத்திறாய்!
- கௌதமி : உத்தமன் வந்து, என்னை வெளிக்கிட்டு வரச் சொன்னவர்.
- சரச : நீ படுக்கேக்க; உத்தமனைப் பற்றிக் கதைச்சுக் கொண்டெல்லே படுத்தனி அதுதான். அந்த நினைப்புத் தான்.
- கௌதமி : இல்லை அம்மா, அவர் பிளேனுக்கு இன்னும் ஒரு மணித்தியாலும் இருக்கு, கெதியாய் வெளிக்கிடச் சொன்னவர். உங்களைக்கூட சுகம் விசாரிச்சவர்.
- சரச : நீ சும்மா அழுநை பிள்ளை, உன்ற நினைப்பு உன்னை வருத்துது. நான் என்ன செய்யிற்று? கடவுளோ...! இது என்ன சோதனை?
- கௌதமி : அம்மா... உங்களிட்ட சொல்லிப் போட்டு கெதியாய் வெளிக்கிடச் சென்னவர் எங்கையம்மா... என்ற உத்தமன் எங்கையம்மா...? என்ற உத்தமன் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகேல்லையே???
- சரச : பிள்ளை கத்தாதை, அடுத்த அறையில் இருக்கிறவை எழும்பி வரப்போயினம் கடவுளோ!!! இது என்ன சோதனை!
- கௌதமி : உத்தமன் இப்ப எங்க போனங்கின்கள் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகேல்லையே? என்னை ஏன் ஏமாத்தினிங்கள்...??
- சரச : கௌதமி....! கௌதமி.... (என்று கத்தியவாறு அவனை அரவனைக்கிறான்)
- கௌதமி : உத்தமன்....! உத்தமன் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகேல்லையே என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகேல்லையே?

பாடல்

தேனை மறந்திருக்கும் வண்டும் - ஓளிச்
சிறப்பை மறந்து விட்ட பூவும்
வானை மறந்திருக்கும் பயிரும் - இந்த
வைய முழுதுமில்லை தோழி!

கண்ணன் முக மறந்து போனால் - இந்தக்
கண்களிலிருந்து பயனுண்டோ?

வண்ணப்படமுமில்லை கண்டாய் - இனி
வாழும் வழியென்டி தோழி (தேனை)

(பாரதியார் கவிதை)

(கௌதமி மயங்கிய நிலையில் திரை மூடுகிறது)

தேராள் வீதியல்

யாழ் நாடக அரங்கக் கல்லூரியினால் 2004 ஆம் ஆண்டில் நடாத்தப்பட்ட தயாரியற்கான சான்றிதழ் கற்கைவினரி பரிட்சையின் ஒரு பகுதியைப் பூர்த்தி செய்யுமுகமாக எழுதித் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகம்

மேடையில் உயிர் பெறும் பாத்திரங்கள்

1. கார்த்திகேக் - செ.செந்தில்வேல்
2. சிவப்பிரகாசம் - தேதிருக்கணேஷராஜன்
3. சந்திரம்மான் - இ.தயாகரன்
4. சுற்குரு - ஞா.நூபோப்
5. ஜீயர் - ந.கலேந்திரதாஸ்
6. விசாலாட்சி - ப.சாந்தினி
7. அமைச்சர் - சந்திரகுமார்
8. அரசு அதிபர் - பாவிஸ்னு
9. வர்ணனனயாளர் - பா.விஸ்னு

பல்வகைப்பாத்திரங்கள்

1. பஅஜந்தன்
2. பா.விஷ்ணு
3. மு.அருளீஸ்வரன்
4. ச.கண்ணன்

மக்கள்கூட்டம்

5. சகஜலட்குமி
6. சுநானி
7. த.திரேஜா
8. த.செல்வமதி
9. செ.ககன்ஜா

அரங்கினுள் நடிகர்கள் பல்வேறு கோலங்களில் நின்று வேண்டுதல் செய்வர், ஒம் என்ற ஒலி ஒவ்வொரு வரது வாயிலும் உச்சிக்கப்படும். பின்னணியில் பூபாள இராகத்தில் பாடல் தொடங்கும். திரை மெஸ்லத் திறக்கும் திரை திறந்து முடிய பாடலும் நிறைவு பெறும்.

கோரஸ் : மங்கள குணபதி மணக்குள கணபதி,

நெஞ்சக் கமலத்து நிறைந்தருள் புரிவாய,
அகல்விழி உழையாள் ஆசை மகனே,
நாட்டினைத் துயரின்றி நன்கமைத்திடுவதும்,
உளமெனும் நாட்டை ஒரு பிழையின்றி,
ஆழ்வதும், பேரொளி ஞாயிறே அனைய சுடர்தரு மதியொடு,
துயரின்றி வாழ்வதும் நோக்கமாகக் கொண்டு நின்பதம் நோக்கினேன்,
காத்தருள் புரிக கற்பக விநாயகா.

பாடலின் இறுதிவரி மீண்டும் மீண்டும் மூன்று முறை பாடப்படும். அரங்கில் நின்றவர்கள் படிப்படியாக எழுந்து மெல்ல மெல்ல அசைந்து இரு வட்டவடிவில் மேடையின் பிண்புறம் நோக்கி அசைந்து மேடையில் இரு கணையாலும் முன்பக்கம் நோக்கி வந்து முன்படிகள் ஜாடாக இறங்கிச் செல்வர். கார்த்திகேச சிவப்பிரகாசம் ஆகியோர் நடுவே வைக்கப்பட்டிருக்கும் கடவுள் பீடத்தை நோக்கி கும்பிடுவார்.

கார்த்திகேச : பிள்ளையார் கோயிலும் புதுப் பொலிவு பெறவேணும்! எங்கட நாடும் நலம் பெறவேணும்.

கார்த்திகேச கும்பிடுவிட்டு மேடையின் C.C இல் பார்வையாளரை நோக்கி நிற்றல். நிற்கும் வேளையில் பின்னணியில் கவிதை உச்சரிக்கப்படுகிறது.

கோரஸ் : என்றோ ஒரு நாள் இருந்துபார் மாணிக்கம், நின்று அந்தக் கோயில் நிமிஸ்ந்து நெடுந்தூரம், பார்த்துப் பயன்கள் விளைக்கின்ற கோபுரமும், வேர்த்துக் கலைஞர் விளைத்த மணி மண்டபமும், வீதிகளும் நூறு விளக்கும் பரதத்தின் சேதிகளைக், கூறும் சிலம்புச் சிறுபாதம் ஆடும் அரங்கும், அறிந்த சுவைஞர்கள் நாடிப்புகுந்து நயந்திட நீ, சோமானுடன் ஊதும் குழலில் உயிர் பெற்று, உடல் புழகித்து ஆதி அறையில் அமரும், கடவுளுமாய் என்றோ ஒருநாள் எழும். - மஹாகவி -

சிவப் கார் : என்ன கார்த்திகேச, இன்று புதுப் பொலிவோடு வந்திருக்கிறீர்? : இப்ப சமாதானக் காற்று வீசுதெல்லே! இலங்கைச் சாமான் முதல் இங்கிலாந்துச் சாமான் வரை வருகுதெல்லே!

சிவப் கார் : அவனவன்; தேர் ஒடுற்றிற்கு பாதை திறக்கப்பட்ட பாடு; தேர் ஓடினால் என்ன நின்றால் என்ன தன்தன் மடியை நிரப்பிக் கொள்ளுவதும் என்று நிக்கிறாங்கள்.

கார் : பிறவி, நேற்றைக்கு நான் ஒரு கதிரையெல்லே வேண்டின்னான்! (கார்த்திகேச, சிவப்பிரகாசம் ஆகிய பாத்திரங்கள் சிந்தனையில் ஆளுதல் நால்வர் வியாபாரிகளாக வருவர். மேடையின் கீழ்ப் பகுதியை இடமிருந்து வலமாக பயன்படுத்துவர்)

- நினைவுக்காட்சி ஆரம்பம் -

- கதிரை : கதிரை! கதிரை!! கதிரை!!! காலிக்கதிரை!!! கருங்காலிக் கதிரை!!!
- பூங்கன்று : பூப்பூலாய்ப் பூத்திருக்கு நம்ம நாட்டில் ஆயிரம் பூ நல்ல தோட்டத்துப் பூங்கள்று!
- போனால் கிடையாது பொழுதுபட்டால் போய் விடுவோம்!
- அப்பிள் : தாயாய்! தாயாய்!! தாயாய்!!!
- அப்பிள் தாயாய்!!!
- முந்துங்கள் முடிந்துவிடும்!
- பாவை : பிள்ளை! பிள்ளை!! பாவைப்பிள்ளை!!!
- தாய்மார்கள் வாங்கும், தாய்லாந்துப் பிள்ளை !!

- நினைவுக்காட்சி நிறைவு -

- (கார்த்திகேச சிவப்பிரகாசம் நினைவுக்கு வந்து பேசத் தொடங்குகின்றனர்)
- சிவப் : எல்லாருக்கும், கதிரையில் இருக்கிறதெண்டால் ஆசைதான்.
- கார் : கதிரையில், இருக்குமாப் போல இருந்தால் தானே?
- சிவப் : இப்பதானே தை பிறந்தது, தைபிறந்தால் வழி பிறக்கும்.
- கார் : தைபிறந்தால் வழி பிறக்கும் தங்கமே தங்கம், ஒற்றுமையாய் பயிர் வளர்ப்போம் தங்கமே தங்கம்.
- கோரஸ் : பாடலை ஒத்து பாடுவர் (மினிஸ்ரர் குழு ஆலையத்தை நோக்கி வருதல்)

நினைவுக் காட்சி ஆரம்பம்

- செயலர் : வருக வருக! வெல்கம் சேர்!!
- மினிஸ்ரர் : இந்தக் கோயிலும் நல்ல சேதமாய் இருக்கு!
- செயலர் : முன்னேறிப் பாய்ச்சவில்!
- மினிஸ்ரர் : இந்தக் கோயிலுக்கு செய்ய வேண்டியதுகளைச் செய்யுங்கோ! சரியா!!
- செயலர் :ஜெல் சேர்...! ஜூயா! அரிச்சனை செய்து தாங்கோ!
- ஜயர் : (பணத்தைப் பெற்று அரிச்சனை செய்து தீபம் காட்டுதல்)
- மினிஸ்ரர் : சாது சரிதானே! வோம கொந்தாய்!
- ஜயர் : ஓம்...! (நெளிதல்)

மினிஸ்ரர் : இருபது வருசம் முதல்ல வந்தது இங்க, இப்ப எல்லாம் இடிஞ்சிருக்கு; என்ன செய்யிறது கட்டித்தாறது; ஒழுங்கு செய்யிறது சரியா!

கார் : எந்த ஊரில் சென்றிருந்தீர்கள்?

நினைவுக் காட்சி நிறைவு
(ஜயர் சிந்தனையில் இருந்து விடுபடுதல்) பேச்சு மிகவும் பெரிதாய் நடக்கிறதே! (சிவப்பிரகாசத்தைப் பார்த்து) ஜயர் நினைவு திருப்பணியில்

சிவப் : இருபது இருபத்தைந்து வருடங்கள் கடந்ததே தெரியேல்லை!

கார் : பட்ட பாடுகள் சிலுவை சுமப்புக்கள் எல்லாத்திற்கும் ஒருவிடிவு வரத்தானே வேணும், இம்...!!

(முதல் தடவையாக தேர் இழுத்து வரப்படுதல் காட்டப்படுகிறது. இருவர் தேர் வடத்தை இழுத்தவாறு அரங்கின் கீழ் இடது புறமாக வருதல், ஜயர் மணி அடித்து அரோகரா சொல்லுதல்)

வர்ணனை: அரோகரா....! அரோகரா...!!

திருச்சிற்றம் பலம்.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவதாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாப் அமர்ந்திருந்தாரே!

- திருமந்திரம் -

எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் திருத்தேரிலே

பவனி வந்து கொண்டிருக்கிறார்!

அடியவர்கள் பெரும் திரளாக வந்து

திரு வடத்தைப் பற்றி இழுக்கின்ற காட்சி

எம்மையெல்லாம் மெய் சிலிர்க்க வைக்கின்றது.

“ஊரெல்லாம் கூடி, ஒரு தேர் இழுக்கிறதே,

வாருங்கள் நாழும் பிடிப்போம் வடத்தை என்று,

வந்தான் ஒருவன் வயிற்றில் உலகத்தாய்,

நொந்து சுமந்து இங்கு நூற்றாண்டு வாழ்வதற்காய்,

பெற்ற மகனே அவனும் பெருந்தோனும்,

- கைகளும் கண்ணில் ஓனியும் கவலையிடை,
 உய்ய விளையும் உளமும் உடையவன் தான்.- மஹாகவி -
சிவப் : சமாதானத்தேர் ஓட வெளிக்கிட்டிருக்கிற நேரம், வடத்தில் பிடிக்கிறும்
 என்று பாசாங்கு செய்மிறவையும் இருக்கினம்!
கார் : இம்...! கப்பா காண்டங்களும் இருக்கத்தானே செய்யும்!
சிவப் : தும்பிக்கையான் மீது நம்பிக்கை வையும் எல்லாம் சரிவரும்.
ஜயர் : உள்ளாட்டு வெளிநாட்டுக் காரர்கள் வந்து நிற்கேக்க சுகமாய்
 இழுக்கலாம், இழுங்கோ! அரோகரா...!!
 (வடம் பிடித்தோர் மேலும் இருவர் மேடையில் தெரிவர் ஜயர்
 மணி அடித்து கொடியை அசைப்பர்)
- வர்ணனை :** அக்கரை சோலை போலத்
 தோன்றிடும் அந்தச் சோலை
 திக்கெலாம் தெரியக் காட்டும்
 இளங்கதிர் செம்பழத்தைக்
 கைக்கொள அம்முகில்கள்
 போராடும்! கருவானத்தைப் பார்த்து
 மொய்த்துமே செவ்வானாக்கி
 முடித்திடும்! பாராய் தம்பி!
- கார்** : என்ன பிறவி, கனாளாய் காணேனல்லை?
சந்தி : வெளிநாட்டில் இருந்து பிள்ளையள் வந்திருக்கினம்.
சிவப் : பேரப்பிள்ளையளும் வந்திருக்கினமோ?
சந்தி : ஓம்....! ஓம்..! வந்திருக்கினம்!!
கார் : பேரப்பிள்ளையள் உங்களோட கதைக்கினமோ?
சந்தி : அதையேன் கேக்கிறாய்! ‘அப்பப்பா’ எண்டுதான் கூப்பிடுதுகள்.
 ஏதோ “கஸ்புல்” என்று கதைக்குதுகள் ஒண்டுமா விளங்குகில்லை.
சிவப் : பிள்ளைகளைப் பெத்தியள் ஓவ்வொருத்தராய் பிடிச்சுப்பிடிச்சு
 அனுப்பினியள், பேந்து அவையளுக்கு பெடிச்சியளையும்
 அனுப்பினியள்
கார் : அதுகள் அப்பிடித்தானே கதைக்கும், இம்...! எங்கட பண்பாடு
 கலாசாரம் எல்லாம்.
சந்தி : இப்பிடியே தொடர்ந்து தெண்டால் எங்கட தேர் இழுப்பு??
கார் : எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
 இருந்ததும் இந்நாடே - அதன்

முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இன்நாலே - அவர்
சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம்
வளர்ந்து சிறந்ததும் இன்நாலே! - பாரதி பாடல் -

- சிவப் : என்ன விசாலாச்சி வீட்டில் கொண்டாட்டம்?
 விசா : என்ற பெடியன் தேசிய பணியாரத்தோடு வந்திருக்கிறான்.
 சிவப் : என்னடி ஆத்தை சொல்லுறாய்?
 விசா : அவன் சிங்களப் பெடிச்சியோட வந்திருக்கிறான்.
 சிவப் : அவன் இஞ்ச வந்து, பதினெண்து இருபது வருசம்
இருக்குமெல்லே?
 விசா : இம்.
 சிவப் : அவை என்னவாய்?
 விசா : போக்கும் வரவும் சுகமாய் இருந்தால் சரியாம்!
 கார் : போக்கும் வரவும் புனர்வுமிலாப் புண்ணியனே! காக்குமென்
காவலனே காணப்பெறன்ன பேரொளியே?
 விசா : அரசாங்கத்தையும் அரசியல் வாதிகளையும் விசிறிகளையும் தான்
பேசினம்!
 சிவப் : விசிறிகள் நல்லாப் பேசுவினம்.
(நான்கு பிக்குமார் அரங்கின் 'D' பகுதியுடாக விசிறிகளை
ஆட்டியவாறு நுழைவர்)
 தேரர்கள் : புத்தம் சரணம் கச்சாமே!
தர்மம் சரணம் கச்சாமே!!
சங்கம் சரணம் கச்சாமே!!!
 தேரர் I : துக்கம்!
 II : துக்க உற்பத்தி!!
 III : துக்க நிவாரணம்!!!
 IV : துக்க நிவாரண மார்க்கம்!!!!
 தேரர் I : இந்த நாடு பெளத்த சிங்கள நாடு!
 II : இந்த நாட்டை நாங்கதான் பாதுகாக்க வேண்டும்!
 III : சமாதானம் நிலவ வேண்டுமாயின், இராணுவம் தன் நிலைகளில்
தங்கி இருக்க வேண்டும்?
 IV : சமாதானத்துக்கான யுத்தம் தொடரவேண்டும்?
(பிக்குமார் வெளியேறியவாறு பாடிச் செல்வர்)

- தேர்கள்** : புத்தம் சரணம் கச்சாமே!
 தர்மம் சரணம் கச்சாமே!
 சங்கம் சரணம் கச்சாமே!
- சற்கு** : வல்லமை தாராயோ இந்த மானிலம் யழுற வழுவதற்கே! சொல்லடி
 சிவசக்தி!!
- விசாலா** : என்ன சற்குரு வேண்டுதலோடு வந்திருக்கிறீர்?
- சற்கு** : வல்லமை பற்றி யோசிக்கிறன்!
- விசாலா** : வல்லது வாழும் என்று சும்மாவே சொன்னவை?
- சற்கு** : தக்கன பிழைக்கும் தகாதன அழியும் என்பது தெரியும் எனக்கு!
- கார்** : உலக வல்லவர், பிராந்திய வல்லவர் எண்டு எங்களை நாடி
 பிடிச்சுப் பார்க்கேல்லையே?
- சற்கு** : இதுதான் யதார்த்தம்!
 எங்கட வல்லமையை நாங்கள் தான் தேடவேணும்!
- சந்தி** : இஞ்ச.... எங்களுக்கு உதவிறம் எண்டு வரேல்லையே? இந்ச....
 (பல்வேறு அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள்
 பல்வேறு வாகனங்களில் வருவது போல வந்து தத்தம் உதவும்
 பணிகளைப் பற்றிக் கூறிச் செல்வர்)
- N.G.O**
 - I : இத்தால் அறியத்தருவது யாதெனில்; கக்கூசு பாவியாதவர்களுக்கு கக்கூசு கட்டித்தரப்படும்!
 - II : நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கயமாய் சிந்திக்க வேண்டும்!
 - III : இரண்டு பேர் உள்ள குடும்பத்திற்கு ஒன்று!
 மூன்று பேர் உள்ள குடும்பத்திற்கு இரண்டு!
 நான்கு பேர் உள்ள குடும்பத்திற்கு மூன்று!
 ஐந்து பேர் உள்ள குடும்பத்திற்கு நான்கு !
 ஐந்து பேருக்கு மேல் ஒன்றும் இல்லை!!
 - IV : சமாதானம் வந்ததால் இப்பிடி இப்பிடி புதுப்புதுத் திட்டங்கள் செய்யிறும்.
- சிவப்** : இம்...! முக்கி இழுங்கோ! அப்பதான் தேர் ஒடும்... அரோகா!!
கார் : அவ்வப்போது எல்லைமானப் பந்தல்களிலை தேரை நிறுத்தி
 நிறுத்தித்தான் வந்திருக்கிறம்.
- சந்தி** : ‘அடிச்சவகுகள்’ பஸ்வற்றையும் கண்டும் வந்தம்!
- சந்தி** : திருப்பங்கள் வரேக்க முண்டி போடத்தானே வேணும்!
- கார்** : ஆணால் அது சறுக்குக் கட்டையாய்தான் இருக்க வேணுமே

- அல்லாது, முட்டுக்கட்டையாய் இருக்கக்கூடாது.
சிவப் : முண்டியைப் போடுவற்ற கைமில இருக்கு சங்கதி!
சந்தி : முண்டி போடுவரை தெரிவு செய்யேக்க கவனம் தேவை!
கார் : முண்டி போடுவர், எங்களிலை கரிசனை உள்ளவராய் இருக்க வேணும்!
ஜயர் : நல்ல நேரம் கால் கொள்ளேக்க இழுங்கோ!
 அரோகரா!!
 (வடம் பிடிப்போர் மேலும் இருவர் அரங்கினுள் தெரிவர்) ஜயர் மணியை அடித்து கொடியை அசைப்பார்.
வர்ணனை : தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் புடை குழ எம்பெருமான் ஆரோகணித்து வரும் காட்சி ஒருபுறம், இளைஞர்களும் யுவதிகளும் பார்க்கும் இடமெல்லாம் நீக்கமறநிறைந்து, அரோகரா அரோகரா என்ற கோசத்தை எழுப்பியவாறு நிற்கின்றனர். தவில் நாதஸ்வர வித்துவான்கள் இசை முனக்கம் செய்து நிற்கின்றனர். பிரதம சிவாச்சரியர் அவர்கள் பஞ்ச தீபத்தை ஏந்தி எம் பெருமானை அர்சிக்கின்றார். வடம்பிடித்து இழுப்போரது அரோகரா என்ற கோசம் வானைப் பிளக்கின்றது!
- காரி** : இம் எல்லாரும் வடத்தைப் பிடியுங்கோ!
 (வடம் பிடிப்போர் மிகவும் கண்டப்பட்டு இழுப்பார்)
- வடம் பிடி** : அரோகரா....! அரோகரா....!!
சற்குரு : அரோகரா..! இழுங்கன்!!
சந்திர : இம்... எல்லோரும் சேர்ந்து இழுத்தால் தான் தேர் நகரும்!
சற்குரு : ஒரே மூச்சில் இழுங்கோ...! அரோகரா...!!
 (இந்த வேளையில் வடம்பிடிப்போரைத் திசைதிருப்புவது போன்று - கண்டல், கடலை தண்ணீர் வழங்கல் இடம் பெறும். வடம் பிடித்தோர் வடத்தை விட்டுவிட்டு அவற்றை வாங்குவதற்கு முண்டியிடத்தல் இடம்பெறும்)
- கண்டல்** : உங்களுக்காகக் தானே கொண்டுவந்தனான்?
வடம் I : அண்ணை! எனக்கு கொஞ்சம்...!
II : ஜயா! புண்ணியம் கிடைக்கும்...!
III : இஞ்ச நிக்கிறவைக்கு இல்லையே...!?
IV : வடம் பிடிக்கிறவைக்கு தராமல் போறார்
கண்டல் : தருவம் தானே!

- V : ஜயா நல்லவர்; எனக்கு பெரிசாய் தந்தவர் தானே! (கண்டல் கடலை வாங்குவோரைப் பார்த்து)
- கார் : எட தமியவை தேர் இருப்புக்கு வர எல்லாம் கிடைக்கும் தானே! வந்து வடத்தைப் பிடியுங்கோவன்! (கண்டல் கடலை வாங்கியோ மெதுவாக வந்து வடம் பிடிப்பார்)
- ஜயர் : அரோகரா....! வடத்தை வடிவாகப் பிடியுங்கோ!
- (வடம் பிடிப்போர் அரோகரா சொல்லி உன்னி இழுப்பர்) (வாய் பார்த்ததை விடுத்து வடம் பிடிக்கச் செல்லுதல்)
- சற்குரு : முண்டியை மெள்ள தட்டிக் களட்டுங்கோ! தொடர்ந்து இழுக்க ஏலாது; எங்களால!
- (சோர்ந்து விழுதல்)
- சந்திரம்மாள் : எட தமியி; பின்னுக்கு இழுக்காமல் வடத்தை மெள்ளப்பிடி!
- (சந்திரம்மான் சற்குருவை முன்னுக்குத் தள்ளி வடத்தைப் பிடிக்கச் செய்தல்)
- ஜயா : (மணியை அடித்து; கொடியை அசைத்து) அரோகரா....!
- (எல்லோரும் வடம் பிடித்து இழுத்தல்)
- (வினோத உடை அணிந்தோர் அரங்கினுள் பிரவேசித்து ஆடத்தொடங்குவர்)
- (கட்டியகாரன் வரவு விருத்தம் மெட்டில் இசைத்தவாறு)
- விட்டை : வந்தானே கட்டியகாரன் வந்தானையா!
- தந்தோமே சங்கதிழன்று தந்தோமையா!
- தன்னானே தானனை தான் தானா தானா
- தன்னானே தானனை தான் தானா தானா.
- சிவப் : இவங்கள் நோக்கம் தவறி நிக்கிறாங்கள், வினோதங்களைக் காட்டி திசை திருப்பப் பார்க்கிறாங்கள்.
- கார் : தேர் இழுக்கிற நேரம் இவங்கள் கூத்துப் போட்டுக் கொண்டு நிக்கிறாங்கள்! வாய்ப்பார்க்கிறதை விட்டிட்டு இழுங்கோ!
- ஜயர் : சுபநேரம் முடியப் போகுது...! அரோகரா....!!
- (வடத்தைப் பிடிப்போர் வினோதங்களைப் பார்ப்பதை விடுத்து அரோகரா சொல்லி இழுப்பர்)
- வடம்பிடி : அரோகரா....! அரோகரா...!!
- கார் : இதென்ன கெடுகாலம் தேர் அசையுதில்லை!!

- சிவப் : முண்டியை முழுசாய் போட்டால், என்னென்டு தேர் அசையும்?
 விசா : எல்லாரும் ஒரு கைப்பிடிச்சு இழுங்கோ!
 ஜெயர் : அரோகரா...! இரண்டு வடத்தையும் பிடிச்சு இழுங்கோ!
 வடம்பிடிப்போர்: அரோகரா...! (இழுக்கின்றனர்)
 (இவ்வேளை மளிகைக் கடைக்காரன், ஜஸ்கிறிம் காரன், சுவிங்கம், மிட்டாய் விற்போர் வந்து தத்தம் பொருட்களைக் காட்டி விற்றல். வடம் பிடித் தோர் வடத்தை விட்டு விட்டு அவற்றை வாங்குவதற்கும் வாய் பார்ப்பதற்கும் முண்டியடித்தல்)
 சீப்புசோப்பு : சீப்புச் சோப்புக் கண்ணாடி, மலிவு! மலிவு! மலிவு....!!
 ஜஸ்கிறிம் : ஜஸ்கிறிம் விசேடமாகக் குளிருட்பயப்பட்டது...! உங்களுக்காகவே!
 சுவிங்கம் : சுவிங்கம் சுவிங்கம்...! சுவிஸ் நாட்டு சுவிங்கம்...! சுவையான சுவிங்கம்.
 மிட்டாய் : தும்பு மிட்டாய்...! திம்பு வில் இருந்து வந்த தும்புமிட்டாய்! தமிழி மார்கள் வாங்கிச் சுவைக்கும் தும்பு மிட்டாய்!
 கார் : இது என்ன கடவுளே! தேர் இழுக்கிற நேரம் அங்கை ஏதோ கொண்டு வந்து காட்டுறைங்கள்? (வடம் பிடித் தோரைப் பார்த்து)
 சந்தி : தேரை இழுங்கோ என்று சொல்ல அங்கை போய் ஆவெண்டு பார்க்குதுகள். (வடம் பிடித் தோரைப் பார்த்து)
 கார் : ஊரெல்லாம் கூடி ஒருதேர் இழுக்கிறதே வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை!
 சந்தி : எங்கட சனங்கள் என்னத்தைக் காட்டினாலும் பர்க்காமல் விடாதுகள்!
 சிவப் : என்னத்தைக் குடுத்தாலும் வாங்காமல் விடாதுகள்!
 சற்குரு : கதையை விட்டிட்டு உன்னி இழுங்கோ...! அரோகரா!!
 கார் : முப்பால் நாடிய முனைவேல் காக்க,
 எப்பொழுதும் என்னை எதிரவேல் காக்க,
 அடியேன் வசனம் அசைவு நேரம்,
 கடுகுவே வந்து கனகவேல் காக்க,
 அரையிருள் தண்ணில் அனையவேல் காக்க,
 எமத்தில் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க,
 தாமதம் நீங்கி சதுரவேல் காக்க,
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க.
 கார் : முண்டியைத் தட்டிக் களட்டா கெதியாய்!
 (கார்த்திகேச ஆவேசமாய் சொல்ல)

(சண்டைபிடிப்போர் அரங்கினுள் பிரவேசிப்பர்)
(வடம் பிடித்தோர் வந்து சண்டை பார்த்தல்)

சண்டை குழு

- I : ஆரவன் சொன்னவன்?
- II : நீஆர், முண்டியைக் களட்ட?
- III : நான் போடுறன் முண்டி.
- IV : என்ற உரிமையை விட ஏலுமீ!
- V : ஆளைப் பார்!
- VI : விட்டா ஒரு கை பார்க்கிறன்?
- VII: இவ்வளவு நானும் எங்க போனவர்?

(ஆளை ஆள் அடிபடுதல் போல பாசாங்கு செய்தல். தேர் இழுத்த முதியவர்கள் தடுக்க முனைதல் அவர்களையும் தள்ளி விழுத்துதல்.)

சிவப் : கடவுளே நீதான் எங்களைக் காப்பற்ற வேணும்!

வர்ணனை : ஊரெல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்த தேர் வேர் கொண்டது போல வெடுக்கென்று நின்றுவிட,
பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ உற்கார்ந்து இருந்து விட்டாள் ஊமையாய்!

- மஹாகவி -

சண்டை பிடித்தோர் மெதுவாக அரங்கைவிட்டு. செல்லுதல் முதியவர்கள் அவர்களை விலக்குப் பிடிப்பது போன்று பிடித்து விடுதல். பெரியதொரு சத்தம் எழுதல் இச்சத்தமானது பெரியவர் ஒருவர் வரவை மறைசாற்றுவதாக அமையும் எல்லோரும் அரங்கின் இடதுறும் பார்ப்பர் அரங்கின் இடது புறமாக ஒரு பெரியவர் தோன்றும் காட்சி இடம் பெறுகின்றது. சண்டைபிடித்தவர்கள் தம்மை சுதாகரித்துக் கொண்டு வந்த பெரியவருக்கு வரவேற்பு எடுப்பர் -

இசையில் : வாராயந்தோழி வாராயோ?

மணப்பந்தல் காண வாரிரோ? ...

(எனும் இசை எழுப்பப்படும்)

ஓருவர் நாதஸ்வரம், ஓருவர் மேளம், ஓருவர் குடை, ஓருவர் கொடி, ஓருவர் ஆலவட்டம், ஓருவர் நிலபாவாடை விரித்தல் இடம் பெறும்.

பெரியவர் வந்து மேடையில் நின்று இசையை நிறுத்திவிட்டு

கீழ்ரு மொழியில் பேசவார் இறுதியில் இரண்டு பக்க சன்னடக்கங்காரரையும் அழைத்து முதுகில் தட்டி இருவது கைகளையும் பிதித்து கைகொருக்கச் செய்வார் மீண்டும் அவர் வந்த வழியே திரும்பிச் செல்வார் வரவேற்பு எடுத்து போலவே மீண்டும் வழியனுப்பிவைப்பர்.

வடம் பிதித்தோர் பெரியவர் வந்து போன திசையைப் பார்த்தவாறு வந்து நின்று எட்டிப் பார்த்தல்.

(வடம் பிதித்தோரைப் பார்த்து)

சிவப் : எல்லாத்துக்கும் ஆவெண்டு பார்க்கிறதே வேலையாய்ப் போக்கு! இம்....!

கார் : ஐயா சொல்லிப் போட்டுப் போறார், எனியாவது ஒரு முச்சாய் இழுங்கோ.

(வடம் பிடிப்போர் வந்து வடத்தைப்பிதித்து இழுப்பார்)

ஐயர் : அரோகரா...! ஆசாரியர் ஆசீர் வதித்திட்டார் இழுங்கோ....!!

வடம்பிடி : அரோகரா....! அரோகரா! (இழுத்தல்)

கார் : அட கடவுளே! பேந்தும் முட்டுக்கட்டை போடுறாங்கள்! சிவம் தேவாரம் ஒண்டு பாடும்....!

சிவப் : ஆரார் வந்தார் அமரர்
குழாத்தில் அணியிடை ஆதிரைநாள்

நாராயணனொடு நான்முகன்

அங்கு இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர்

குழங்கள் திசை அணைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்

ஆடியும் பல்லாண்டு சூறுதுமே!

- திருப்பல்லாண்டு -

வடம்பிடி : அரோகரா...! அரோகரா...! (இழுத்தல்) (தேர் சற்று அசையும் தோற்றும்)

வர்ணனை : தேர், தற்பொழுது வடகிழக்கு வீதிக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. பக்த கோடிகள் கொழுத்தும் வெய்மிலிலும் அரோகரா அரோகரா என்ற கோசம் எழுப்பியவாறு வடம்பிடித்து இழுத்துவரும் காட்சி ஊனினை உருக்கி உள்ளொணி பெருக்கி நிற்கின்றது.

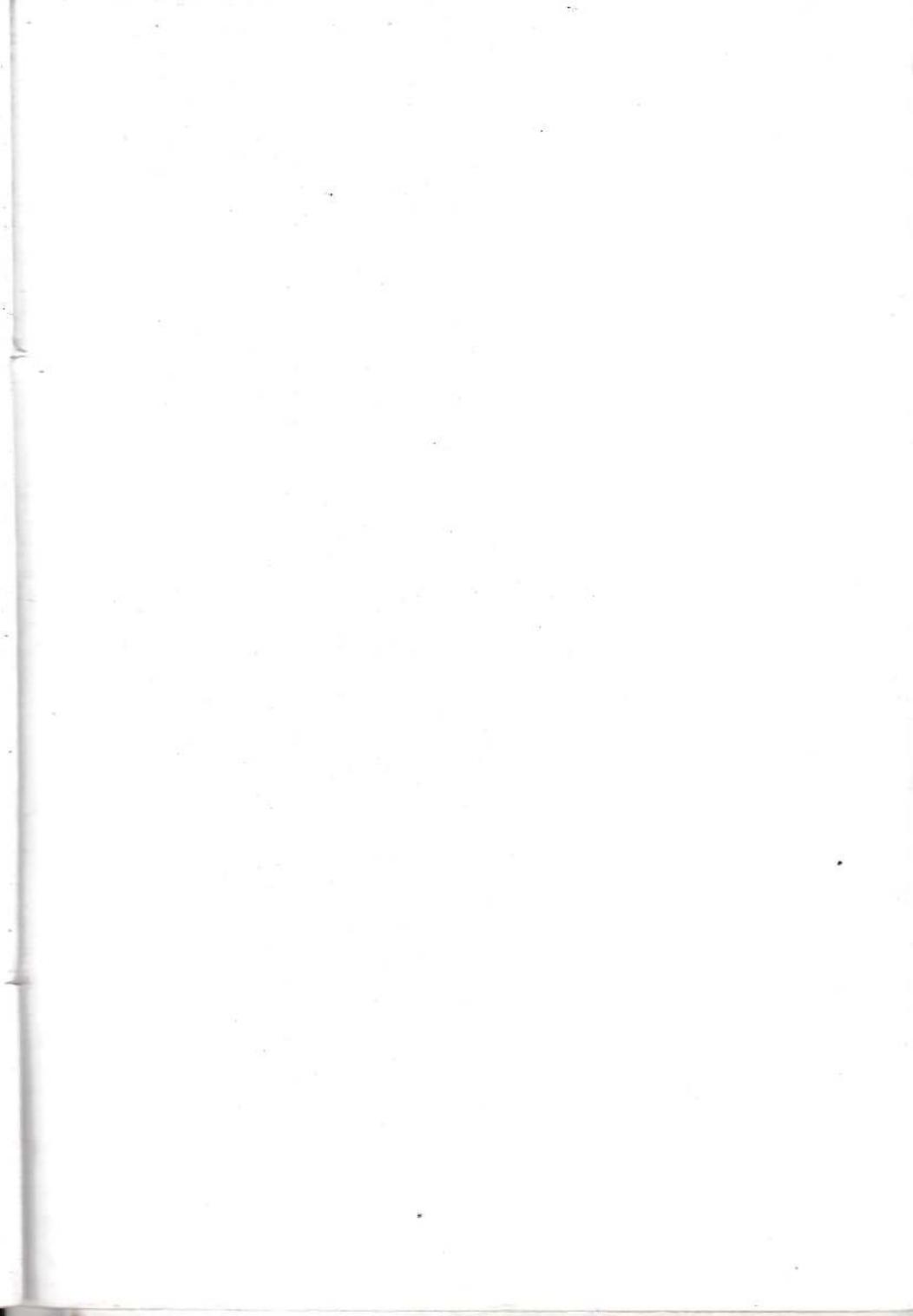
சொற்ப நேரத்தில் தேரார் இருப்புக்கு வந்து விடுவார் என்ற

ஆதங்கம் பக்கர்கள் உள்ளத்தில் கிளர்ந்தெழுகின்றதுபக்கர்கள் பஜனை கோசம் ஒருபுறம், கற்பூர தீபம் தீவட்டிகள் சகிதம் எம்பெருமானது தேரை இழுத்துவரும் காட்சி ஆனந்தப் பரவசத்தை தோற்றுவிக்கின்றது.

(பன்னிருவர், ஆறு ஆறு பேராக (ஆண்.பெண்) அரங்கின் இரு புறமாகவும் தீபந்தங்களுடன் தோன்றுதல், தோன்றி அரங்கை திரைபோல் மறைத்து, பின் ஒருவர் பின் ஒருவராக மேடையின் மத்திய பகுதியில் இருந்து பார்வையாளர் பகுதியை ஞாக்கி இறங்கி பார்வையாளருள் கலந்து செல்வர். செல்லும் போது அவர்கள் பின்வரும் பாடலைப் பாடிக் கொள்வர்.)

- கோரஸ் :** மனதில் உறுதி வேண்டும் ஓம்... ஓம்...
 வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும் ஓம்... ஓம்..
 நினைவு நல்லது வேண்டும் ஓம்... ஓம்...
 நெருங்கின பொருள் கைப்படவேண்டும் ஓம்... ஓம்...!
 கனவு மெய்ப்படவேண்டும் ஓம்... ஓம்...!
 கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும் ஓம்... ஓம்.../
 ஓம்... ஓம்...
 (பாடலை நடிகர்கள் யாவரும் பாடுதல் வேண்டும்)
 (பாடல் நிறைவு பெற திரை மூடப்படலாம். பாடல் விறுவிறுப்பாக இடம் பெறுதல் வேண்டும்)

- நிறைவு -

கந்தையா ஸ்கந்தவேள்

ஆசிரியராக, ஆய்வாளராக, அரங்கியல் துறைசார்ந்த ஆர்வலராக, அர்த்தமுடைய நாடகங்களை அரங்கேற்றுகின்ற நெறியாளராக ஈழத்தில் பிரபலம் பெற்று வருபவர் திரு.கந்தையா ஸ்கந்தவேள் அவர்கள். கலை நிகழ்ந்த திடுவூர் இணுவில் இவரது பிறப்பிடம். சீரிய பணிசெய்த சிறந்த ஆசிரியத்தம்பதிகளின் அரும் புதல்வர்களில் ஒருவர். பண்பால், பக்தியால், ஆர்வத்தால், பல பெரியார்களின் நல்லாசி பெற்று, தான் சார்ந்த கல்விப் புலத்தில் கடவுகளைக் கடற்று வருபவர். சாரணியம், இளைஞர் சேவையுள்ளது, இணுவில் கலை இலக்கிய வட்டம், இணுவில் தெள்பியல் கலைவட்டம் எனப் பல பயிற்சிக் கூடப்பட்டறைகளைச் சந்தித்த பல்துறை அனுபவம் கொண்ட நல்லாசிரியன். நாடகமும் அரங்கியலும் என்ற இனிய துறையைத் தன் கவாசிப்பாகக் கருதி வாழும் இவர், அத்துறைசார் விடயங்களை ஆராய்ந்து எழுதி அவைக்கு வழங்குவது வரவேற்கத்தக்கது. நாடகவியல் சார் நல்லறிஞர் கலாநிதி குழந்தை ம.கண்முகவின்கம் முதல் இத்துறைசார் அறிஞர்கள் பலரிடமும் அறியாதன யாவும் அறிந்து, மேலுமறிய அவர்களை நாடும் கந்தையா ஸ்கந்தவேள் அவர்களின் நாடகங்கள் கண்ணியாகவும் காலத்திற்குப் பொருத்தமானவையாகவும் இருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

கன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக கல்லூரியில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஆசிரியராக விளங்கிய இந்நூலாசிரியர் கந்தையா ஸ்கந்தவேள் தனக்கென இத்துறைசார் முத்திரையை கல்லூரி வரலாற்றில் பதிப்பித்துள்ளது சிறப்புக்குரியது. தேசிய மட்டத்தில் இக் கல்லூரி நாடகத் துறையில் மாபெரும் வெற்றிகளைச் சம்பாதிப்பதற்கு மூலவராக நின்ற பெருமை நீள நினைந்து போற்றப் பெறும்.

கெஞ்சொற் கெல்வர் ஆறுதிருமகன்,
அழிபர், யா/ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி,
கன்னாகம்.

